

KONTRA

Βελκουλέσκου - ΔΝΤ

**Θα χρειαστούν και
άλλα πετσοκόμματα
συντάξεων**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Ντάλα καλοκαίρι η
ψηφισή του ν/σ για την
ανώτατη εκπαίδευση**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Σε απελπισία ο Τσίπρας

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Φουντώνει η εξέγερση
στη Δυτική Οχθη**

ΣΕΛΙΔΑ 5

Κυπριακό

Πόντιος Πιλάτος ο ΟΗΕ

ΣΕΛΙΔΑ 7

ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

**Κηρύσσουν υποχώρηση
στη μάχη με το
δικαστικό μηχανισμό**

ΣΕΛΙΔΑ 13

**Οι «πέντε αδελφές»
της γερμανικής
αυτοκινητοβιομηχανίας και ο
«ελεύθερος ανταγωνισμός»**

ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 926 - 29 Ιούλη 2017

www.eksegersi.gr

ΣΕΛΙΔΑ 8

«Γήπεδο Μελισσανίδη»

Μια διάτρητη άδεια για ένα περιβαλλοντικό σκάνδαλο!

«Εξοδος στις
αγορές»

Πάρτι οι τοκογλύφοι, κηδεία ο λαός!

Scripta... Verba...

Ο κ. Παυλόπουλος καταβάλει συστηματική προσπάθεια για να αποδείξει ότι θα παραμείνει ο πολιτευτής Προκόπης. Κινητικός και εύχαρις, ομιλεί περί παντός του επιστητού μη ακουόμενος πλέον, ασχολείται με ιερά και όσια, προσκυνάει επικοινωνιακά σύμβολα, λατρευτικές εικόνες και λείψανα. Η αγωνία του είναι να δείχνει και να δείχνεται.

Νίκος Κωνσταντόπουλος

Μεγάλος πόνος για τον πολιτευτή Νίκο, να εποφθαλμιά τη θέση του προέδρου της Δημοκρατίας, και να του την αρπάξει ο πολιτευτής Πάκης.

Μετά την θεαματική επίσκεψή του σε υποβρύχιο με στολή κομάντο, ο Μακρόν φόρεσε στρατιωτική στολή αλά Τομ Κρουζ και επισκέφθηκε στρατιωτική μονάδα, για να καλοπιιάσει τους στρατιωτικούς μετά την ανακοίνωση των περικοπών των 850 εκατομμυρίων ευρώ στις ένοπλες δυνάμεις και την καθαίρεση του αρχηγού των ενόπλων δυνάμεων επειδή διαφώνησε μαζί του.

Μαρία Δεναξά

Κι εμείς μιλάμε για τον Καμένο και τις στολές παραλλαγής που φοράει...

Εχετε δει απατημένο σύζυγο; Ετσι δρα ο άνθρωπος [ο Μπαρουφάκης]. Ο κ. Τσίπρας άκουσε τις προτάσεις του κι αφού τον άκουσε είπε «όχι, ευχαριστώ, δεν θα πάρω». Και όχι μόνο είπε «ευχαριστώ, δεν θα πάρω», αλλά τον έστειλε κιόλας. Και τώρα είναι σαν απατημένος σύζυγος που προσπαθεί να κάνει ό,τι μπορεί.

Ελένη Αυλωνίτου

Έχει τον τρόπο της να γίνεται... απλή και κατανοητή. Και μην ακούτε εκείνους που λένε ότι αυτό είναι το επίπεδό της...

Η πρόταση εξόδου από την ευρωζώνη στην τότε κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ήταν αποκλειστικά δική μου πρόταση και των υπουργών της Αριστερής Πλατφόρμας. Κανένας άλλος δεν την υιοθετούσε. Αντίθετα, την πολεμούσαν αδιάστατα και γι' αυτό συνθηκολόγησαν.

Παναγιώτης Λαφαζάνης

Στα υπουργικά συμβούλια κρατούνται πρακτικά. Μήπως μπορεί ο Λαφαζάνης να μας πει σε ποιο υπουργικό συμβούλιο υπέβαλαν πρόταση εξόδου από την Ευρωζώνη;

Οι κ. Βαρουφάκης και Λαφαζάνης περιέγραψαν με σαφήνεια τα σχέδια της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ για έξοδο της Ελλάδας από την ευρωζώνη. Αν αυτά υλοποιούνταν ως το τέλος, η χώρα θα οδηγούνταν σε δραματικές καταστάσεις τύπου Βενεζουέλας με απρόβλεπτες κοινωνικές συνέπειες.

Νέα Δημοκρατία

Καλή η πολιτική σκέουλα, αλλά μήπως να μας λέγατε γιατί τελικά δεν υλοποιήθηκε αυτό το σχέδιο;

ΡΙΠΕΣ

♦ «Καλές πωλήσεις στο νέο του βίπερ» ευχήθηκε ο ΣΥΡΙΖΑ στον Μπαρουφάκη ♦ Νευράκια, παιδιά, νευράκια; ♦ Τόσο εύκολα ένα «άσσετ για τη χώρα», όπως τον χαρακτήριζε ο Τσίπρας, μετατρέπεται σε συγγραφέα βίπερ; ♦ Εμείς, πάντως, τον θυμόμαστε τις ίδιες παπάρες να λέει και τότε που ήταν «άσσετ» ♦ Γι' αυτό και τον ονομάσαμε Μπαρουφάκη ♦ Πριν ακόμα γίνει υπουργός ♦ Από την εποχή που μάγευε τα «πλήθη» της κάτω πλατείας στο Σύνταγμα ♦ Πάντοτε με τις ίδιες παπάρες ♦ Αυτό το σταριλίκι, άλλωστε, τον έκανε «άσσετ» και μετά υπουργό ♦ Θυμόμαστε και κάτι περιπάτους από το Μαξίμου στο Παγκράτι για μπριζολάκια ♦ Που τους έκαναν ποδαράτα (αφού πρώτα ειδοποιούσαν τους φωτογράφους), για να δείξουν ότι κανένα νέφος δε σκιάζει τις σχέσεις του Τσίπρα με το «άσσετ» ♦ Ασε μας και συ, ρε Λαφαζάνη με

τη μπουρδολογία σου ♦ Κοντεύεις να εβδομηνταρίσεις κι ούτε ένα ψέμα της προκοπής δεν μπορείς να πεις ♦ Μια ζωή δευτεράντζα ♦ Και στον Περισσό και στον ΣΥΡΙΖΑ και τώρα με τη ΛΑΕ ♦ Ενώ η Ελενώρα η Αυλωνίτου, αυτή μάλιστα ♦ Ο Μπαρουφάκης «βουγιουκλακίζει» ♦ Το είπε και τον έστειλε ♦ Μετά τον είπε «απατημένο σύζυγο» και τον αποτελείωσε ♦ Ο Μπαρούφ ξέρει την τεχνική του βιβλίου-πολιτική σαπουνόπερα ♦ Με τέτοια μεγάλωσε, όπως δείχνει η μόρφωσή του ♦ (Δεν είναι, δηλαδή, Καρανίκας, με Μαρξ, Λένιν και... Μενεγάκη) ♦ Όμως το βιβλίο του δε θα μπορούσε ποτέ να γίνει χολιγουντιανή ταινία ♦ Λείπει ένα απαραίτητο στοιχείο ♦ Το σεξ! ♦ Εκτός αν γίνουν εκ των υστέρων προσθήκες ♦ Πάντως, για να μην αδικούμε τον Μπαρουφάκη, πρέπει να σημειώσουμε ότι σ' ένα τουλάχιστον ζήτημα

έγραψε ρούμπο σε βάρος του Τσίπρα ♦ Του είπε να ζητήσει συγγνώμη από τον Στουρνάρα και τον Σαμαρά για όσα έλεγε σε βάρος τους όταν εξέδωσαν το πενταετές ομόλογο του 2014 ♦ Αυτό το ομόλογο ανανέωσε τώρα ♦ Με εξίσου τοκογλυφικούς όρους ♦ Όπως δήλωσε στον Guardian, το πρώτο που έκανε μόλις εγκαταστάθηκε στο Μαξίμου ήταν ν' αλλάξει τη διακόσμηση του Σαμαρά ♦ «Ήταν τόσο καταθλιπτικό. Τα άλλαξα όλα!» ♦ Από τα πλάνα που έχουμε δει, δε θυμίζει παιδική χαρά, πάντως ♦ Η ζωή είναι γεμάτη αντιφάσεις ♦ Να τολμήσουμε την πρόβλεψη; ♦ Επιτρέπεται λόγω του χαρακτήρα της στήλης ♦ Η σύγκρουση με τη δικαστική κάστα θα είναι το Βατερλό των Τσιπροκαμένων ♦ Όπως ήταν το σκάνδαλο του Βατοπεδίου για τον Καραμανλή ♦ Σημειώστε μόνο ότι ο πρόεδρος του ΣτΕ Σακελλαρίου έχει διοριστεί από τους

ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ♦ Και ήταν μαζί τους στη δίκη για το νόμο Παππά ♦ Τώρα τους «καθάρισε» σαν βραστό αυγό ♦ Κανένας δεν πάει με αυτούς που βαδίζουν προς την ήττα ♦ Και δε διαθέτουν τίποτα για ν' αλλάξουν την προδιαγεγραμμένη πορεία τους ♦ Θυμίζουν ξεπεσμένους ταχυδακτυλουργούς σε επαρχιακή εμποροπανήγυρη ♦ Που τους πέφτουν τα τραπουλόχαρτα από το μανίκι ♦ Και τους πλακώνουν οι χωρικοί με κάθε είδους ζαρζαβατικό ♦ Δε θ' αργήσει ο ανασχηματισμός, θυμηθείτε που σας το λέμε ♦ Αλλά ούτε αυτός θ' αλλάξει την προδιαγεγραμμένη πορεία ♦ Γιατί δεν υπάρχει το παραμικρό περιθώριο αλλαγής πολιτικής ♦ Καλό καλοκαίρι, συντροφισσες και σύντροφοι ♦ Ραντεβού στις 26 Αυγούστου ♦ Ας εκμεταλλευτούμε την ευκαιρία για να στοχαστούμε ♦ Επί του ταξικά δέοντος ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Εθνος» και «Ημερησία» βγήκαν σε πλειστηριασμό με τιμή εκκίνησης κάτι λιγότερο από 3 εκατομμύρια. Δεν ξέρουμε τι έγινε στον πλειστηριασμό, όμως με την ανακοίνωσή του δεν έγινε κανένας ντόρος, όπως είχε γίνει με «Νέα» και «Βήμα». Κανένας καπιταλιστής δεν ενδιαφέρεται για τα δύο αυτά Μέσα της οικογένειας Μπόμπολα. Ούτε ο Σαββίδης, που πήγε να «μπει» στον πλειστηριασμό για τα Μέσα του Ψυχάρη, για να χάσει από τον Μαρινάκη. Το μόνο περιουσιακό στοιχείο του ΠΗΓΑΣΟΥ που είχε ενδιαφέρον ήταν το ποσοστό των Μπομπολαίων στο Mega. Αυτοί πούλησαν κάτι παραπάνω από το μισό στον Σαββίδη και έμειναν με ένα περίπου 13%, που κι αυτό θα το πάρουν οι τράπεζες. Ήδη, οι Μπομπολαίοι, πατέρας και γιος, αναγκάστηκαν να παραιτηθούν από το ΔΣ της εταιρείας ΤΗΛΕΤΥΠΟΣ ΑΕ, που έχει το Mega. Το νέο τοπίο του άλλοτε μεγάλου

καναλιού θα καθοριστεί από τον Μαρινάκη και τους Βαρδινογιάννηδες (αν δεν τα έχουν βρει ήδη στο παρασκήνιο, αφήνοντας τον Σαββίδη με...

τις μετοχές στο χέρι).

Κ Απορρίπτει τον ρόλο του sex symbol η Πατούλαινα (η φωτογραφία από πρόσφα-

τη εμφάνισή της σε εκδήλωση... κοινωνικού ακτιβισμού. «Οποιος μου το λέει... του κόβω και την καλημέρα» δήλωσε σε τηλεοπτική της εμφάνιση. Μαζί της. Η προαλειφόμενη για «πρώτη κυρία» του Δήμου πρωτεύουσας πρέπει να έχει ένα κύρος. Δεν είναι ούτε τσόκαρο ούτε φρόκαλο.

Κ Γι' αυτό και έσκασε από το κακό του ο Τατσόπουλος (που οι φήμες τον φέρουν υποψήφιο της ΝΔ στη Β' Αθήνας) και την έπεσε στο «πρώτο ζευγάρι» της χώρας. Για να τον... καταχεριάσει ο σύζυγος της Πατούλαινας μ' ένα μνημειακών διαστάσεων tweet: «Ο

Τ(σ)ατσόπουλος να πάρει πρώτα διαζύγιο από την εγωπάθεια που τον διακρίνει και μετά να ασχοληθεί μαζί μου». Και λίγα του είπε του ζηλόφθονου...

Κ Όπως κάθε χρόνο, θα κλείσουμε και αυτόν τον Αύγουστο για τις καλοκαιρινές διακοπές. Η «Κόντρα» δε θα κυκλοφορήσει τα επόμενα τρία Σάββατα. Θα ξανακυκλοφορήσει το Σάββατο 26 Αυγούστου. Μέχρι τότε, η επικαιρότητα θα καλύπτεται από την ιστοσελίδα της εφημερίδας μας www.eksegersi.gr. Καλό καλοκαίρι!

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το αίτημα για Εξεταστική παντρεύει την απόγνωση της ΝΔ για πολιτικό αφήγημα και την ανάγκη του κ. Βαρουφάκη για δημοσιότητα. Δεν συμμετέχουμε. Αρνούμαι να ρίξω νερό στο μύλο της Βαρουφακειάδας την ώρα που η επιτακτική συζήτηση αφορά στο σχέδιο για το μέλλον του τόπου.

Νίκος Παππάς

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

29/7: Ημέρα τίγρης 29/7/1979: Βόμβες σε αεροδρόμια και σιδηροδρομικούς σταθμούς (Ισπανία), τέσσερις νεκροί, 113 τραυματίες 29/7/1980: Λεωφορείο πολιορκιεί το κεφάλι φοιτήτριας μέλους της ΚΝΕ Σωτηρίας Βασιλακοπούλου που μοίραζε προκηρύξεις μπροστά στην υφαντουργία ΕΤΜΑ 30/7: Ημέρα φιλίας, Κούβα: Ημέρα μαρτύρων επανάστασης 30/7/1931: Νεκρός αξιωματικός, τραυματίας διοικητής χωροφυλακής σε απόπειρα δολίωσης συγκέντρωσης εκατό ατόμων (Σέρρες) 30/7/1978: Βόμβα και εμπρησμός εισόδου πλαζ ΕΟΤ Αλίμου, αναγραφή συνθημάτων (ΕΛΑ) 31/7/1977: Ένας νεκρός, είκοσι τραυματίες σε αντιπυρηνική διαδήλωση (Γαλλία) 31/7/1978: Σύλληψη εννιά νεοφασιστών βομβιστών, καταδίκη Μιχαλολιάκου σε 13μηνη φυλά-

κιση 31/7/1982: Βόμβα στα γραφεία Ενωσης Ελλήνων Εφοπλιστών (ΕΛΑ) 1/8: Ημέρα πολυτέκνων, Ελβετία: Ημέρα συνομοσπονδίας (1291), Ζαΐρ: Ημέρα γονέων 1/8/1967: Πανό με αντιδικτατορικά συνθήματα, χιλιάδες προκηρύξεις (Αθήνα) 1/8/1978: Βόμβες καταστρέφουν τέσσερα λεωφορεία σε γκαράζ ΕΑΣ (ΕΛΑ) 2/8: Ημέρα μπίρας, ημέρα μνήμης ολοκαυτώματος Ρομά 2/8/1951: Ίδρυση ΕΔΑ 2/8/1969: Βόμβα (ΚΕΑ) στον 2ο όροφο υπουργείου Προεδρίας και σε γραφεία ΑΔΕΔΥ 2/8/1980: 85 νεκροί, 200 τραυματίες από βομβιστική επίθεση στον σιδηροδρομικό σταθμό Μπολόνια (ακροδεξιές «Ενοπλες Επαναστατικές Ομάδες Κρούσης») 2/8/2002: Σύλληψη Σωτήρη Κονδύλη για συμμετοχή στη 17Ν 3/8: Νίγηρας: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Νέα Ζηλαν-

δία: Ημέρα κληματαριάς (1872) 3/8/1964: Νόμος χορηγεί σύνταξη 3.000.000 δραχμών ετησίως στη Φρειδερίκη αναδρομικά από θάνατο βασιλιά Παύλου 3/8/1967: Βόμβα (ΔΕΑ) μπροστά στο Χίλτον σε δεξίωση για αρχιεπίσκοπο Αμερικής Ιάκωβο 3/8/1972: Πέντε καταδίκες Ελλήνων συλληφθέντων μαζί με Γερμανούς «20ής Οκτώβρη» 3/8/1977: Θάνατος Μακάριου 3/8/1980: Βόμβες καταστρέφουν δύο βυτιοφόρα (ΕΛΑ) 4/8: Τρινιντάντ-Τομπάγκο: Ημέρα ανακάλυψης (1498), ΗΠΑ: Ημέρα ακτοφυλακής (1790) 4/8/1844: Πρώτος θάνατος δι-αδηλωτή στην Ελλάδα (Αθήνα) 4/8/1936: Επιβολή δικτατορίας Μεταξά 4/8/2011: Δολοφονία 29χρονου μαύρου πατέρα τεσσάρων παιδιών Μαρκ Ντάγκαν (Τότεναμ), τετραήμερο κύμα αντιβίας στην Αγγλία.

Σε απελπισία ο Τσίπρας

Όταν ένας πρωθυπουργός δίνει συνέντευξη σε μια ξένη εφημερίδα και το από-σταγμα της συνέντευξής του -αυτό που δίνει τους τίτλους και τον τόνο- είναι η λαθολογία, τότε αυτός ο πρωθυπουργός βρίσκεται σε απελπισία. Όσο κι αν πασχίζουν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ν' αφήσουν πίσω όσα έγιναν το πρώτο εξάμηνο του 2015, με την καθιερωμένη σε ανάλο-γες περιστάσεις φράση: «αυτά κρίθηκαν στις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015», βρίσκονται συνεχώς αναγκασμένοι να απο-λογούνται για τα πεπραγμένα τους το πρώτο εξάμηνο του 2015, τότε που παρουσίασαν το σίριαλ «Σκληρή διαπραγμάτευση με τους δανειστές».

Μέχρι τώρα, η προπαγάνδα των συριζαίων περιλάμβανε «αυτοκριτική» για τις «αυταπά-τες». Τώρα περιλαμβάνει και κριτική για «λάθη στην επιλογή προσώπων». : «Εχω κάνει λάθη, μεγάλα λάθη. Ισως το μεγαλύ-τερο να ήταν επιλογή προσώ-πων σε θέσεις-κλειδιά» είπε ο Τσίπρας στη Guardian. Μολο-νότι διευκρίνισε ότι δεν ανα-φερόταν στον Μπαρουφάκη (προφανώς αναφερόταν στην Κωνσταντοπούλου και στους Λαφαζανικούς) όλοι έκριναν ότι σ' αυτόν αναφέρεται κυρί-ως. Αυτό τον ρώτησε και ο δη-μοσιογράφος της βρετανικής εφημερίδας.

Όσο κι αν προσπαθούν, τον Μπαρουφάκη βρίσκουν καθη-μερινά μπροστά τους, χωρίς ο ίδιος να κάνει καμιά προσπά-θεια. Οι αντιπολιτευόμενες φυλλάδες έχουν αγοράσει την αγγλική έκδοση του βιβλίου του και δημοσιεύουν αποσπάσμα-τα σε συνέχειες, κατηγορώντας τη συγκυβέρνηση των Τσιπρο-καμμένων ότι είχε σχέδιο εξό-δου από το ευρώ, που το είχε επεξεργαστεί ο Μπαρουφάκης, και ζητώντας τη συγκρότηση Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής. Με το που γίνει ένα τέτοιο δημοσίευμα, παρεμβαί-νει αμέσως ο Μπαρουφάκης (που ως γνήσιος νάρκισσος ηδονίζεται με τη δημοσιότητα, έστω και αρνητική) και το ανα-τροφοδοτεί με δηλώσεις του ή με συνθήματα στο twitter που γνωρίζουν αμέσως τεράστια διάδοση.

Φυσικά, πρόκειται για μπούρδες. Κανένα παράλλη-λο νόμισμα δεν ετοιμάζε ο Μπαρουφάκης. Τα περιβόητα ομόλογα ΙΟΥ θα ήταν ένα πα-ράλληλο μέσο πληρωμής, που θα περιοριζόταν σε τμήμα των συναλλαγών του δημοσίου με ιδιώτες. Μια μπούρδα και μι-σή, αλλά σε καμιά περίπτωση παράλληλο νόμισμα. Όμως, έχοντας ανακαλύψει φλέβα, η αντιπολίτευση σπεκουλάρει συνεχώς μ' αυτό το ζήτημα, εκ-μεταλλεύομενη κάθε ευκαιρία (ακόμα και τις μπούρδες του Λαφαζάνη, για τις οποίες γρά-

φουμε σε διπλανή στήλη). Και οι Τσιπραίοι είναι αναγκασμέ-νοι ν' απαντούν. Γι' αυτό έχου-με τη λαθολογία του Τσίπρα για την επιλογή υπουργών, γι' αυτό έχουμε -για πρώτη φορά- δή-λωση Τσίπρα ότι «αυτό που [ο Μπαρουφάκης] παρουσίασε ως “σχέδιο Β” ήταν τόσο αόρι-στο, ώστε δεν άξιζε να μιλάμε για αυτό. Ήταν απλά αδύναμο και αναποτελεσματικό».

Αλλο που δεν ήθελε ο Μπα-ρουφάκης, επανήλθε με ερωτή-ματα: αφού ήταν μπούρδα το

«σχέδιο Β», γιατί με επέλεξε ως υπουργό Οικονομικών; Ο ίδιος έχει δώσει -με πειστικό-τατη αφήγηση μάλιστα- περι-γραφή για σχετικές συζητήσεις πριν καν ο ΣΥΡΙΖΑ σχηματίσει κυβέρνηση. Ετσι, κάθε φο-ρά που ο Τσίπρας προσπαθεί να ξεφύγει και ν' αλλάξει την ατζέντα, ο Μπαρουφάκης τον σφίχταγκαλιάζει και τον κρα-τάει στη συγκεκριμένη συζή-τηση. Και τι να πει ο Τσίπρας, όταν ο ίδιος είχε χαρακτηρίσει τον Μπαρουφάκη «asset για

τη χώρα», μετά που τον απο-μάκρυνε από την κυβέρνηση. Ετσι, κατέληξε να του εύχεται ειρωνικά «καλές πωλήσεις» στο βιβλίο του, αφήνοντας τον Βού-τση να προσπαθεί να χαράζει μια τακτική αντιμετώπισης του Μπαρουφάκη ως γραφικού. Γραφικός, ξεγραφικός ο Μπα-ρουφάκης θα εξακολουθεί να απασχολεί για ένα διάστημα την επικαιρότητα, μέχρι να πάψει να πουλάει (εκτός αν βγάλει καμιά κασέτα ή κανέ-να βιντεάκι και ξαναρχίσει το πανηγύρι). Μπορεί ο Βούτσης να τον χαρακτηρίζει «αρνητικό υπόδειγμα για το πώς κάποιος μπορεί να έχει μια υπεύθυ-νη θέση υπουργού», όμως ο Τσίπρειο «asset για τη χώρα» κανένας δεν το έχει ξεχάσει. Όταν ο Τσίπρας παραδέχεται ότι ο Μπαρουφάκης ήταν ο καταλληλότερος για υπουργός Οικονομικών, την περίοδο της σύγκρουσης με τους δανει-στές, δικαίως του απαντά ο Μπαρουφάκης (με επιστολή στη Guardian: «Είτε ήμουν η σωστή επιλογή για να τεθώ μπροστά στη “σύγκρουση” με την τρόικα επειδή τα σχέδιά μου ήταν πειστικά, είτε τα σχέ-διά μου δεν ήταν πειστικά και, άρα, ήμουν η λανθασμένη επι-λογή για να γίνω ο πρώτος του υπουργός Οικονομικών»

Η απελπισία του Τσίπρα απο-καλύπτεται και από το άλλο σό-φισμα που έριξε στη μιντιακή πιάτσα: πολλοί θα μπορούσαν να μας πουν ότι είμαστε ψεύ-τες, αλλά κανείς δεν θα πει ότι είμαστε διεφθαρμένοι ή ανέ-ντιμοι ή βάλαμε το χέρι μας στο βάζο με το μέλι! Δηλαδή, ο ίδιος ο πρωθυπουργός παρα-δέχεται ότι γίνεται ανεκτός ως το μικρότερο κακό.

Όμως, ούτε τους άλλους τους έλεγαν κλέφτες. Επί χρό-νια. Αρχισαν να μιλούν για κλέ-φτες όταν κάποιοι πιάστηκαν με τη γίδα στην πλάτη. Και πάλι ο κόσμος διαχωρίζει τους «έντι-μους» από τους «κλέφτες». Ο πρωθυπουργός που παραδέχε-ται ότι δικαίως τον αποκαλούν ψεύτη, αργά ή γρήγορα θα πα-ραδεχτεί ότι και κάποιοι δικοί του έκλεψαν, αλλά αυτός δεν ήξερε τίποτα (θυμηθείτε τον Σημίτη και τον Καραμανλή). Και βέβαια, ο λαός ξέρει πολύ καλά ότι αυτές οι «δουλειές» γίνονται με πάσα μυστικότητα και εξα-σφάλιση και πιάνονται μόνο κάποιοι απρόσεχτοι-αχόρταγοι. Όταν βλέπει υπουργούς (λέγε με Φλαμπουράρη, μέντορα του Τσίπρα) να συμπεριφέρονται σαν βασιβουζούκοι προκειμέ-νου να ικανοποιήσουν καπιταλι-στικά συμφέροντα, κουνάει με νόημα το κεφάλι του. Εκτός αν ισχύει αυτό που είχε πει ένας προπονητής στίβου, που από φίρμα κατάντησε να βυθιστεί στην ανυποληψία: ντοπαρισμέ-νος είναι μόνον αυτός που πιά-νεται ντοπαρισμένος! Υπάρχει κανείς που να τον πίστεψε;

Εκλογολογία... αμερικανικής προέλευσης

Αν και έχει συνηθίσει στα χαστούκια, η νέα ξεγυρισμένη σφα-λίρα από το ΔΝΤ πόνεσε τη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμ-μένων. Περίμενε ότι θα απαλυνόταν κάπως η εκτίμηση για τη μη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους. Οτι το «εξαιρετικά μη βιώσιμο» θα γινόταν απλώς «μη βιώσιμο». Παρά τις προσπάθει-ες που έγιναν στο παρασκήνιο, το «εξαιρετικά» παρέμεινε και στην καινούργια έκθεση του ΔΝΤ. Όμως δεν είναι μόνον αυτό. Οι τεχνοκράτες του ΔΝΤ προανήγγειλαν την επίτευξη του πε-τσοκόμματος του αφορολόγητου, από το 2019 έναντι του 2020, δυνατότητα που προβλέπεται στο τέταρτο Μνημόνιο που έχει ήδη προνομοθετηθεί. Όσο για τα περιβόητα «αντίμετρα», αυτά δε θα μπορέσουν να εφαρμοστούν πριν από το 2023, λένε. Αλ-λιώς δε βγαίνουν τα νούμερα.

Πέρα από τον άμεσο αρνητικό επικοινωνιακό αντίκτυπο (ευτυ-χώς για τους Τσιπροκαμμένους που μεσολάβησε Σαββατοκύρια-κο -είναι και καλοκαίρι- και ο αρνητικός αντίκτυπος μειώθηκε), ήταν επόμενο να πυροδοτηθεί ένας νέος γύρος εκλογολογίας, ό,τι χειρότερο για τον Τσίπρα και την παρέα του, αφού η εκλο-γολογία τους φέρει να αναζητούν διέξοδο για ν' αποδράσουν. Η βάση αυτής της εκλογολογίας είναι απλή. Αν το πετσόκομμα του αφορολόγητου έρθει την 1.1.2019, μαζί με το νέο πετσόκομμα των συντάξεων, και παράλληλα ακυρωθούν τα «αντίμετρα», πώς θα πάει για εκλογές ο Τσίπρας τον Σεπτέμβριο του 2019; Θα αναζητή-σει την καλύτερη στιγμή μέσα στο 2018 για να πάει τότε σε εκλο-γές και να περιορίσει όσο μπορέσει τις απώλειες του ΣΥΡΙΖΑ.

Είναι αβάσιμη αυτή η εκλογολογία; Κάθε άλλο. Στηρίζεται σε μια σειρά εύλογους συλλογισμούς. Κανείς όμως δεν μπορεί να προβλέψει πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα. Γιατί δηλαδή θα εί-ναι καλύτερα τα πράγματα για τους Τσιπροκαμμένους το 2018, αν όλοι γνωρίζουν ότι όλο το πακέτο των προνομοθετημένων μέτρων θα εφαρμοστεί το 2019 (και όχι μισό-μισό μεταξύ 2019 και 2020) και τα «αντίμετρα» θα παραπεμφθούν στις ελληνικές καλένδες; Γιατί να μην πρυτανεύσει στον Τσίπρα και την παρέα του η σκέψη «ας βγάλουμε έναν ακόμα χρόνο εξουσίας και μετά βλέπουμε»;

Όπως σταθερά υποστηρίζουμε, η εκλογολογία λειτουργεί σε κάθε περίπτωση αποπροσανατολιστικά. Πρώτον, γιατί καθιστά μείζονα πολιτική εξέλιξη το χρόνο διεξαγωγής των εκλογών, ενός γεγονότος πολιτικά αδιάφορου. Αν παλιότερα, σε περιόδους σχετικά ομαλής λειτουργίας του συστήματος, οι κυβερνητικές εναλλαγές είχαν κάποιο νόημα σε επίπεδο αλλαγής επιμέρους πτυχών της κυρίαρχης πολιτικής (ανάλογα και με την πορεία της ταξικής πάλης), την περίοδο της κρίσης και των Μνημονίων έχα-σαν κάθε νόημα. Αυτό δεν είναι δικός μας ισχυρισμός, αλλά έχει επιβεβαιωθεί από όλη την κοινοβουλευτική ιστορία των τελευ-ταίων οχτώ ετών. Παπανδρέου, Παπαδήμος (με Παπανδρέου, Σαμαρά και Καρατζαφέρη), Σαμαράς (με Βενιζέλο και Κουβέλη), Τσίπρας (με Καμμένο) εφαρμόζουν την ίδια πολιτική, χωρίς καμιά ουσιαστική αλλαγή. Υπάρχει κάτι που να υπονοεί -έστω- ότι κάτι πρόκειται ν' αλλάξει με μια ακόμα κυβερνητική εναλλαγή, όταν έχει ήδη προνομοθετηθεί το τέταρτο Μνημόνιο (2018-2022) και έχει συμφωνηθεί -σε επίπεδο Eurogroup- το πέμπτο Μνημόνιο (2023-2060);

Δυστυχώς, όμως, η εκλογολογία εξακολουθεί να λειτουργεί ως ισχυρό κοινωνικό κατευναστικό. Δεν γράφουν οι «αναλυτές» του αστικού Τύπου για να περνούν τον καιρό τους ή επειδή δεν έχουν κάτι σοβαρότερο να γράψουν. Η εκλογολογία καλλιεργεί φρούδες ελπίδες (σε μικρότερο βαθμό σε σχέση με το παρελθόν, αλλά καλλιεργεί) και εντείνει την κοινωνική παράλυση. Σ' ένα λαό μπαϊλντισμένο, απογοητευμένο, με την ηττοπάθεια να έχει φωλιάσει στις συνειδήσεις, αυτό το πρόσθετο ηρεμιστικό έρχεται να εντείνει την κοινωνική παράλυση. Επιπρόσθετα, η εκλογολογία έρχεται να ενισχύσει τον «κοινοβουλευτικό κρετινισμό», που απο-τελεί βασικό αγκωνάρι του καπιταλιστικού συστήματος.

Τόσο βασικό αγκωνάρι που ακόμα και δυνάμεις που διατεί-νονται ότι είναι αντικαπιταλιστικές δε χάνουν καμιά ευκαιρία συμμετοχής στις εκλογές, δείχνοντας κατά τις προεκλογικές περιόδους τον καλύτερο εαυτό τους, παρουσιάζοντας την πιο πλατιά δραστηριότητά τους και μετά τις εκλογές καταναλώνο-ντας άφθονη «φαϊά ουσία» στην ανάλυση του εκλογικού αποτε-λέσματος. Μοιάζει να έχουν πιαστεί σε μια παγίδα, η οποία εν τέλει τους αρέσει και δε θέλουν να βγουν απ' αυτή. Με πρόσχημα την αντίληψη που έχει ο λαός για τη σημασία των εκλογών, συμ-μετέχουν σ' ένα παιχνίδι «προσημειωμένο» από τις κυρίαρχες αστικές δυνάμεις.

Το ζήτημα, όμως, είναι πώς θα βγούμε απ' αυτό το παιχνίδι. Πώς θα πάμε κόντρα στις παγιωμένες συνθήκες του «κοινοβου-λευτικού κρετινισμού». Πώς θα δείξουμε τον «άλλο δρόμο». Το δρόμο της πλήρους ρήξης με τον αστισμό, που οδηγεί στην ταξι-κή ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, έτσι που να μπορεί όχι μόνο να διεξάγει τον άμεσο διεκδικητικό αγώνα, αλλά και να αντιπαρτίθεται πολιτικά με τον αστισμό στο μόνο προνομιακό για την εργατική τάξη πεδίο: στους δρόμους.

Βασιλικός ο Μπαρουφάκης, γλάστρα ο Λαφαζάνης

Κατά την παροιμία, σύμφωνα με την οποία κοντά στον βασιλικό ποτίζεται κι η γλάστρα, βρήκε την ευκαιρία και ο Π. Λαφαζάνης, ξεχασμένος παντελώς από τα αστικά ΜΜΕ, να ξαναβγει στο προ-σκήνιο, εν γνώσει του ότι έτσι παίζει το παιχνίδι της ΝΔ και του φι-λικού της Τύπου, που σπεκουλάρει με όσα λέει ο Μπαρουφάκης. Και φυσικά, δεν είπε τίποτ' άλλο εκτός από μπούρδες και ψέματα.

Ποιον μπορεί να πείσει το γνωστό ψέμα ότι τάχα είχε συμ-φωνήσει με τη Ρωσία να πάρει προκαταβολή για τον αγωγό που είχε εμπνευστεί (επέκταση του ρωσοτουρκικού Turkish Stream), όταν αυτό έχει διαψευστεί και από ρωσικής πλευράς και από την εξέλιξη των γεγονότων; Μπορείτε να ανατρέξετε στην αρθρογρα-φία μας του 2015 γι' αυτό το ψέμα, γι' αυτό και εδώ θα θέσουμε μόνο ένα απλό ερώτημα: μπορεί να δοθεί προκαταβολή χωρίς να έχει υπογραφεί σύμβαση; Όχι, φυσικά, και σύμβαση ουδέποτε υπογράφηκε. Δεν υπογράφουν, άλλωστε, συμβάσεις-χαβαλέ τα ρωσικά μονοπώλια. Για να κατασκευαστεί ένας αγωγός, δεν αρκεί η αρχή του και μερικές εκατοντάδες χιλιόμετρα διέλευσης από μια χώρα. Πρέπει να έχει εξασφαλιστεί το τέρμα του, δηλαδή οι πελάτες που θ' αγοράσουν το αέριο. Επομένως, οι Ρώσοι δε θα έδιναν καμιά προκαταβολή για ένα προ-προ-σχέδιο, το οποίο δεν είχαν καν συζητήσει με τους υποψήφιους πελάτες, δηλαδή τα ευρωπαϊκά κράτη.

Αφηναν τον Λαφαζάνη να κάνει τα πολιτικά του καραγκιοζιλί-κια και τις βαθιές υποκλίσεις μπροστά στα στελέχη τους, αλλά ως εκεί. Κι όταν κάποια στιγμή ειπώθηκε κάτι περί προκαταβο-λής, βγήκαν επίσημα οι Ρώσοι και το διέψευσαν. Οι οποίοι Ρώσοι έχουν αποδείξει και σε άλλη περίπτωση (Κύπρος), ότι δεν αναμι-γνύονται στα εσωτερικά ζητήματα της ΕΕ. Δεν έδωσαν το δάνειο των μόλις 5 δισ. ευρώ, που ζητούσε η Κύπρος (ολόκληρη κυβερνη-τική αντιπροσωπία πήγε στη Μόσχα), για να μη διαταράξουν τις οικονομικές τους σχέσεις με τα ευρωπαϊκά ιμπεριαλιστικά κράτη.

Ο Λαφαζάνης μιλάει **τώρα** και για σχέδιο εθνικοποίησης της ΤτΕ και κοπής νέου νομίσματος (νέα δραχμή), που είχε ετοιμάσει και το γνώριζε ο Τσίπρας. Πέρα από τις οικονομικές μπούρδες που λέει σχετικά με την ισοτιμία της «νέας δραχμής», εμείς ρω-τάμε: γιατί «θυμήθηκε» και το λέει τώρα; Η ΛΑΕ κατέβηκε στις εκλογές του Σεπτέμβριου του 2015 χωρίς να πάρει θέση υπέρ της αποχώρησης από την Ευρωζώνη. Οποτε ετίθετο τέτοια ερώτηση τα μασούσαν. Ένα τέτοιο σχέδιο δεν περιγράφεται στο πόδι, στο μιλητό. Σε κάποιο χαρτί πρέπει να είναι καταγεγραμμένο, με όλες τις πολιτικές και τεχνικές λεπτομέρειές του. Μήπως μπορεί ο Λα-φαζάνης να μας δείξει κανένα τέτοιο χαρτί, που να το κατέθεσε σε κάποιο όργανο του ΣΥΡΙΖΑ ή στο υπουργικό συμβούλιο ή έστω στον πρωθυπουργό Τσίπρα; Αντίθετα, εμείς θυμόμαστε πολύ κα-λά και τον ίδιο και τα υπόλοιπα στελέχη της μετέπειτα ΛΑΕ, ιδίως τους υπουργούς, να υπερασπίζονται με πάθος την κυβερνητική πολιτική το πρώτο εξάμηνο του 2015, στολίζοντάς την απλά με λίγο παραπάνω βερμπαλισμό. Χωρίς, όμως, ούτε αχνό υπαινιγμό περί εξόδου από την Ευρωζώνη (αντίθετα, κατακεραυνώναν τον Σόιμπλε που είχε αυτό το σχέδιο).

«Συναγωνίζεται ο Γιάννης Βαρουφάκης σε ανακρίβειες τον Αλέξη Τσίπρα» λέει ο Λαφαζάνης, προσπαθώντας να δείξει ότι δεν είναι απλώς γλάστρα μιας χρήσης στα πάνελ των καναλιών. Αυτός μάλλον τους συναγωνίζεται και τους δύο σε ψέματα (αν δεν τους ξεπερνά). Τον Μπαρουφάκη τον έγλειφε τον Σεπτέμ-βριο του 2015, μπας και κατεβεί υποψήφιος με τη ΛΑΕ. Τώρα που ψυλλιάζεται ότι ο Μπαρουφάκης πάει να φτιάξει δικό του κόμμα (που μαζί με το κόμμα της Ζωής θα κάνουν τον Λαφαζάνη και την παρέα του να ψάχνουν την ψήφο τους), αποφάσισε να του επιτεθεί. Το μόνο που κατάφερε είναι να επιβεβαιώσει πως είναι μια αποκρουστική γραφική φιγούρα της αστικής πολιτικής.

Οι «πέντε αδελφές» της γερμανικής αυτοκινητοβιομηχανίας και ο «ελεύθερος ανταγωνισμός»

Ως το μεγαλύτερο καρτέλ στη μεταπολεμική ιστορία της Γερμανίας χαρακτηρίζει η γερμανική Handelsblatt αυτό που αποκαλύφθηκε από το γερμανικό περιοδικό Spiegel την προηγούμενη Παρασκευή. Το καρτέλ συγκροτήθηκε από τις πέντε μεγαλύτερες αυτοκινητοβιομηχανίες της χώρας και συγκεκριμένα τη Volkswagen, τη BMW, την Audi, την Porsche και τη Daimler. Οι πέντε κολοσσοί πραγματοποιούσαν από τη δεκαετία του '90 μυστικές συσκέψεις (στις οποίες συμμετείχαν περισσότερα από 200 στελέχη), προκειμένου να μαγειρεύουν από κοινού την παρουσίαση των ρύπων από τους ντιζελοκινητήρες, να συμφωνήσουν σε θέματα κόστους (όπως για παράδειγμα να κατασκευάζουν μικρά και πιο φτηνά ντεπόζιτα, τα οποία όμως ήταν ανεπαρκή για τον καθαρισμό των ρύπων), καθώς και να συμφωνήσουν στη στάση απέναντι στους προμηθευτές τους.

Η υποψία προέκυψε αρχικά από έγγραφα που εντοπίστηκαν στο πλαίσιο των εισαγγελικών ερευνών για το σκάνδαλο με την παραποίηση των ρύπων στα ντιζελοκίνητα αυτοκίνητα της VW (που πιάστηκε στα πράσα από αμερικάνικο εργαστήριο). Η ίδια η VW παραδέχτηκε στη συνέχεια «πιθανή» συμπεριφορά που αντιτίθεται στον «ελεύθερο ανταγωνισμό», σε γράμμα της προς τις γερμανικές Αρχές Ανταγωνισμού, στις 4 Ιούλη. Το ίδιο έκανε λίγο αργότερα και η Daimler (που κατασκευάζει τις Mercedes).

Πώς είναι δυνατόν στην εποχή μας να υπάρχουν μονοπώλια που λυμαινούνται την αγορά πνίγοντας τον «ελεύθερο ανταγωνισμό»; Το ερώτημα, φυσικά, μόνο αν ανέκδοτο μπορεί να ακουστεί, αφού η εποχή του περιβόητου «ελεύθερου ανταγωνισμού» έχει τελειώσει ανεπιστρεπτή εδώ κι ενάμιση αιώνα. Όμως το παραμύθι διατηρείται ακόμα, μαζί με την υποκρισία που αυτές τις μέρες είχε τις δόξες της! Σε ένα ρεσιτάλ αυτής της υποκρισίας ο πρόεδρος του Συνδικάτου Μετάλλου (IG Metal) Γιοργκ Χόφμαν, ο οποίος είναι ταυτόχρονα και μέλος του εποπτικού συμβουλίου της VW, ζήτησε «την πλήρη διαλεύκανση της υπόθεσης», χαρακτηρίζοντας «εντελώς απαράδεκτες» τις συμπράξεις που δρουν σε βάρος των καταναλωτών και του περιβάλλοντος!

Το θέμα εξετάζεται από την Επιτροπή Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το υπουργείο Οικονομίας και αν επιβεβαιωθούν οι κατηγορίες, οι οικονομικές συνέπειες προβλέπεται να είναι τσουχτερές. Η Κομισιόν, θεωρητικά, μπορεί να επιβάλει πρόστιμα της τάξης του 10% των ετήσιων εσόδων, ποσό που μπορεί να ξεπεράσει τα 50 δισ. ευρώ.

Αυτό όμως βρίσκεται, για την ώρα, στη σφαίρα της... επιστημονικής φαντασίας, γιατί τα μέχρι τώρα πρόστιμα από την επιτροπή ανταγωνισμού της ΕΕ είναι πολύ μικρότερα. Όπως για παράδειγμα αυτό που επιβλήθηκε τον Ιούλη του 2016 στη γερμανική Daimler, τη γαλλική Volvo/Renault, την ολλανδική DAF και την ιταλική IVECO, συνολικού ύψους (και για τις τέσσερις) 2.93 δισ. ευρώ. Ο λόγος ήταν ότι οι παραπάνω εταιρίες (οι οποίες σύμφωνα με τον Guardian κατασκευάζουν το 90% των φορτηγών της ευρωπαϊκής αγοράς) είχαν

συμφωνήσει σε θέματα τιμών και μετακύλησαν το κόστος της συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις περί εκπομπών ρύπων στους καταναλωτές. Το εν λόγω καρτέλ, στο οποίο συμμετείχε και η MAN (θυγατρική της VW), η οποία όμως γλίτωσε το πρόστιμο των 1.2 δισ. ευρώ γιατί συνεργάστηκε (κοινώς κάρφωσε τους υπόλοιπους), είχε κι αυτό μακρά ιστορία. Η συνεργασία ξεκίνησε το 1997 και τελείωσε το 2011. Η MAN, αφού συνεργάστηκε με τις παραπάνω εταιρίες, τις «έδωσε» στην επιτροπή ανταγωνισμού της ΕΕ και όχι μόνο γλίτωσε τα πρόστιμα, αλλά κατάφερε να τις βάλει να πληρώσουν, δηλαδή κατάφερε πλήγμα στα οικονομικά τους! Αυτό θα πει... ελεύθερος ανταγωνισμός!

Πριν από ενάμιση περίπου χρόνο, η Greenpeace είχε δημοσιεύσει τη «Μαύρη Βίβλο» της γερμανικής αυτοκινητοβιομηχανίας. Εκεί ανέφερε λεπτομέρειες για το πώς το λόμπι της αυτοκινητοβιομηχανίας διαπλεκόταν με πολιτικούς και υψηλόβαθμους αξιωματούχους από το περιβάλλον της καγκελαρίας, που έφταναν μέχρι και σε πρόσωπα εμπιστοσύνης της ίδιας της Μέρκελ. Ο Τομπίας Αουστρουπ, στέλεχος της Greenpeace και ειδικός σε θέματα συγκοινωνιών, είχε καταγγείλει ότι οι εκπρόσωποι αυτού του λόμπι κατορθώνουν με τη βοήθεια των πολιτικών τους διασυνδέσεων να παρακάμψουν την περιβαλλοντική πολιτική. Η Greenpeace είχε δώσει και ονόματα: από τον αντικαγκελάριο και υπουργό Οικονομίας (που ήταν ταυτόχρονα και αρχηγός του SPD) Ζίγκμαρ Γκάμπριελ, ο οποίος είχε διατελέσει στέλεχος στην αυτοκινητοβιομηχανία, μέχρι το γερμανό υπουργό Μεταφορών Αλεξάντερ Ντόμπριντ, αλλά και την ίδια τη Μέρκελ. Όλοι αυτοί φρόντιζαν να επιβάλουν τα συμφέροντα της γερμανικής αυτοκινητοβιομηχανίας. Το «δωσίμο» από την Greenpeace δε θα πρέπει να εκπλήσσει, καθώς η οργάνωση εξυπηρετεί αμερικάνικα συμφέροντα.

Τι μένει από τις παραπάνω ιστορίες; Αποκαλύπτεται για μία ακόμα φορά αυτό που οι «δογματικοί» μπολσεβίκοι ισχυρίζονταν από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα. Ότι ο «ελεύθερος ανταγωνισμός» είναι ένα παραμύθι στην εποχή της τεράστιας συσσώρευσης και συγκεντροποίησης κεφαλαίων, που σφραγίζεται από την ολοκληρωτική επικράτηση των μεγάλων μονοπωλιακών κολοσσών στην οικονομική ζωή των χωρών.

Υπερασπίζοντας τον Μαρξ, ο Β.Ι. Λένιν σημείωνε για τη δημιουργία των μονοπωλίων:

«Πριν από μισό αιώνα, όταν ο Μαρξ

έγραφε το Κεφάλαιό του, η καταπληκτική πλειοψηφία των οικονομολόγων θεωρούσε τον ελεύθερο ανταγωνισμό "φυσικό νόμο". Η επίσημη επιστήμη προσπάθησε με τη συνωμοσία της σιωπής να σκοτώσει το έργο του Μαρξ, που απόδειχνε με τη θεωρητική και ιστορική ανάλυση του καπιταλισμού ότι ο ελεύθερος ανταγωνισμός γεννάει τη συγκέντρωση της παραγωγής, και αυτή η συγκέντρωση σε μία ορισμένη βαθμίδα ανάπτυξής της οδηγεί στο μονοπώλιο. Τώρα το μονοπώλιο είναι πια γεγονός. Οι οικονομολόγοι γράφουν βουνά από βιβλία, που περιγράφουν τις διάφορες εκδηλώσεις του μονοπωλίου και συνεχίζουν με μια φωνή να δηλώνουν ότι "ο μαρξισμός έχει ανααιρεθεί". Τα γεγονότα όμως είναι πεισματάρικα πράγματα, όπως λέει μία αγγλική παροιμία, και, θες δε θες, είσαι υποχρεωμένος να τα υπολογίζεις. Τα γεγονότα δείχνουν ότι οι διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα στις διάφορες καπιταλιστικές χώρες, στο ζήτημα λόγου χάρη του προστατευτισμού ή του ελεύθερου εμπορίου, προκαθορίζουν ασήμαντες μονάχα διαφορές στη μορφή των μονοπωλίων ή στο χρόνο εμφάνισής τους, ενώ η γέννηση του μονοπωλίου από τη συγκέντρωση γενικά της παραγωγής αποτελεί γενικό και βασικό νόμο του σύγχρονου σταδίου ανάπτυξης του καπιταλισμού. Για την Ευρώπη μπορεί να καθορίσει κα-

νείς με αρκετή ακρίβεια το χρόνο της οριστικής αντικατάστασης του παλιού καπιταλισμού από τον καινούργιο: είναι ακριβώς οι αρχές του 20ού αιώνα» (Β.Ι.Λένιν, «Ιμπεριαλισμός το ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού», 1916).

Πάνω από έναν αιώνα αργότερα, η επιβολή των μονοπωλίων και οι βρωμίες τους εξακολουθούν να μαστίζουν την Ευρώπη και όλο τον κόσμο. Αυτή η επιβολή δε μπορεί να κρυφτεί, όσο κι αν προσπαθεί η επιτροπή ανταγωνισμού της ΕΕ, που το μόνο που κάνει είναι να ρυθμίζει τις μεταξύ τους σχέσεις και να κοροϊδεύει τον κοσμάκη με ανοησίες περί «ελεύθερου ανταγωνισμού» και «υγιούς επιχειρηματικότητας». Να είστε σίγουροι ότι τα μονοπώλια θα τη σκαπουλάρουν με μερικά γελοία (σε σχέση με τα τεράστια υπερκέρδη τους) πρόστιμα, προκειμένου το σύστημα να βγει αναβαπτισμένο για να συνεχίσει το... θεάρεστο έργο της απάτης και του ανώτατου κέρδους.

ΥΓ. Ανάλογες «μαγκιές» με τις αμερικάνικες και γερμανικές αυτοκινητοβιομηχανίες έκανε και ο Τραμπ, κατηγορώντας τες για το γεγονός ότι παράγουν στο Μεξικό και εξαγωγούν στις ΗΠΑ, με αποτέλεσμα να χάνονται χιλιάδες θέσεις εργασίας στις ΗΠΑ. Τελικά, ο Τραμπ τα βρήκε με τις αμερικάνικες αυτοκινητοβιομηχανίες, πράγμα που αποτυπώθηκε και φωτογραφικά, με τον Τραμπ να χαριεντίζεται με τους εκπροσώπους τους και να ανταλλάσσουν θερμές χειραψίες (στη φωτογραφία, ο Τραμπ με τα στελέχη της Ford, τον περασμένο Μάρτη, που τον έπεισαν ότι θα πρέπει να επανεκτιμήσει τις αυστηρές περιβαλλοντικές απαιτήσεις που από το 2025 θα γίνονταν νόμος). Καλή η «μαγκιά» για να κοροϊδευόμαστε τους ψηφοφόρους, αλλά τα αφεντικά δεν παύουν να είναι αφεντικά (στην προκειμένη περίπτωση, τ' αφεντικά του Τραμπ είναι οι αμερικάνικες αυτοκινητοβιομηχανίες και όχι οι εργάτες φυσικά).

Τα χαμόγελα δεν κρύβουν τα πισώπλατα μαχαιρώματα

Μπορεί ο Τραμπ να χαριεντιζόταν με τον Πούτιν στη συνάντηση των G20, όμως η Βουλή των αντιπροσώπων ψήφισε νέες κυρώσεις κατά της Ρωσίας, για να την τιμωρήσει για την προσαρτήση της Κριμαίας το 2014 και την υποτιθέμενη υπόθεση «εμπλοκής» της στις αμερικάνικες εκλογές το 2016.

Τετρακόσιοι δεκαεννιά βουλευτές και από τα δύο κόμματα (Δημοκρατικοί και Ρεπουμπλικάνοι) υπερψήφισαν τις νέες κυρώσεις, με μόλις τρεις να ψηφίζουν κατά! Το νομοσχέδιο αναμένεται να εγκριθεί και από τη Γερουσία για να πάει στο γραφείο του Τραμπ προς υπογραφή. Εκτός από τη ρωσική αντίδραση, που ήταν αναμενόμενη, αυτή τη φορά αντέδρασε και το Βερολίνο, που έκανε λόγο για «εργαλείο βιομηχανικής πολιτικής», θεωρώντας ότι οι κυρώσεις θα πλήξουν και τις γερμανικές μπίζνες, ενώ ο εκπρόσωπος του γαλλικού υπουργείου Εξωτερικών υποστήριξε ότι αν περάσουν οι νέες κυρώσεις κατά της Ρωσίας αυτό θα σημάνει παραβίαση του διεθνούς δικαίου!

Αμεση ήταν και η αντίδραση του προέδρου της Κομισιόν, Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ, ο οποίος προειδοποίησε ότι αν επικυρωθούν οι κυρώσεις θα κινδυνεύσουν τα ενεργειακά συμφέροντα της Ευρώπης. Το δελτίο τύπου της Κομισιόν (http://europa.eu/rapid/press-release_MEX-17-2168_en.htm) αναφέρει πιο συγκεκριμένα ποια ενεργειακά συμφέροντα της ΕΕ κινδυνεύουν. Είναι η συντήρηση και αναβάθμιση των ρωσικών σωληναγωγών που τροφοδοτούν το ουκρανικό σύστημα μεταφοράς φυσικού αερίου, αφού το αμερικάνικο νομοσχέδιο προβλέπει κυρώσεις σε οποιαδήποτε εταιρία (συμπεριλαμβανομένων των ευρωπαϊκών) συμβάλλει στην ανάπτυξη, συντήρηση, εκσυγχρονισμό ή επιδιόρθωση των σωληνώσεων ενεργειακών

εξαγωγών της Ρωσικής Ομοσπονδίας! Κατά τον ίδιο τρόπο κινδυνεύει και το έργο υγροποιημένου αερίου της Βαλτικής, στο οποίο εμπλέκονται ευρωπαϊκές εταιρίες.

Οι Αμερικανοί θέλουν να χτυπήσουν μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια. Γι' αυτό και ο Γιούνκερ αντέδρασε έντονα λέγοντας ότι το αγαπημένο ρητό του Τραμπ, «η Αμερική πρώτα», δεν σημαίνει ότι τα συμφέροντα της ΕΕ είναι τελευταία! Ποιος είπε ότι στη σημερινή εποχή δεν ανθίζει η... παγκόσμια συνεννόηση για έναν καλύτερο κόσμο;

Οι εξελίξεις αυτές έρχονται να κάνουν σκόνη τα παραμύθια που διαχέονται από τον «δημοκρατικό» Τύπο στις ΗΠΑ, τα οποία βγάζουν τον Τραμπ και το επιτελείο του περίπου... πράκτορες του Πούτιν. Ταυτόχρονα, επιβεβαιώνουν πως ο παλιός διπολισμός (Δύση-Ανατολή) δε διαχωρίζει πλέον δυο συμπαγή ιμπεριαλιστικά στρατόπεδα. Ο σύγχρονος ιμπεριαλιστικός κόσμος είναι πολυ-πολικός, γι' αυτό και βλέπουμε τους Αμερικανούς να προσπαθούν να χαλάσουν τις καπιταλιστικές συμφωνίες Ευρωπαίων-Ρώσων και τους Ευρωπαίους να τις υπερασπίζονται.

Φουντώνει η εξέγερση στη Δυτική Οχθη

Η εγκατάσταση ανιχνευτών μετάλλου στις εισόδους του τεμένους Αλ Ακσα στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και οι συλλήψεις εκατοντάδων Παλαιστίνιων, που ακολούθησαν το χτύπημα εναντίον των ισραηλινών στρατιωτών την Παρασκευή 14 Ιούλη από παλαιστίνιους μαχητές, αποτέλεσαν τη σπίθα που άναψε ξανά τη φωτιά της εξέγερσης στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Την Παρασκευή 21 Ιούλη, τρεις νεαροί Παλαιστίνιοι, 17, 18 και 20 χρόνων, έπεσαν νεκροί από ισραηλινά πυρά κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων και των συγκρούσεων με τον ισραηλινό στρατό, που ακολούθησαν τις προσευχές της Παρασκευής στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Ο ένας απ' αυτούς σκοτώθηκε από εβραίο έποικο στην γειτονιά Ρας Αλ Αμούντ στην Ανατολική Ιερουσαλήμ. Τα σώματα των νεκρών παλαιστίνιων νεολαίων φυγαδεύτηκαν από το νοσοκομείο, ελάχιστα λεπτά αφότου οι γιατροί επιβεβαίωσαν και επίσημα τον θάνατό τους, προκειμένου να θαφτούν πριν πέσουν στα χέρια των σιωνιστών. Ο ισραηλινός στρατός κατακρατεί τα σώματα δεκάδων νεκρών Παλαιστίνιων εκβιάζοντας με αυτόν τον τρόπο τις οικογένειές τους, από τις οποίες ζητά ανταλλάγματα για να τους τα παραδώσει, επιτείνοντας το μαρτύριό τους.

Δεκάδες στρατιώτες εισέβαλαν στα νοσοκομεία της Δυτικής Οχθης αναζητώντας τραυματίες διαδηλωτές και απαγορεύοντας στο προσω-

πικό την έξοδο από το κτίριο, ενώ σε πολλές περιπτώσεις βομβάρδιζαν τα νοσοκομεία με δακρυγόνα και χειροβομβίδες κρότου-λάμψης λίγο πριν αποχωρήσουν, κάνοντας την παραμονή ασθενών και ιατρικού προσωπικού στο εσωτερικό των κτιρίων αδύνατη.

Την ίδια μέρα, παλαιστίνιος μαχητής μπήκε σε σπίτι εβραίων εποίκων σε ισραηλινό εποίκισμό της Δυτικής Οχθης και σκότωσε μαχαιρώνοντας τους τρεις απ' αυτούς. Την προηγούμενη μέρα, είχε γράψει σε ανάρτησή του στο Facebook «Έχω πολλά όνειρα και πιστεύω πως θα γίνουν αληθινά, αγαπώ τη ζωή και θέλω να κάνω τους άλλους ευτυχισμένους, αλλά τι είναι η ζωή μου όταν οι ισραηλινοί σκοτώνουν τις γυναίκες και τα παιδιά μας και βεβηλώνουν το Αλ Ακσα μας; Μουσουλμάνοι, τυλίξτε το κεφάλι μου

με το μαντήλι των Αλ Κασάμ (σ.σ. ένοπλο σκέλος της Χαμάς) και το σώμα μου με την κουφίγια του Γιάσερ Αραφάτ και θάψτε με».

Πολλοί από τους υπουργούς της ακροδεξιάς κυβέρνησης Νετανιάχου ζήτησαν την επιβολή της θανατικής ποινής στον δράστη της επίθεσης. Σε μια απύθμηνος ξετσιπωσιάς δήλωσή της, η υπουργός Δικαιοσύνης Αγιαλέτ Σακέντ έγραψε στο Twitter: «Οι δολοφόνοι παιδιών και οικογενειών αξίζουν μόνο τη θανατική ποινή. Αυτή η τιμωρία μπορεί να επιβληθεί από το στρατιωτικό δικαστήριο, αν υπάρχει ομοφωνία των δικαστών. Αυτή είναι μια περίπτωση που απαιτείται η επιβολή της θανατικής ποινής». Το σιωνιστικό πλήθος που την εξέλεξε είναι συνυπεύθυνο στα εγκλήματα που τελούνται σε βάρος του παλαιστινιακού

λαού και είναι ο τελικός αποδέκτης της βίας των καταπιεσμένων.

Μια μέρα μετά τη δολοφονία των τριών παλαιστίνιων νεολαίων, το Σάββατο 22 Ιούλη, άλλος ένας παλαιστίνιος νέος, μέλος του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, έπεσε νεκρός από πυρά του ισραηλινού στρατού στην περιοχή Αλ Εϊζαρίγια της Ανατολικής Ιερουσαλήμ. Ο νεκρός ήταν κάτοικος του χωριού Αμπού Ντις, γείτονας και φίλος του 17χρονου νέου που είχε σκοτωθεί την προηγούμενη μέρα.

Την Κυριακή 23 Ιούλη, υπήρξε μπαράζ ρουκετών που εκτοξεύτηκαν από τη Γάζα προς το Ισραήλ χωρίς να προκαλέσουν ζημιές. Οι σιωνιστές απάντησαν με πυρά αρμάτων μάχης εναντίον πυκνοκατοικημένης περιοχής στη Γάζα.

Παράλληλα, ισραηλινός φρουρός της πρεσβείας του Ισραήλ στην Ιορδανία δολοφόνησε 17χρονο Ιορδανό παλαιστινιακής καταγωγής καθώς και τον ιδιοκτήτη του διαμερίσματος όπου διέμενε. Οι σιωνιστές ισχυρίζονται ότι ο νεαρός προσπάθησε να χτυπήσει με ένα καταβίβι τον φρουρό, ενώ οι συγγενείς του ισχυρίζονται ότι σύμφωνα με τρίτο άτομο που ήταν παρών στη δολοφονία, ο δράστης απλά διαπληκτίστηκε λεκτικά με το θύμα. Το προσωπικό της πρεσβείας και ο δράστης έφυγαν κακήν κακώς από την Ιορδανία και η πρεσβεία του Ισραήλ έκλεισε προσωρινά υπό το φόβο διαδηλώσεων και επιθέσεων εναντίον της.

Υπό την πίεση της εξέγερσης και σε μια προσπάθεια ελιγμού οι σιωνιστές ανακοίνωσαν ότι θα αντικαταστήσουν τους ανιχνευτές μετάλλου στις εισόδους του τεμένους με «έξυπνες» κάμερες που θα κάνουν ουσιαστικά την ίδια δουλειά. Ο επικεφαλής του προσωπικού που λειτουργεί το τέμενος απέρριψε μια τέτοια κίνηση και δήλωσε ότι οι διαδηλώσεις και οι προσευχές έξω από το τέμενος, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τις πρόσφατες εξελίξεις, θα συνεχιστούν μέχρι οι σιωνιστές να επαναφέρουν το προηγούμενο καθεστώς, με το οποίο κάθε προσκυνητής μπορούσε να εισέλθει ελεύθερα στον χώρο.

Από τις 14 Ιούλη, ημέρα της επίθεσης ενάντια στους ισραηλινούς μπάτσους, μέχρι τη Δευτέρα 24 Ιούλη, οι νεκροί Παλαιστίνιοι μαζί με τους μαχητές της επίθεσης έχουν φτάσει τους εφτά και οι τραυματίες έχουν ξεπεράσει τους 1.100. Ταυτόχρονα, το Ισραήλ έχει επιδοθεί σε ένα όργιο συλλήψεων και φυλακίσεων διαδηλωτών.

Από τη μεριά του ο Αμπάς, συνεχίζοντας την προδοτική του στάση απέναντι στον παλαιστινιακό λαό, κάλεσε την Χαμάς, επικαλούμενος την κρισιμότητα της κατάστασης, να παραδώσει τη διακυβέρνηση της Γάζας στον ίδιο και στην Παλαιστινιακή Αρχή για λόγους γενικού εθνικού συμφέροντος. Το μόνο που τον νοιάζει είναι η εξουσία κι ως είναι μαριονέτα των σιωνιστών.

Νόμιμη η απέλαση στη χώρα υποδοχής των προσφύγων, σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο

Μπορεί η Κομισιόν να έστειλε αιτιολογημένες γνώμες κατά της Ουγγαρίας, Τσεχίας και Πολωνίας, για την άρνησή τους να δεχτούν πρόσφυγες στο πλαίσιο της μετεγκατάστασης από Ελλάδα και Ιταλία, αυξάνοντας έτσι την πίεση για να συμμορφωθούν, όμως την ίδια στιγμή το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο δικαίωσε την Αυστρία και τη Σλοβενία για την άρνησή τους να δώσουν άσυλο σε δύο περιπτώσεις (σε έναν Σύριο και δύο οικογένειες από το Αφγανιστάν), με το αιτιολογικό ότι ασχέτως έκτακτων συνθηκών, βάσει του Δουβλίνου υπεύθυνη για να δώσει άσυλο ή όχι είναι η χώρα υποδοχής.

Στην προκειμένη περίπτωση, η χώρα υποδοχής ήταν η Κροατία, στην οποία η Αυστρία και η Σλοβενία έστειλαν τους πρόσφυγες που απέλασαν. Σύμφωνα με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, η συνθήκη του Δουβλίνου επιτρέπει την εξέταση αιτημάτων για άσυλο ακόμα κι από κράτος μέλος που δεν είναι υποχρεωμένο να το κάνει. Είναι δηλαδή σε καθαρά εθελοντική βάση. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έστειλε το μήνυμα ότι μπορεί μεν η ΕΕ να αποφάσισε κάποιες μεταφορές προσφύγων και μεταναστών στις πιο ανεπτυγμένες χώρες της (στα πλαίσια των προγραμμάτων μετεγκατάστασης και επανεγκατάστασης, που δεν πρόκειται να εφαρμοστούν στο βαθμό που είχε υποσχεθεί η ΕΕ), αυτό όμως δε σημαίνει ότι οι πρόσφυγες θα έχουν και το δικαίωμα να ζητήσουν άσυλο. Αυτό θα μπορούν να το κάνουν μόνο στη χώρα πρώτης υποδοχής τους. Όχι και να ζητούν διεθνή προστασία από τις χώρες της ΕΕ οι «ξυπόλητοι» που βρίσκονται μακριά από τα σύνορά της! Αυτό πάει πολύ!

Ο χορός της εκατόμβης

Πόσο γαιδούρι πρέπει να είσαι, για να διοικείς μια χώρα, να έχουν ξεπεράσει τους εκατό οι νεκροί στις

διαδηλώσεις εναντίον σου, κι εσύ να εμφανίζεσαι σε τηλεοπτικό σόου, με δικό σου κοινό, να παρουσιάζεις ένα ρεμίζ λατινοαμερικάνικου ξεφτιλοχίτ (Despacito), στο οποίο έβαλες λόγια υπέρ της συνταγματικής αναθεώρησης που προωθείς, και καθώς ακούγεται το «πειραγμένο» χιτ, εσύ να λικνίζεσαι και να βαράς παλαμάκια;

Το όνομα του γαιδουριού είναι Νικολάς Μαδούρο...

Σε μόνιμη πολιτική αναταραχή η Αμερική του Τραμπ

Το μόνο βέβαιο είναι πως οι Αμερικανοί (όσοι παρακολουθούν τις πολιτικές εξελίξεις) δεν πρόκειται να πληθούν, καθώς οι μεν Ρεπουμπλικανοί προσπαθούν να χαλιναγωγήσουν τον Τραμπ, ενώ αυτός τη μια μέρα υποτάσσεται και την άλλη κόβει το χαλινάρι και ξαμολιέται να κάνει τα δικά του.

Η επιχείρηση «καλιμπραρίσματος» του ανώτερου προσωπικού του Λευκού Οίκου συνεχίστηκε με την απομάκρυνση του ακροδεξιού υπεύθυνου Τύπου, Σον Σπάισερ, και την τοποθέτηση στη θέση του ενός golden boy της Wall Street, του πρώην στελέχους της Goldman Sachs και του Fox News, Άντονι Σκαραμούτσι, με παράλληλη αναβάθμιση σε εκπρόσωπο Τύπου της Σάρα Χάκαμπι Σάντερς, προερχόμενης από μια παραδοσιακή πολιτική οικογένεια των Ρεπουμπλικανών (ο πατέρας της, πρώην κυβερνήτης του Άρκανσο

και πρώην υποψήφιος για το προεδρικό χρίσμα, ήταν απ' αυτούς που στήριξαν τον Τραμπ, πάνω απ' όλα όμως είναι ένας από τους «βαρόνους» του κόμματος).

Κι ενώ όλοι στοιχημάτιζαν ότι οσονούπω φτάνει η σειρά του Στιβ Μπάνον και του Ρινς Πρίμπους (το... πατριωτάκι μας) να πάρουν πόδι από τα άδυστα του Λευκού Οίκου, ο Τραμπ εξαπέλυσε επίθεση -μέσω Twitter!- ενάντια στον υπουργό Δικαιοσύνης (Γενικός Εισαγγελέας είναι ο τίτλος στο πολιτειακό σύστημα των ΗΠΑ), Τζεφ Σέσιονς, με στόχο να τον ωθήσει σε παραίτηση. Ο λόγος; Ο Σέσιονς αυτοεξαιρέθηκε από τη διερεύνηση τυχόν ανάμιξης της Ρωσίας στις προεδρικές εκλογές και έτσι δεν μπορεί να παρέμβει υπέρ του γαμπρού του Τραμπ και άλλων στελεχών που βρίσκονται υπό έρευνα από το Κογκρέσο. Μύλος...

Αλλά τα μάτια του λαγού κι άλλα της κουκουβάγιας

Λίγο πριν αναχωρήσει για τις καλοκαιρινές διακοπές της στο απομονωμένο ιταλικό θέρετρο όπου πάει κάθε χρόνο (σαν τον Σημίτη κι αυτή, που κάθε χρόνο πήγαινε στη Σίφνο), η Άνγκελα Μέρκελ έκανε την -επίσης καθιερωμένη- εμφάνισή της στο Φεστιβάλ Βάγκνερ του Μπαϊρόιτ. Και τροφοδότησε τα παραπολιτικά σχόλια του γερμανικού τύπου, καθώς φορούσε και φέτος την ίδια μαζί τουαλέτα που φορά κάθε χρόνο (αλλάζοντας μόνο το χρώμα, όπως κάνει και με τα πανομοιότυπα σακάκια που φορά στις συναντήσεις της ως καγκελάριος), όμως το χρώμα ήταν χρυσαφί, οπότε τροφοδότησε τα απαραίτητα σχόλια για τον «χρυσούν αιώνα της κόρης του πάστορα», που αναμένεται να ολοκληρωθεί με μια ακόμα εκλογική νίκη και μια ακόμα θητεία στην καγκελαρία.

Γερμανικές αστειότητες, ανάξιες σοβαρού πολιτικού σχολιασμού. Γι' αυτό κι εμείς, αντί για μια φωτογραφία με την... χρυσελεφάντινη Μέρκελ πάνω στο κόκκινο χαλί του Μπαϊρόιτ, προτιμήσαμε μια φωτογραφία πάλι από το Μπαϊρόιτ, όμως με τους αντίθετους συμβολισμούς. Ήταν το 2013, όταν ο Φρανκ Κάστορφ, ο καλλιτεχνικός διευθυντής της Volksbühne και άξιος συνεχιστής της παράδοσης του Πισκάτορ, του Μπρεχτ, του Χάινερ Μίλερ, σοκάρισε το συντηρητικό γερμανικό κοινό, ανεβάζοντας στο Μπαϊρόιτ τη βαγκνερική τριλογία των Νιμπελούνγκεν, μπροστά απ' αυτό το σκηνικό (που δε χρειάζεται ερμηνεία).

στο ψαχνό

Στον ζυγό

«Δεν πρέπει να σταματήσουμε το ποδήλατο, πρέπει να συνεχίσουμε με προσπάθειες, με μεταρρυθμίσεις» μας συμβούλεψε ο «φιλέλληνας» επίτροπος Μοσκοβισί, ο οποίος πριν αναχωρήσει για τις διακοπές του, πετάχτηκε για ένα εικοσιτετράωρο στην Αθήνα, τη μόνη ευρωπαϊκή πρωτεύουσα στην οποία γίνεται δεκτός με τιμές αρχηγού κράτους.

«Οι ελληνικές αρχές έχουν ακόμη μια φουλ ατζέντα μπροστά τους» μας είπε και η «αχώνευτη» Ντέλια, που επέλεξε -όχι τυχαία ασφαλώς- να δώσει σε ελληνική εφημερίδα μια από τις σπάνιες συνεντεύξεις της. Και προειδοποίησε: «Η σταθερή εφαρμογή των πολιτικών θα είναι καθοριστικής σημασίας για την επιτυχία του προγράμματος και την επιστροφή της εμπιστοσύνης, της ανάπτυξης και της πρόσβασης στη χρηματοδότηση από τις αγορές».

Δεν υπάρχει καμιά δυσκολία αποκρυπτογράφησης αυτών των δηλώσεων, που προέρχονται από έναν «καλό» και μια «κακιά» εκπρόσωπο των ιμπεριαλιστών δανειστών. Προειδοποιούν ότι αυτό που έχει δημιουργηθεί στα επτάμισι χρόνια των Μνημονίων πρέπει να συνεχιστεί και να βαθύνει. Οτι δεν είναι κάποια παροδικά έκτακτα μέτρα, αλλά μια κατάσταση που πρέπει να μονιμοποιηθεί.

Από πλευράς κυβέρνησης, βέβαια, ακούγονται τα ακριβώς αντίθετα. Μην έχοντας να προσφέρουν στον λαό την παραμικρή ανακούφιση από τα δεινά που του έχουν φορτώσει, υπόσχονται βελτιώσεις στο μέλλον (φτάνει ο λαός να ξαναψηφίσει τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ). Σαν να μην έχουν προ-νομοθετηθεί ήδη νέα αντιλαϊκά μέτρα για το 2019 και το 2020 (που το ΔΝΤ προβλέπει ότι θα εφαρμοστούν όλα από το 2019, χωρίς να «σπάσουν» σε δυο χρόνια).

Σκύψτε τα κεφάλια στο ζυγό, παλιάλογα, είναι η προτροπή που ακούγεται απ' όλες τις πλευρές του αστισμού. Εκείνο που έχει σημασία είναι να βγαίνουν οι αριθμοί, όχι πως περνάτε εσείς. Εσείς έχετε χρέος να εκτελείτε πειθήνια όσα απαιτούμε από εσάς, με την ελπίδα ότι κάποια στιγμή, σε κάποιο αόριστο μέλλον, θα μπορέσουμε να σας ελαφρύνουμε λίγο το μαρτύριο.

Αυτή η στιγμή, βέβαια, δε θα έρθει ποτέ, αλλά θεωρούν πως ένας λαός που έχει αποσυρθεί από το αγωνιστικό προσκήνιο είναι δεκτικός σε κάθε είδους απατεωνίστικη υπόσχεση.

Το μεγάλο όπλο του συστήματος είναι η αναποτελεσματικότητα των αγώνων, αρχικά, και η απογοήτευση και ηττοπάθεια που αυτή η αναποτελεσματικότητα έφερε στη συνέχεια. Οι εναλλαγές αστικών κομμάτων στην κυβέρνηση, μέσω της λαϊκής ψήφου, ήταν επίσης αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης. Ενας λαός που δεν πιστεύει στη δύναμή του εναποθέτει -σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό- τις ελπίδες του στα πόδια δημαγωγών πολιτικών, τους οποίους αλλάζει με άλλους, περισσότερο δημαγωγούς.

Αν δεν αλλάξει αυτό, τότε το σύστημα θα βρίσκεται -εύκολα ή δύσκολα- λύσεις κυβερνητικής διαχείρισης της ίδιας πολιτικής. Και θα μεγαλώσουν νέες γενιές εργαζόμενων που θα θεωρούν την κινεζοποίηση «φυσική κατάσταση».

Γι' αυτό και υποστηρίζουμε σθεναρά, ότι εκείνο που απαιτείται σήμερα είναι η συστηματική δουλειά ζύμωσης και διαφώτισης για το σπάσιμο όλων των στερεότυπων της αστικής ιδεολογίας, ώστε να υπάρξει καταρχάς έντονος προβληματισμός και παράλληλα κίνηση στην κατεύθυνση της πολιτικής συγκρότησης της εργατικής πρωτοπορίας, ώστε να δημιουργηθεί ένα επιτελείο ικανό να αντιπαρατεθεί σε όλα τα πεδία με την αστική πολιτική, χαράζοντας έναν ριζικά διαφορετικό ταξικό δρόμο.

Ποιος έχασε το φιλότιμο για να το βρει ο Σπίρτζης; Λίγο φιλότιμο αν είχε αυτός ο άνθρωπος, λίγο τσίπα, θα έπρεπε να είχε υποβάλει την παραίτησή του και να γυρίσει στη δουλειά του εργολάβου. Μετά το σεισμό στη Λέσβο ζήτησε την παρέμβαση της εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για να επιβάλει -με την απειλή δίωξης- σιωπή στους σεισμολόγους. Μιλούσε για «άτομα που επικαλούμενοι την επιστημονική τους ιδιότητα, προβαίνουν δημοσίως σε ατεκμηριώτες, αβάσιμες και ανακριβείς δηλώσεις και εκτιμήσεις [και] δημιουργούν αδικαιολόγητο πανικό και αναστάτωση στους κατοίκους, πλήττοντας το δημόσιο συμφέρον και ζημιώνοντας περαιτέρω ανεπανόρθωτα την οικονομία των νησιών εν μέσω μάλιστα τουριστικής περιόδου». Ήταν μια πρωτοφανής ενέργεια. Ποτέ δεν τόλμησε υπουργός να βγει και να ζητήσει να επιβληθεί σιωπή στους σεισμολόγους, επικαλούμενος τον τουρισμό, τον οποίο βάφτισε «δημόσιο συμφέρον». Μετά τον καταστροφικό και θανατηφόρο σεισμό στην Κω, εκείνο που επιβεβαιώθηκε είναι πως δε φταίνε οι σεισμολόγοι (όσες υπερβολές κι αν πουν), αλλά η αδιαφορία για τη σεισμική αντοχή των κτιρίων, ειδικά σε μέρη που υπάρχει μεγάλη συγκέντρωση ανθρώπων. Και γι' αυτό υπεύθυνοι δεν είναι οι σεισμολόγοι, αλλά οι υπουργοί.

KONTRES

Κοτούλες

«Η συνετή εφαρμογή του προγράμματος και η αξιοπιστία είναι ωστόσο σημαντικά για την ανάκτηση της εμπιστοσύνης των αγορών και πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι η ΤτΕ έχει εκφράσει κάποιες ανησυχίες για αυτό». Ο Μάριο Ντράγκι κάλυψε απόλυτα, με δημόσια δήλωσή του, τον Στουρνάρα. Οπότε μπορούμε να εικάσουμε πόσο «χοντρά» τα είπε παρασκηνιακά στους συριζαίους. Κι αυτοί πήραν το μήνυμα, εξού και δεν υπήρξε καμιά κυβερνητική επίθεση στον Στουρνάρα, μετά τη δήλωσή του ότι η «έξοδος στις αγορές» τώρα θα ήταν πρόωρη. Μπροστά στον Ντράγκι είναι κοτούλες (μπας και κάποια στιγμή τους βάλει, έστω και για μερικούς μήνες, στην «ποσοτική χαλάρωση», για να 'χουν να πανηγυρίζουν).

Μπαρούφες (1)

«Σ' εκείνο το σημείο, ο Αλέξης θύμωσε. "Το πρώτο πράγμα που θα κάνω ως πρωθυπουργός είναι να απαιτήσω την παραίτηση του Στουρνάρα. Θα τον σύρω έξω από την κεντρική τράπεζα κλωτσώντας και φωνάζοντας αν χρειαστεί". Ο Παππάς παρουσίασε έναν αριθμό πιο δραστικών λύσεων σ' αυτό το πρόβλημα».

Το απόσπασμα είναι από την αγγλική έκδοση του μπαρουφοβιβλίου. Κι εμείς αναρωτιόμαστε: καλά ο Τσίπρας ήταν άσχετος και πούλαγε μαγκιά καφενειακού τύπου. Οι «δραστικότερες λύσεις» του Παππά ασφαλώς δεν περιελάμβαναν τη φυσική εξόντωση του Στουρνάρα. Ο «διαβασμένος» Μπαρουφάκης δεν ήξερε

ότι τον διοικητή της ΤτΕ τύποις διορίζει η κυβέρνηση, ενώ στην πραγματικότητα τον υποδεικνύει η ΕΚΤ, η οποία και τον προστατεύει σε βαθμό που καμιά κυβέρνηση να μην μπορεί να τον κουνήσει. Γιατί δεν μας λέει ποια ήταν η **δική του** πρόταση προς τον Τσίπρα και τον Παππά;

Μπαρούφες

Ο Μπαρουφάκης λέει πως πολλά απ' όσα περιγράφει στο... βίπερ του τα έχει γραμμένα. Δεν ξέρουμε τι ακριβώς έχει γραμμένο. Αν δηλαδή καθόταν να μιλήσει με τον Τσίπρα και τους άλλους συριζαίους και είχε πατημένο το REC στο κινητό του. Τον εαυτό του, πάντως, τον «έγραφε» (εικόνα και ήχο) να συνομιλεί από τηλέφωνα με διάφορους. Η σύζυγός του δεν έκανε άλλη δουλειά από το να τον καταγράφει με το κινητό της. Ίσως, ενόψει της ελληνικής έκδοσης του βίπερ, η σχετική διαφημιστική καμπάνια να κορυφωθεί με καναδυό τέτοια βιντεάκια. Και τότε είναι που θα αλληλομαστιγώνονται οι Τσιπραίοι, επειδή έβαλαν στην παρέα τους αυτόν τον απίθανο τύπο. Πάντως, είτε βγάλει βιντεάκια ο Μπαρουφάκης είτε όχι, το πικρό ποτήρι θα το πει μέχρι τον πάτο ο Τσίπρας. Γιατί αυτός είναι που εκτέθηκε τόσο πολύ, αποθεώνοντας τον Μπαρουφάκη.

Ούτε τα προσχήματα

Η μη διάψευση της είδησης και η μη απάντηση στην καταγγελία της ΝΔ επιβεβαιώνουν ότι πράγματι η Βασιλική Θάνου συναντήθηκε με την εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ξένη Δημητρίου. Η συνάντηση δεν ήταν κοινωνικού επιπέδου, αλλά έγινε στο γραφείο της δεύτερης (γι' αυτό και δεν έμεινε κρυφή). Η επικεφαλής του νομικού γραφείου του πρωθυπουργού επισκέπτεται την εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, η οποία χειρίζεται υποθέσεις που απασχολούν την πολιτική αντιπαράθεση, χωρίς να

ανακοινώνεται ούτε η συνάντηση ούτε το περιεχόμενό της. Δεν τηρούν ούτε τα προσχήματα πλέον οι ξεσαλωμένοι (και σε παραζάλη από την πολιτική τους κατρακύλα) συριζαίοι.

Ποια αυτοκριτική;

Ο Τσίπρας έχει κάνει «αυτοκριτική» για τις «αυταπάτες» που είχε όταν έγινε πρωθυπουργός, σχετικά με τη διαπραγμάτευση με τους δανειστές. Τώρα έκανε και «αυτοκριτική» για τα «μεγάλα λάθη» που έκανε, κυρίως στην επιλογή προσώπων για κρίσιμα πόστα. Μόνο για όσα έλεγε για το ομολόγο των Σαμαροβενιζέλων το 2014, το οποίο ανανέωσε τώρα (όχι στο σύνολό του μάλιστα) δεν έκανε «αυτοκριτική».

Δε θα τον άφηναν ήσυχο, βέβαια, οι πολιτικοί του αντίπαλοι. Πρώτος, πριν ακόμα ολοκληρωθεί η δημοπρασία του «ομολόγου Τσιπροκαμμένων», κάλεσε τον Τσίπρα να ζητήσει συγγνώμη από τον Σαμαρά και τον Στουρνάρα για όσα τους έσουρνε το 2014, ο Μπαρουφάκης. Ισχυρίστηκε, μάλιστα, ότι ήταν ο ίδιος (ο Μπαρουφάκης) ο άνθρωπος που υπαγόρευε στον Τσίπρα τι να πει για το ομολόγο των Σαμαροβενιζέλων το 2014 (και μάλλον έχει δίκιο, αν θυμηθούμε το ύφος και την επιχειρηματολογία των δηλώσεων Τσίπρα).

Μετά, ακολούθησε η αντιπολίτευση. Η οποία δεν απαίτησε συγγνώμη, αλλά ενέταξε το «τότε» και το «τώρα» του Τσίπρα στο συνολικό αντιπολιτευτικό της «αφήγημα», που περιλαμβάνει την «ανικανότητα» και την «αναξιπιστία» του Τσίπρα, σε συνδυασμό και με την Βαρουφακιάδα των ημερών, για να καταλήξει στο ότι ο Τσίπρας κάνει ό,τι και ο Σαμαράς το 2014, αλλά στο με-ταξύ «προκάλεσε τεράστια ζημιά στην οικονομία».

Προσφορά

Στη μνήμη της μητέρας μας, που έφυγε από τη ζωή πρόσφατα, προσφέρουμε στην «Κόντρα» 200 ευρώ.
Καίτη Περάκη - Πέτρος Περάκης

Δημοκρατικότητα

Μέσα στην πρωτοτυπία ο Τζανακόπουλος, δήλωσε ότι «οι ανα- σχηματισμοί δεν διαψεύδονται και δεν επιβεβαιώνονται». «Ανή- κουν στην προνομία του πρωθυπουργού» συμπλήρωσε. Πράγματι, το ελληνικό αστικό Σύνταγμα προβλέπει ότι ο πρωθυπουργός είναι αυτός που διορίζει και παύει τους υπουργούς. Πουθενά, όμως, δεν απαγορεύει στον πρωθυπουργό να μεταφέρει αυτή την αρμοδιότητά του στα συλλογικά όργανα του κόμματός του. Θα μπορούσε ο Τσίπρας, αν ήθελε, να θέσει τη σύνθεση του υπουρ- γικού συμβουλίου στην κρίση της κεντρικής επιτροπής ή έστω της πολιτικής γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ, που λέει ότι είναι αριστερό κόμμα, δημοκρατικά δομημένο, με συλλογική λειτουργία. Ακού- γεται σαν καλαμπούρι, φυσικά. Ακόμα και σ' αυτό το επίπεδο ο ΣΥΡΙΖΑ έχει αποδείξει και εξακολουθεί να αποδεικνύει ότι δε διαφέρει σε τίποτα από τα υπόλοιπα αστικά κόμματα.

Διαδικτυακός βόθρος

Το Διαδίκτυο είναι ένα Μέσο επικοινωνίας ανοιχτό σε όλο τον κόσμο, και απ' αυτή την άποψη χρήσιμο, ταυτόχρονα όμως είναι και ένα Μέσο χειραγώγησης, αποπροσανατολισμού και παραπλη- ροφόρησης, καθώς σ' αυτό κυκλοφορεί κάθε είδους «τρολιά», η οποία αναπαράγεται εν ριπή οφθαλμού από τεράστιο αριθμό χρηστών, οι οποίοι δεν είναι σε θέση να σκεφτούν, να αναλύσουν, να καταλάβουν τι είναι αληθινό και τι κατασκευασμένο. Αυτοί που έχουν χρήμα μπορούν και ελέγχουν σε σημαντικό βαθμό το Διαδίκτυο. Διαθέτουν στρατιές από αδίστακτους πληρωμένους γκεμπελίσκους, οι οποίοι κάνουν για λογαριασμό τους τη βρόμι- κη δουλειά. Γι' αυτό και σε μια κοινωνία ταξικά δομημένη, είναι τουλάχιστον αφέλεια να χαρακτηρίζεται το Διαδίκτυο ως «το πιο δημοκρατικό Μέσο».

Θεωρήσαμε απαραίτητο αυτόν τον μικρό πρόλογο, όταν είδα- με τον εκδότη των «Παραπολιτικών» και «στενό φίλο» του Μαρι- νάκη, Γιάννη Κουρτάκη, να ξεμπροστιάζει ένα από τα γκεσέμια του συριζαϊκού διαδικτυακού βόθρου, διαχειριστή του «κίτρινου» συριζαϊκού σάιτ periodista.gr, Δημήτρη Μπεκιάρη. Ο Κουρτάκης εμφανίζεται ως μέντορας του Μπεκιάρη στα πρώτα δημοσιογρα- φικά του βήματα. Δε θ' αναφερθούμε στο γεγονός ότι εργάστη- κε στη «Χώρα» και στα «Παραπολιτικά» (γνωρίζουμε αρκετούς δημοσιογράφους που έχουν εργαστεί σε δεξιά Μέσα, χωρίς να ταυτιστούν μ' αυτά), αλλά στα εξής που γράφει ο Κουρτάκης: «Αν δεν με απατά η μνήμη μου, εγώ τον έφερα σε επαφή και με τον στε- νό φίλο μου, δημοσιογράφο Μενέλαο Τασιοπούλο. Και κάπως έτσι ξεκίνησε να μπαينوβγαίνει στο υπουργείο Δημόσιας Τάξης επί των ημερών της υπουργίας του δεξιού Βουλγαράκη (ΝΔ), για να συνε- χίσει μετά και επί της υπουργίας Χρυσοχοϊδη (ΠΑΣΟΚ). Στο κτίριο της Κατεχάκη, αν δεν κάνω λάθος, γνώρισε και τον προερχόμενο από τη Δεξιά, πρώην αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ., Λευτέρη Οικονόμου, με τον οποίο συνδέθηκε και με κουμπαριά». Μιλάμε για κανονικό ξεμπρόστιασμα ενός από τα γκεσέμια του Νίκου Παππά, με τα οποία ο Διόσκουρος του Τσίπρα κάνει «δουλίσσα» στο Διαδίκτυο.

Ιδια σκηνοθεσία

Αυτή τη φορά δεν έβαλαν το κοινό να καθήσει σε μπάλες από τριφύλλι. Για την ακρίβεια, στις τρεις φωτογραφίες που διένειμε το επιτελείο προπαγάνδας της ΝΔ από την επίσκεψη του Κού- λη στην Καβάλα, δε φαίνεται πού κάθονται οι μερικές δεκάδες άνθρωποι που παρακολουθούν την ομιλία, ξημερώματα στην προκουαία (μετά το γέλιο που έπεσε με τις φωτογραφίες από τη Θεσσαλία, φαίνεται πως επικράτησαν δεύτερες σκέψεις και δεν τους έβαλαν να καθίσουν σε φαροκασέλες). Όμως το στήσιμο είναι ίδιο: το ακροατήριο καθιστό εν είδει κοινού θεάτρου, σε τακτοποιημένες σειρές σε δύο στήλες, και ο Κούλης όρθιος, με κάζουαλ ντύσιμο (πουκάμισο καθημερινό, με σηκωμένα τα μανί- κια, χωρίς γραβάτα) να μιλάει χειρονομώντας έντονα!

Η πρώτη μάχη στο Mega

Εκτακτη γενική συνέλευση στις 12 το μεσημέρι της 12ης Αυγού- στου, συγκάλεσε η ΤΗΛΕΤΥΠΟΣ ΑΕ, η εταιρία που έχει στην ιδι- οκτησία της το Mega. Τα θέματα της ημερήσιας διάταξης είναι: Επικύρωση μεταβολών στη σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλί- ου, Εκλογή Διοικητικού Συμβουλίου, Λοιπές ανακοινώσεις. Μετά την αποχώρηση (τους υποχρέωσαν σε παραίτηση, φυσικά) των Μπομπολαίων, Γιώργου και Φώτη, οι μεγαλομέτοχοι του Mega θα ξαναμοιράσουν την τράπουλα μεταξύ τους. Ποιοι είναι αυ- τοί; Κατά σειρά μετοχικής ισχύος, η οικογένεια Βαρδινογιάννη, ο Μαρινάκης και ο Σαββίδης. Οπότε, η σύνθεση του νέου διοι- κητικού συμβουλίου ενδέχεται να μας δώσει μια πρώτη «γεύση» των συμφωνιών που έχουν γίνει στο παρασκήνιο. Οι πληροφορίες λένε ότι Βαρδινογιάννηδες και Μαρινάκης τα έχουν βρει και θ' αφήσουν τον Σαββίδη με... τις μετοχές (που αγόρασε από τον Μπόμπολα) στο χέρι. Όταν πρόκειται για συμφωνίες μεταξύ καπι- ταλιστών, όμως, ποτέ δεν πρέπει να εκφράζει κανείς σιγουριά, αν δεν έχει γνώση του παρασκήνιου. Οι καπιταλιστές, όπως ξέρουν να κερδίζουν, ξέρουν και να χάνουν. Και να κλείνουν συμφωνίες ανάλογα με τη θέση που βρίσκονται μετά από κάθε φάση του μεταξύ τους ανταγωνισμού.

Κυπριακό

Πόντιος Πιλάτος ο ΟΗΕ

Στην ειδική συνεδρίαση που έγινε στη Βουλή στις 11 Ιούλη, για να ενη- μερώσει ο Τσίπρας για το ναυάγιο των διαπραγματεύσεων για το Κυπριακό στο Κραν Μοντανά της Ελβετίας (στην πραγ- ματικότητα εκείνο που επεδίωκε ήταν να δημιουργήσει μια εικόνα εθνικής συναίνε- σης, αλλά ας το παραβλέψουμε), ο Θεο- δωράκης του Ποταμιού έθεσε ένα ζήτη- μα: «Ειλικρινά ελπίζουμε οι εξηγήσεις της ελληνικής κυβέρνησης για τους λόγους κατάρρευσης των διαπραγματεύσεων να συμβαδίσουν με τις εκτιμήσεις και της Ευρωπαϊκής Ενωσης και του ΟΗΕ (...) Αν οι εξηγήσεις που μας δώσατε ακούγοντας τον κ. Κοτζιά δεν συμπίπτουν με τις ερμη- νείες που τελικά θα γίνουν στην Κύπρο, στον ΟΗΕ, στην Ευρωπαϊκή Ενωση, τότε τα ερωτήματα θα είναι πολλά. Θα είναι άλλη μια ένδειξη ότι οι διαπραγματεύσεις, είτε στα οικονομικά είτε στα εθνικά, δεν είναι το ισχυρό σας χαρτί».

Ο Κοτζιάς, που πήρε τον λόγο αμέσως μετά τον Θεοδωράκη, επικαλέστηκε γε- γονότα που (κατά τη δική του περιγρα- φή) έγιναν στο Κραν Μοντανά, με πρω- ταγωνιστές τον γενικό γραμματέα του ΟΗΕ Γκουτέρες και τον τούρκο ΥΠΕΞ Τσαβούσογλου. Είπε ότι η Τουρκία είχε κάνει συζήτηση με τον Γκουτέρες για συμβιβαστική συμφωνία, αλλά στην τελι- κή νυχτερινή συζήτηση το αρνήθηκε, γε- γονός που ανάγκασε τον Γκουτέρες να πει (πάντα κατά την περιγραφή του Κοτζιά), ότι «αυτή η Διάσκεψη τελειώνει, διότι η Τουρκία άλλα μου είπε, άλλα λέει εδώ και παίρνω πάνω το βάρος ότι παρανόησα τις προτάσεις της Τουρκίας». Και κατέληξε ο Κοτζιάς, απαντώντας στον Θεοδωράκη: «Κατά συνέπεια, δεν το βρίσκει εξαιρετι- κά ευγενικό, όταν υπάρχει πάρα πολύ σα- φής διατύπωση του Γενικού Γραμματέα, να τίθενται αυτές στην ελληνική Βουλή υπό αμφισβήτηση».

Τα ίδια επανέλαβε και ο Τσίπρας στο κλείσιμο της κοινοβουλευτικής διαδι- κασίας, απαντώντας στον Θεοδωράκη. Ισχυρίστηκε ότι τα πράγματα δεν είναι όπως παλιά, ότι αυτή τη φορά ο ΟΗΕ δε θα κρατήσει ίσες αποστάσεις, αλλά θα ρίξει το βάρος για το ναυάγιο στην πλευ- ρά της Τουρκίας. Αναφέρθηκε σε εύσημα που αποδόθηκαν και από την ΕΕ και από τον ΟΗΕ στην ελληνική πλευρά «για το πόσο εποικοδομητική και δημιουργική στάση κράτησε στις διαπραγματεύσεις» και διαβεβαίωσε τον Θεοδωράκη ότι δε θα υπάρξει κανένα πρόβλημα: «Θα το δια- πιστώσετε, δεν θέλω να αντιδικήσω. Πράγ- ματι, **θα ήταν μεγάλο πρόβλημα εάν ίσχυε αυτό που λέτε, αλλά δεν ισχύει**».

Κι ύστερα, δεν ήρθαν οι μέλισσες, αλλά ο Εσπεν Μπαρθ Αιντε. Ο ειδικός διαπραγ- ματευτής του ΟΗΕ για το Κυπριακό. Λίγο πριν μεταβεί στην Κύπρο για επαφές με τους Αναστασιάδη και Ακιντζί, έδωσε μια συνέντευξη στο Κυπριακό Πρακτορείο Ειδήσεων, στην οποία χαρακτήρισε «μια συλλογική αποτυχία» το αποτέλεσμα της συνόδου στο Κραν Μοντανά, η ευθύνη για την οποία «συμπεριλαμβάνει όλους όσους ήταν εκείν». Οπως τόνισε, αν κάτι αποτύχει, «όλοι πρέπει να σκεφτούν τι έπρεπε να κά- νω για να το βελτιώσω, αντί να τρέχω και να πω ότι όλοι οι άλλοι έκαναν τα λάθη». Ακόμα και για τις προτάσεις που έκανε ο Αναστασιάδης για τις εσωτερικές πτυχές του Κυπριακού, τις οποίες χαρακτήρισε «πολύ σημαντικά και πολύ εποικοδομητικά ανοίγματα από την ελληνοκυπριακή πλευ-

ρά και τον κ. Αναστασιάδη», δεν παρέ- λειψε να πει ότι «παρουσιάστηκαν εντός του πλαισίου να ικανοποιητό κι αυτός σε άλλα θέματα» (δηλαδή, κατά τον νορβηγό διπλωμάτη και πολιτικό, ο Αναστασιάδης έκανε παζάρι του τύπου «σου δίνω για να μου δώσεις»).

Σε ό,τι αφορά το περιβόητο δειπνο της όης του Ιούλη, που μετά από πολλές ώρες κατέληξε χαράματα στο ναυάγιο, ο Αιντε ισομοίρασε απόλυτα τις ευθύνες: «Όλοι στο δωμάτιο καταλάβαιναν ότι αυτό δεν οδηγούσε κάπου. Υπήρχε επιδείνωση της εμπιστοσύνης ... Το κλίμα, ο τόνος, ο τρό- πος που μιλούσαν οι άνθρωποι μεταξύ τους και για τους άλλους, δεν ταίριαζε σε ανθρώπους που επρόκειτο να ενωθούν».

Ο Αιντε δεν επιβεβαίωσε τον Θεοδω- ράκη (που θα ήθελε να επιρριφθούν οι ευ- θύνες στην ελληνική πλευρά, γιατί θεωρεί τον Κοτζιά σκληρό εθνικιστή που πήγε στο Κραν Μοντανά για να σαμποτάρει κάθε προοπτική συμφωνίας), δεν επιβεβαίωσε όμως και τους Κοτζιά-Τσίπρα, που δια- βεβαίωναν τη Βουλή ότι ο ΟΗΕ θα ρίξει τις ευθύνες για το ναυάγιο αποκλειστικά στην τουρκική πλευρά. Προσέχοντας να μην αφήσει τον παραμικρό υπαινισμό σε βάρος της Τουρκίας, ο Αιντε έριξε τις ευ- θύνες και στα δύο μέρη, εκτιμώντας ότι κανένα από τα δύο δεν ήθελε συμφωνία.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις σημασία δεν έχει ποια είναι η αλήθεια (αυτή μόνο μέ- σα από τη δημοσιοποίηση επίσημων πρα- κτικών θα μπορούσαμε να τη μάθουμε), αλλά πόσο βάρος έχει η κάθε δήλωση. Μια δήλωση του Κοτζιά ή του Τσαβού- σογλου, του Αναστασιάδη ή του Ακιντζί δε θεωρείται αντικειμενική. Το αντίθετο ισχύει για μια δήλωση του Αιντε, γιατί αυ- τός υποτίθεται ότι είναι ένας ουδέτερος διπλωμάτης, που έχει φάει ώρες και μέρες σε χωριστές και από κοινού συζητήσεις και διαπραγματεύσεις με τα εμπλεκόμενα μέρη, πασχίζοντας να βρει λύση, κάμπτο- ντας την αδιαλλαξία και των δύο πλευρών.

Οι ίσες αποστάσεις του Αιντα έχουν και ένα άλλο αποτέλεσμα. Νομιμοποιούν απόλυτα την απαίτηση της Τουρκίας για τη διατήρηση κατοχικών στρατευμάτων στην Κύπρο και επεμβατικού δικαιώμα- τος. Το είπε εμμέσως πλην σαφώς, απαι- τώντας επί της ουσίας από την ελληνική- ελληνοκυπριακή πλευρά να υποχωρήσει και να αναζητήσει «συμβιβαστική λύση» και σ' αυτό το θέμα.

Η συμπεριφορά αυτή του Αιντε θεωρή-θηκε μπαμπεσιά από τους Αναστασιάδη και Κοτζιά. Ο κύπριος κυβερνητικός εκ- πρόσωπος Νίκος Χριστοδουλίδης έκανε μια σκληρή δήλωση , κατηγορώντας τον Αιντε ότι «δυστυχώς σε πολλές περιπτώ- σεις πίστευε αυτό που ήθελε να συμβεί και μέσα σε αυτό το πλαίσιο υποβάθμιζε ουσιαστικές διαφωνίες και δυσκολίες στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων». Ο Χρι- στοδουλίδης είπε ακόμα ότι «οι προσωπι- κές εκτιμήσεις, πεποιθήσεις και οι επιτη- δευμένοι ακροβατισμοί, με όποιο τρόπο και αν ειπωθούν και σε ό,τι και αν αποσκο- πούν, δεν μπορούν να ανατρέψουν την πραγματικότητα και ό,τι και να υπονοεί- ται ή και να εννοείται από κάποιους. Μια είναι η ωμή, λυπηρή πραγματικότητα, ότι οι διαπραγματεύσεις στο Κραν Μοντανά τερματίστηκαν εξαιτίας των αδιάλλακτων θέσεων της Αγκυρας». Εθεσε δε και θέμα αυτοκριτικής από τον ίδιο τον διαμεσολα- βητή του ΟΗΕ, «ο οποίος επιτέλεσε ρόλο,

συνέβαλε στη δημιουργία προσδοκιών και συνέτεινε στην προετοιμασία ή απουσία επαρκούς προετοιμασίας των συναντή- σεων διεθνών ή και άλλων». Ανάλογου περιεχομένου ανακοίνωση εξέδωσε και το ελληνικό ΥΠΕΞ, ξεκινώντας με το... πα- ραπονιάρικο (και αφελές) ερώτημα: «Απο- ρούμε γιατί ο κ. Αιντε δίνει συνεντεύξεις μόνο σε ελληνόφωνα έντυπα. Περιμένου- με δε πότε θα μιλήσει και σε εφημερίδα της Τουρκίας και θα εξηγήσει τις ευθύνες της τελευταίας για την κατάρρευση των συνομιλιών!» Στο τέλος, η ανακοίνωση ήταν σκληρή: «Εκτός και αν ο κ. Αιντε βρισκόταν σε άλλη Διάσκεψη ή ήθελε να ακούσει διαφορετικά πράγματα... Απ' ό,τι φαίνεται ο κ. Αιντε προβαίνει σε δη-λώσεις ως κάποιος που έχει πρόθεση να παραιτηθεί από μεσολαβητής του ΟΗΕ ενόψει της, ως φαίνεται, πιο ικανοποιη- τικής θέσης του εκπροσώπου Τύπου της τουρκικής κυβέρνησης. Η φράση του στην ίδια συνέντευξη “δεν το είπε ακριβώς έτσι ο κ. Τσαβούσογλου”, είναι ενδεικτική της μετακίνησης που κάνει».

Εννοείται πως ο Αιντε έγραψε εκεί που δεν πιάνει μελάνι τις καταγγελίες. Συνα- ντήθηκε με τον Αναστασιάδη και μετά τη συνάντηση (και λίγο πριν συναντηθεί με τον Ακιντζί) έκανε δηλώσεις, επαναλαμ- βάνοντας όσα είχε πει στη συνέντευξή του στο ΚΥΠΕ. Επανέλαβε ότι ο ΟΗΕ παραμένει δεσμευμένος να βοηθήσει τις δυο πλευρές να συγκεράσουν τις από- ψεις τους, «για επανασυγκόλληση της δι- αδικασίας», και -όπως είπε- αυτό θα είναι δύσκολο. «Είμαι εδώ για να ακούσω τους ηγέτες των δύο κοινοτήτων», είπε, ενώ αναφερόμενος στο ναυάγιο του Κραν Μοντανά, επανέλαβε ότι η Τουρκία απο- δέχτηκε την κατάργηση του συστήματος εγγυήσεων, αλλά όχι την άμεση αποχώρη- ση των στρατευμάτων της.

Οι θυμωμένες αντιδράσεις Αθήνας και Λευκωσίας στην παρέμβαση Αιντε μπορεί να είναι καλές για εσωτερική κατανάλω- ση στην Ελλάδα και την Κύπρο (ο Αιντε υποδεικνύεται ως «φιλότουρκος», ενισχύ- οντας το «εθνικό αφήγημα»), όμως όποιος γνωρίζει την ιστορία του Κυπριακού γνω- ρίζει πως δεν υπήρξε ποτέ ειδικός διαμε- σολαβητής του ΟΗΕ που να μην κατηγο- ρήθηκε ως «φιλότουρκος». Προσπαθούν να μετατρέψουν σε προσωπικό ένα κα- τεξοχήν πολιτικό ζήτημα. Η Τουρκία έχει κερδίσει πράγματα με το ξίφος και δεν πρόκειται να τα εγκαταλείψει στο τραπέ- ζι των διαπραγματεύσεων, εκτός αν τα ανταλλάξει με κάτι εξίσου σημαντικό για την ίδια. Οι ιμπεριαλιστές, για λογαρια- σμό των οποίων ενεργεί ο ΟΗΕ, αποδέ- χονται το στάτους που έχει δημιουργηθεί μετά το 1974 και οι πιέσεις τους είναι υπέρ- μετρες προς την ελληνοκυπριακή πλευρά. Με αυτά τα δεδομένα, τι γύρευαν Λευ- κωσία και Αθήνα στους δύο γύρους των διαπραγματεύσεων στην Ελβετία; Ή θα αποδέχονταν τη λύση που ήθελε η Τουρ- κία ή θα έφευγαν χωρίς λύση. Την κατοχι- κή λύση δεν μπορούσαν να τη σηκώσουν, γι' αυτό και δεν την υπέγραψαν. Τα υπόλοι- πα, ότι τάχα οι ιμπεριαλιστές θα «έστηναν στον τοίχο» την Τουρκία, είναι παραμύθια. Γιατί να κάνουν κάτι τέτοιο οι ιμπεριαλι- στές, όταν οι ίδιοι δεν έχουν να δώσουν κάτι ως αντάλλαγμα στην Τουρκία (ούτε καν το ξεπάγωμα της ενταξιακής στην ΕΕ διαδικασίας); Αντίθετα, έχουν κάθε λόγο να ζητούν περισσότερες υποχωρήσεις από την ελληνοκυπριακή πλευρά.

Στις 15:44 μετά το μεσημέρι της Τρίτης 25 Ιουλ, δημοσιεύτηκε η Εγκριση και Αδεια Δόμησης για το «γήπεδο Μελισσανίδη» στη Νέα Φιλαδέλφεια. Συνήθως, αυτά τα έγγραφα κάνουν δυο-τρεις μέρες για να δημοσιευτούν στη Διαύγεια, όμως εν προκειμένω υπερκεράστηκε η συνήθης χρονική καθυστέρηση, για να μη χαλάσει η φιέστα που το «μεγάλο αφεντικό» είχε προαναγγείλει. Αφού μπήκαν οι υπογραφές, δε θα κολούσαν στο χρόνο...

Οι πιέσεις της πολιτικής ηγεσίας, του Φλαμπουράρη και του Σταθάκη, απεδώσαν στο να μπουν οι υπογραφές από τους υπηρεσιακούς παράγοντες, το αποτέλεσμα όμως δεν είναι το ποθούμενο από αυτούς που εμπνεύστηκαν και θέλουν να υλοποιήσουν αυτό το περιβαλλοντικό σκάνδαλο. Χρειάστηκε, την τελευταία κυριολεκτικά στιγμή, να κάνουν τέτοιες αλχημείες, που καθίστούν αυτή την «άδεια» ένα διάτρητο έγγραφο.

Άρκει μια γρήγορη ματιά στο έγγραφο της Εγκρίσης και Αδειας Δόμησης για να αποκαλυφθούν οι πιο κραυγαλέες από αυτές τις αλχημείες.

Η Εγκριση Δόμησης δε δίνεται στη συμφερρόντων Μελισσανίδη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, αλλά από **καινού στο Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ και στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ**. Ήταν τόσο η βιασύνη να βγει άρον-άρον η «άδεια», που ενώ αναφέρονται τα ΑΦΜ και οι ΔΟΥ των δύο αυτών νομικών προσώπων, ως εκπρόσωπος εμφανίζεται ο Ν. Στράτος, που είναι μεν γενικός διευθυντής της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, όμως δεν είναι μέλος του ΔΣ του Ερασιτεχνικού Σωματείου ΑΕΚ, το οποίο -προφανώς- θεωρείται τόσο «δεδομένο» που δε χρειάζεται να εκπροσωπηθεί!

Ενώ, όμως, στην Εγκριση Δόμησης εμφανίζονται δύο κύριοι του έργου (Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ και «Δικέφαλος 1924» ΑΕ), με έναν εκπρόσωπο (τον Στράτο της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ), στην Αδεια Δόμησης, στην οποία αναφέρονται τα Στοιχεία Ιδιοκτησίας, **ως κύριος του έργου, σε ποσοστό 100% εμφανίζεται μόνο το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ!**

Είναι φανερό πως μ' αυτόν τον... πρωτότυπο τρόπο προσπάθησαν να ξεπεράσουν τον σκόπελο του ιδιοκτησιακού, δηλαδή το παντελώς άκυρο παραχωρητήριο που «ενέκρινε» η Γενική Συνέλευση της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, παραχωρώντας για 49 χρόνια τα δικαιώματά της επί του οικοπέδου στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Εφτιαξαν έτσι ένα τερατούργημα, το οποίο εμφανίζει δύο κύριους του έργου που θα κατασκευαστεί επί οικοπέδου που έχει παραχωρηθεί (κατά χρήση) σε ποσοστό 100% στον έναν από τους δύο. Πώς προκύπτει ο δεύτερος κύριος; Από το παραχωρητήριο; Μα αυτό έχει αναγάγει σε αποκλειστικό κύριο του έργου μόνο τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ! Δεν μιλά ποθενιά για συγκύριους. Οι υπηρεσιακοί παράγοντες δε δέχτηκαν προφανώς να εκδώσουν την άδεια με κύριο του έργου τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ και κατέληξαν στη σολομάνεια λύση της συγκυριότητας, η οποία και πάλι καθιστά την άδεια παράνομη και άκυρη.

Για να φανεί πιο αλθοφανής αυτή η κατασκευή της τελευταίας στιγμής, η αίτηση για Εγκριση Δόμησης φέρει αριθμικό πρωτοκόλλου 13150/1049-20-7-2017. Δηλαδή, οι δύο... συγκύριοι του έργου υπέβαλαν αίτηση για Εγκριση Δόμησης στις 20 Ιουλ και την πήραν στις 25 Ιουλ. Σε λιγότερο από μια βδο-

Μια διάτρητη άδεια για ένα περιβαλλοντικό σκάνδαλο!

 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ, ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΤΜΗΜΑ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΕΩΝ		ΕΓΚΡΙΣΗ ΔΟΜΗΣΗΣ ΑΡΙΘΜΟΣ Εγκρίσης δόμησης 85/2017 ημερομηνία έγκρισης 25-07-2017	
Έργο: ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΕΝΤΡΙΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΜΝΗΜΗΣ & ΠΟΛΙΤΕΙΜΟΥ ΥΨΗΤΑ ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΠΗ ΔΕΛΤΑΡΩΝ Όσοι έργοι: Πόλη: ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ		Οδός: ΠΑΤΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ & ΦΙΛΩΝ & ΚΑΠΙΛΑΔΟΚΙΑΣ Ο.Τ.295 - Άρβρο 42 - παρ.1, Ν. 4277/2014 (ΦΕΚ Α'156)	
Κύριοι έργου: Ονομαστήριο: ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΑΕΚ - ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 Α.Ε. Ονομαστήριο: Ν. Στράτος		Α.Φ.Μ. 090001933 Α.Ο.Υ. ΝΕΑΣ ΙΟΝΙΑΣ - ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ Α.Φ.Μ. Α.Φ.Μ.800515476	
Κ.Α.Ε.Κ.: Άρβρο 42, παρ. 1, Ν. 4277/2014 (ΦΕΚ Α'156)		051051001001 & 051051001003	
αρ. πρωτ. αίτησης έγκρισης δόμησης: 13150/1049-20-07-2017		Μελέτητής: Ονομαστήριο / Εξουσιοδότηση: ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΤΗΣ ΠΟΛ. ΜΗΧ. ΕΜΠ	
Μελετησικό διαγράμματος: Ονομαστήριο / Εξουσιοδότηση: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΥΡΑΤΣΟΥ/ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝ ΜΗΧ.		Μελετητής: Αριθμός Μητρώου: 46488	

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΩΝ											
ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΚΟΡΥΦΕΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΑΠΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ											
1	2	3	21	36	45						
47703360	47702502	47701686	47701342	47701038	47700801						
ΕΝΤΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ						ΕΜΒΛΟΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ:					

Οι τρεις κατασκευαστές της τριαντάχρονης κατασκευής, που κατασκευάζονται, είναι:

Οι τρεις κατασκευαστές της τριαντάχρονης κατασκευής, που κατασκευάζονται, είναι:

μάδα! Είναι προφανές ότι κατέθεσαν νέα αίτηση, κατόπιν εορτής, για να φαίνονται δύο οι συγκύριοι του έργου. Γιατί, όπως όλοι γνωρίζουμε, η αρχική Αίτηση Εγκρίσης Δόμησης υποβλήθηκε τον Αύγουστο του 2014 στη ΔΟΚΚ και έχει αριθμό πρωτοκόλλου 39151/13.08.2014. Επομένως, **σκόρωσαν μια νέα αίτηση, για να φαίνονται δύο συγκύριοι του έργου**. Αλήθεια, αφού η αίτηση για την Εγκριση Δόμησης έχει υποβληθεί στις 20.7.2017, πώς εξέτασε την ΜΠΕ σε προγενέστερο χρόνο το ΥΠΕΝ και ο Σκουρλέτης εξέδωσε ΑΕΠΟ, πώς το ΚΕΣΑ εξέτασε και ενέκρινε την αρχιτεκτονική μελέτη, πώς το υπουργείο Υποδομών (Σπίρτζης) εξέτασε και ενέκρινε την υψομετρική μελέτη σε προγενέστερο χρόνο; **Εξέτασαν και ενέκριναν μελέτες ενός έργου για το οποίο δεν είχε υποβληθεί Αίτηση Εγκρίσης Δόμησης;**

Όλες οι μέχρι τώρα εγκρίσεις έφθαναν ως κύριο του έργου τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Και η Απόφαση Εγκρίσης Περιβαλλοντικών Όρων του Σκουρλέτη και η Απόφαση Εγκρίσης Υψομετρικής Μελέτης του Σπίρτζη αναφέρουν ως κύριο του έργου και φορέα υλοποίησης του έργου τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Μάλιστα, ο Σπίρτζης και οι υπηρεσιακοί παράγοντες δεν δέχτηκαν προφανώς να εκδώσουν την άδεια με κύριο του έργου τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ και κατέληξαν στη σολομάνεια λύση της συγκυριότητας, η οποία και πάλι καθιστά την άδεια παράνομη και άκυρη.

Για να φανεί πιο αλθοφανής αυτή η κατασκευή της τελευταίας στιγμής, η αίτηση για Εγκριση Δόμησης φέρει αριθμικό πρωτοκόλλου 13150/1049-20-7-2017. Δηλαδή, οι δύο... συγκύριοι του έργου υπέβαλαν αίτηση για Εγκριση Δόμησης στις 20 Ιουλ και την πήραν στις 25 Ιουλ. Σε λιγότερο από μια βδο-

δέλφειας-Χαλκηδόνας, που έχουμε στα χέρια μας, προκύπτει ότι ο πρώτος ΚΑΕΚ αφορά γεωτεμάχιο εμβαδού 26.621,50 τ.μ. (και εμβαδού κτηματογράφησης 26.126 τ.μ. - δηλαδή υπάρχει μια διαφορά περίπου 500 τ.μ.), επί του οποίου έχει **κυριότητα 100/100 το αθλητικό σωματείο ΑΕΚ**. Ο δεύτερος ΚΑΕΚ αφορά γεωτεμάχιο εμβαδού 2.965,91 τ.μ. επί του οποίου έχει κυριότητα 100% το Ελληνικό Δημόσιο. Με ποιο μαγικό τρόπο συνενώθηκαν κτηματολογικά αυτά τα δύο γεωτεμάχια; Είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ότι η προσπάθεια των κεντρικών του Κτηματολογίου να εμφανίσει και τα δύο γεωτεμάχια ως ιδιοκτησία του Ελληνικού Δημοσίου δεν ευδοκήθηκε. Γιατί δεν μπορεί να πάρει από ένα σωματείο ένα οικόπεδο, που το έχει μεταγράψει πριν από εβδομήντα χρόνια (το 1947) στο Υποθηκοφυλακείο, βάζοντας απλά έναν υπάλληλο να σβήσει το όνομα «Αθλητικό Σωματείο ΑΕΚ» και στη θέση του να βάλει «Ελληνικό Δημόσιο». Αν η μεταγραφή στο Υποθηκοφυλακείο κρίνεται παράνομη, υπάρχουν νομικές διαδικασίες για να διαγραφεί και όχι ένα απλό διοικητικό πραξικοπηματάκι. Είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ότι η Ερασιτεχνική ΑΕΚ προσπάθησε να μεταγράψει στο Κτηματολόγιο και την έκταση των 2.965,91 τ.μ. στο όνομά της, πλην όμως και αυτό κατέστη ανέφικτο, διότι το Δημόσιο της έχει παραχωρήσει μόνο τη χρήση και η χρήση δεν εγγράφεται στο Κτηματολόγιο. Επομένως, **η συνένωσή των δύο εκτάσεων, που έγινε με τη... μαγική επίκληση του Ν. 4277/2014, δεν υφίσταται, είναι άκυρη** (γιατί δεν μπορεί ο νόμος να συνενώσει μια έκταση ιδιοκτησίας του Δημοσίου με μια έκταση που εμφανίζεται ως ιδιοκτησία ενός αθλητικού σωματείου, χωρίς να έχουν

πρόσβαση. Ως τίτλος ιδιοκτησίας, ως πιστοποιητικό μεταγραφής και κτηματολογικό απόσπασμα αναφέρεται το άρθρο 42, παρ. 1, Ν. 4277/2014 (ΦΕΚ Α'156), λες και η διάταξη ενός νόμου μπορεί ποτέ να αποτελέσει αφ' εαυτής τίτλο, πιστοποιητικό μεταγραφής και κτηματολογικό απόσπασμα. Στην Εγκριση Δόμησης αναφέρονται δυο αριθμοί κτηματολόγιου (ΚΑΕΚ): 051051001001 και 051051001003. Από τα στοιχεία του Κτηματολογίου του Δήμου Φιλα-

δέλφειας-Χαλκηδόνας, που έχουμε στα χέρια μας, προκύπτει ότι ο πρώτος ΚΑΕΚ αφορά γεωτεμάχιο εμβαδού 26.621,50 τ.μ. (και εμβαδού κτηματογράφησης 26.126 τ.μ. - δηλαδή υπάρχει μια διαφορά περίπου 500 τ.μ.), επί του οποίου έχει **κυριότητα 100/100 το αθλητικό σωματείο ΑΕΚ**. Ο δεύτερος ΚΑΕΚ αφορά γεωτεμάχιο εμβαδού 2.965,91 τ.μ. επί του οποίου έχει κυριότητα 100% το Ελληνικό Δημόσιο. Με ποιο μαγικό τρόπο συνενώθηκαν κτηματολογικά αυτά τα δύο γεωτεμάχια; Είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ότι η Ερασιτεχνική ΑΕΚ προσπάθησε να μεταγράψει στο Κτηματολόγιο και την έκταση των 2.965,91 τ.μ. στο όνομά της, πλην όμως και αυτό κατέστη ανέφικτο, διότι το Δημόσιο της έχει παραχωρήσει μόνο τη χρήση και η χρήση δεν εγγράφεται στο Κτηματολόγιο. Επομένως, **η συνένωσή των δύο εκτάσεων, που έγινε με τη... μαγική επίκληση του Ν. 4277/2014, δεν υφίσταται, είναι άκυρη** (γιατί δεν μπορεί ο νόμος να συνενώσει μια έκταση ιδιοκτησίας του Δημοσίου με μια έκταση που εμφανίζεται ως ιδιοκτησία ενός αθλητικού σωματείου, χωρίς να έχουν

πρόσβαση. Ως τίτλος ιδιοκτησίας, ως πιστοποιητικό μεταγραφής και κτηματολογικό απόσπασμα αναφέρεται το άρθρο 42, παρ. 1, Ν. 4277/2014 (ΦΕΚ Α'156), λες και η διάταξη ενός νόμου μπορεί ποτέ να αποτελέσει αφ' εαυτής τίτλο, πιστοποιητικό μεταγραφής και κτηματολογικό απόσπασμα. Στην Εγκριση Δόμησης αναφέρονται δυο αριθμοί κτηματολόγιου (ΚΑΕΚ): 051051001001 και 051051001003. Από τα στοιχεία του Κτηματολογίου του Δήμου Φιλα-

δέλφειας-Χαλκηδόνας, που έχουμε στα χέρια μας, προκύπτει ότι ο πρώτος ΚΑΕΚ αφορά γεωτεμάχιο εμβαδού 26.621,50 τ.μ. (και εμβαδού κτηματογράφησης 26.126 τ.μ. - δηλαδή υπάρχει μια διαφορά περίπου 500 τ.μ.), επί του οποίου έχει **κυριότητα 100/100 το αθλητικό σωματείο ΑΕΚ**. Ο δεύτερος ΚΑΕΚ αφορά γεωτεμάχιο εμβαδού 2.965,91 τ.μ. επί του οποίου έχει κυριότητα 100% το Ελληνικό Δημόσιο. Με ποιο μαγικό τρόπο συνενώθηκαν κτηματολογικά αυτά τα δύο γεωτεμάχια; Είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ότι η Ερασιτεχνική ΑΕΚ προσπάθησε να μεταγράψει στο Κτηματολόγιο και την έκταση των 2.965,91 τ.μ. στο όνομά της, πλην όμως και αυτό κατέστη ανέφικτο, διότι το Δημόσιο της έχει παραχωρήσει μόνο τη χρήση και η χρήση δεν εγγράφεται στο Κτηματολόγιο. Επομένως, **η συνένωσή των δύο εκτάσεων, που έγινε με τη... μαγική επίκληση του Ν. 4277/2014, δεν υφίσταται, είναι άκυρη** (γιατί δεν μπορεί ο νόμος να συνενώσει μια έκταση ιδιοκτησίας του Δημοσίου με μια έκταση που εμφανίζεται ως ιδιοκτησία ενός αθλητικού σωματείου, χωρίς να έχουν

πρόσβαση. Ως τίτλος ιδιοκτησίας, ως πιστοποιητικό μεταγραφής και κτηματολογικό απόσπασμα αναφέρεται το άρθρο 42, παρ. 1, Ν. 4277/2014 (ΦΕΚ Α'156), λες και η διάταξη ενός νόμου μπορεί ποτέ να αποτελέσει αφ' εαυτής τίτλο, πιστοποιητικό μεταγραφής και κτηματολογικό απόσπασμα. Στην Εγκριση Δόμησης αναφέρονται δυο αριθμοί κτηματολόγιου (ΚΑΕΚ): 051051001001 και 051051001003. Από τα στοιχεία του Κτηματολογίου του Δήμου Φιλα-

δέλφειας-Χαλκηδόνας, που έχουμε στα χέρια μας, προκύπτει ότι ο πρώτος ΚΑΕΚ αφορά γεωτεμάχιο εμβαδού 26.621,50 τ.μ. (και εμβαδού κτηματογράφησης 26.126 τ.μ. - δηλαδή υπάρχει μια διαφορά περίπου 500 τ.μ.), επί του οποίου έχει **κυριότητα 100/100 το αθλητικό σωματείο ΑΕΚ**. Ο δεύτερος ΚΑΕΚ αφορά γεωτεμάχιο εμβαδού 2.965,91 τ.μ. επί του οποίου έχει κυριότητα 100% το Ελληνικό Δημόσιο. Με ποιο μαγικό τρόπο συνενώθηκαν κτηματολογικά αυτά τα δύο γεωτεμάχια; Είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ότι η Ερασιτεχνική ΑΕΚ προσπάθησε να μεταγράψει στο Κτηματολόγιο και την έκταση των 2.965,91 τ.μ. στο όνομά της, πλην όμως και αυτό κατέστη ανέφικτο, διότι το Δημόσιο της έχει παραχωρήσει μόνο τη χρήση και η χρήση δεν εγγράφεται στο Κτηματολόγιο. Επομένως, **η συνένωσή των δύο εκτάσεων, που έγινε με τη... μαγική επίκληση του Ν. 4277/2014, δεν υφίσταται, είναι άκυρη** (γιατί δεν μπορεί ο νόμος να συνενώσει μια έκταση ιδιοκτησίας του Δημοσίου με μια έκταση που εμφανίζεται ως ιδιοκτησία ενός αθλητικού σωματείου, χωρίς να έχουν

πρόσβαση. Ως τίτλος ιδιοκτησίας, ως πιστοποιητικό μεταγραφής και κτηματολογικό απόσπασμα αναφέρεται το άρθρο 42, παρ. 1, Ν. 4277/2014 (ΦΕΚ Α'156), λες και η διάταξη ενός νόμου μπορεί ποτέ να αποτελέσει αφ' εαυτής τίτλο, πιστοποιητικό μεταγραφής και κτηματολογικό απόσπασμα. Στην Εγκριση Δόμησης αναφέρονται δυο αριθμοί κτηματολόγιου (ΚΑΕΚ): 051051001001 και 051051001003. Από τα στοιχεία του Κτηματολογίου του Δήμου Φιλα-

δέλφειας-Χαλκηδόνας, που έχουμε στα χέρια μας, προκύπτει ότι ο πρώτος ΚΑΕΚ αφορά γεωτεμάχιο εμβαδού 26.621,50 τ.μ. (και εμβαδού κτηματογράφησης 26.126 τ.μ. - δηλαδή υπάρχει μια διαφορά περίπου 500 τ.μ.), επί του οποίου έχει **κυριότητα 100/100 το αθλητικό σωματείο ΑΕΚ**. Ο δεύτερος ΚΑΕΚ αφορά γεωτεμάχιο εμβαδού 2.965,91 τ.μ. επί του οποίου έχει κυριότητα 100% το Ελληνικό Δημόσιο. Με ποιο μαγικό τρόπο συνενώθηκαν κτηματολογικά αυτά τα δύο γεωτεμάχια; Είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ότι η Ερασιτεχνική ΑΕΚ προσπάθησε να μεταγράψει στο Κτηματολόγιο και την έκταση των 2.965,91 τ.μ. στο όνομά της, πλην όμως και αυτό κατέστη ανέφικτο, διότι το Δημόσιο της έχει παραχωρήσει μόνο τη χρήση και η χρήση δεν εγγράφεται στο Κτηματολόγιο. Επομένως, **η συνένωσή των δύο εκτάσεων, που έγινε με τη... μαγική επίκληση του Ν. 4277/2014, δεν υφίσταται, είναι άκυρη** (γιατί δεν μπορεί ο νόμος να συνενώσει μια έκταση ιδιοκτησίας του Δημοσίου με μια έκταση που εμφανίζεται ως ιδιοκτησία ενός αθλητικού σωματείου, χωρίς να έχουν

προηγηθεί οι απαραίτητες νομικές ενέργειες - να την πάρουν από το σωματείο δηλαδή). Κι αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά οι υπηρεσιακοί παράγοντες της ΔΑΟΚΑ, που υπέγραψαν την άδεια.

Συνοψίζουμε: έχουμε μια άδεια που εμφανίζεται ως μοναδικό κύριο του έργου σε ποσοστό 100% το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ και την ίδια στιγμή εκδίδεται αναγνωρίζοντας ως συγκυρίου του έργου το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ και τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, χωρίς να προσδιορίζει ποσοστό συγκυριότητας και χωρίς να αναφέρει από ποιο νόμιμο έγγραφο προκύπτει αυτή η συγκυριότητα!

Είναι φανερό τι έγινε. Οι υπηρεσιακοί παράγοντες της ΔΑΟΚΑ αρνήθηκαν να εκδώσουν άδεια μόνο στο όνομα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, διότι το παραχωρητήριο είναι παντελώς παράνομο. Ετσι, εμφάνισαν την τελευταία στιγμή ως συγκυρίου του έργου το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ. Όμως, αν το παραχωρητήριο ήταν νόμιμο, τότε θα εξεδόταν την άδεια στο όνομα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Αφού δε δέχτηκαν τη νομιμότητα του παραχωρητηρίου, με το οποίο η Ερασιτεχνική ΑΕΚ εκχωρεί όλα τα δικαιώματά της επί του οικοπέδου στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, για να ανεγείρει γήπεδο και να το εκμεταλλεύεται αποκλειστικά για 49 χρόνια, **πώς δέχτηκαν τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ως συγκυρίου του έργου; Από ποια νόμιμη διαδικασία προκύπτει αυτή η συγκυριότητα;**

Είναι παραπάνω από προφανές, **ότι η συγκυριότητα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ είναι παράνομη**, όπως ήταν και ο αρχικός ισχυρισμός της για αποκλειστική κυριότητα του έργου. Αυτό από μόνο του (πέρα από τις υπολοιπές αλχημείες) **καθιστά την άδεια άκυρη και τους υπηρεσιακούς παράγοντες που την υπέγραψαν ελεγκτέους σε όλα τα επίπεδα**.

Η προϊσταμένη της ΔΑΟΚΑ Ντόρα Γαλάνη περίμενε τρία χρόνια να της δώσει μια απάντηση για τη νομιμοποίηση της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ως κυρίου του έργου, το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΝ. Όπως είναι γνωστό, το Αυτοτελές Τμήμα ουδέποτε έκρινε ότι η εκχώρηση του οικοπέδου στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ είναι νόμιμη. Ως τελευταία γραμμή άμυνας, επέλεξε να εισηγηθεί στον υπουργό Σταθάκη την υποβολή σχετικού Ερωτημάτων στο ΝΣΚ. Ο Σταθάκης, γνωρίζοντας πως το ΝΣΚ έχει ήδη αποφανθεί αρνητικά για τέτοιες εκχωρήσεις και η σχετική Γνωμοδότησή του (112/2006) έχει γίνει αποδεκτή από τον υφυπουργό Οικονομικών (επομένως είναι υποχρεωτικό εφαρμοστέα από όλη τη Δημόσια Διοίκηση), δεν υπέγραψε την υποβολή του Ερωτήματος. Πώς, λοιπόν, η κ. Γαλάνη, που περίμενε εγκρίση από το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου για να εκδώσει άδεια στο όνομα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, εκδίδει φαφνικά άδεια από καινού στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ και στο Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ;

Δεν μας ενδιαφέρουν οι (δεδομένες) πιέσεις που ασκήθηκαν από την πολιτική ηγεσία και τα παζάρια που έγιναν μέχρι και την τελευταία στιγμή. Ένας δημόσιος υπάλληλος οφείλει να σέβεται τη νομιμότητα. Όταν δεν τη σέβεται, πρέπει να ξέρει ότι είναι **υπόλογος**. Περιτελεί να πούμε, ότι στην συγκεκριμένη σκανδαλώδη πράξη, ο **δόλος** αυτών που την υπέγραψαν **είναι υπερχείλις**, όπως λένε οι νομικοί. **Γνώριζαν τα πάντα και ενήργησαν εν πλήρει συνειδήσει**.

πρόηγηθεί οι απαραίτητες νομικές ενέργειες - να την πάρουν από το σωματείο δηλαδή). Κι αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά οι υπηρεσιακοί παράγοντες της ΔΑΟΚΑ, που υπέγραψαν την άδεια.

Συνοψίζουμε: έχουμε μια άδεια που εμφανίζεται ως μοναδικό κύριο του έργου σε ποσοστό 100% το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ και την ίδια στιγμή εκδίδεται αναγνωρίζοντας ως συγκυρίου του έργου το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ και τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, χωρίς να προσδιορίζει ποσοστό συγκυριότητας και χωρίς να αναφέρει από ποιο νόμιμο έγγραφο προκύπτει αυτή η συγκυριότητα!

Είναι φανερό τι έγινε. Οι υπηρεσιακοί παράγοντες της ΔΑΟΚΑ αρνήθηκαν να εκδώσουν άδεια μόνο στο όνομα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, διότι το παραχωρητήριο είναι παντελώς παράνομο. Ετσι, εμφάνισαν την τελευταία στιγμή ως συγκυρίου του έργου το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ. Όμως, αν το παραχωρητήριο ήταν νόμιμο, τότε θα εξεδόταν την άδεια στο όνομα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Αφού δε δέχτηκαν τη νομιμότητα του παραχωρητηρίου, με το οποίο η Ερασιτεχνική ΑΕΚ εκχωρεί όλα τα δικαιώματά της επί του οικοπέδου στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, για να ανεγείρει γήπεδο και να το εκμεταλλεύεται αποκλειστικά για 49 χρόνια, **πώς δέχτηκαν τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ως συγκυρίου του έργου; Από ποια νόμιμη διαδικασία προκύπτει αυτή η συγκυριότητα;**

Είναι παραπάνω από προφανές, **ότι η συγκυριότητα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ είναι παράνομη**, όπως ήταν και ο αρχικός ισχυρισμός της για αποκλειστική κυριότητα του έργου. Αυτό από μόνο του (πέρα από τις υπολοιπές αλχημείες) **καθιστά την άδεια άκυρη και τους υπηρεσιακούς παράγοντες που την υπέγραψαν ελεγκτέους σε όλα τα επίπεδα**.

Η προϊσταμένη της ΔΑΟΚΑ Ντόρα Γαλάνη περίμενε τρία χρόνια να της δώσει μια απάντηση για τη νομιμοποίηση της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ως κυρίου του έργου, το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΝ. Όπως είναι γνωστό, το Αυτοτελές Τμήμα ουδέποτε έκρινε ότι η εκχώρηση του οικοπέδου στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ είναι νόμιμη. Ως τελευταία γραμμή άμυνας, επέλεξε να εισηγηθεί στον υπουργό Σταθάκη την υποβολή σχετικού Ερωτημάτων στο ΝΣΚ. Ο Σταθάκης, γνωρίζοντας πως το ΝΣΚ έχει ήδη αποφανθεί αρνητικά για τέτοιες εκχωρήσεις και η σχετική Γνωμοδότησή του (112/2006) έχει γίνει αποδεκτή από τον υφυπουργό Οικονομικών (επομένως είναι υποχρεωτικό εφαρμοστέα από όλη τη Δημόσια Διοίκηση), δεν υπέγραψε την υποβολή του Ερωτήματος. Πώς, λοιπόν, η κ. Γαλάνη, που περίμενε εγκρίση από το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου για να εκδώσει άδεια στο όνομα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, εκδίδει φαφνικά άδεια από καινού στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ και στο Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ;

Δεν μας ενδιαφέρουν οι (δεδομένες) πιέσεις που ασκήθηκαν από την πολιτική ηγεσία και τα παζάρια που έγιναν μέχρι και την τελευταία στιγμή. Ένας δημόσιος υπάλληλος οφείλει να σέβεται τη νομιμότητα. Όταν δεν τη σέβεται, πρέπει να ξέρει ότι είναι **υπόλογος**. Περιτελεί να πούμε, ότι στην συγκεκριμένη σκανδαλώδη πράξη, ο **δόλος** αυτών που την υπέγραψαν **είναι υπερχείλις**, όπως λένε οι νομικοί. **Γνώριζαν τα πάντα και ενήργησαν εν πλήρει συνειδήσει**.

πρόηγηθεί οι απαραίτητες νομικές ενέργειες - να την πάρουν από το σωματείο δηλαδή). Κι αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά οι υπηρεσιακοί παράγοντες της ΔΑΟΚΑ, που υπέγραψαν την άδεια.

Συνοψίζουμε: έχουμε μια άδεια που εμφανίζεται ως μοναδικό κύριο του έργου σε ποσοστό 100% το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ και την ίδια στιγμή εκδίδεται αναγνωρίζοντας ως συγκυρίου του έργου το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ και τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, χωρίς να προσδιορίζει ποσοστό συγκυριότητας και χωρίς να αναφέρει από ποιο νόμιμο έγγραφο προκύπτει αυτή η συγκυριότητα!

Είναι φανερό τι έγινε. Οι υπηρεσιακοί παράγοντες της ΔΑΟΚΑ αρνήθηκαν να εκδώσουν άδεια μόνο στο όνομα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, διότι το παραχωρητήριο είναι παντελώς παράνομο. Ετσι, εμφάνισαν την τελευταία στιγμή ως συγκυρίου του έργου το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ. Όμως, αν το παραχωρητήριο ήταν νόμιμο, τότε θα εξεδόταν την άδεια στο όνομα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Αφού δε δέχτηκαν τη νομιμότητα του παραχωρητηρίου, με το οποίο η Ερασιτεχνική ΑΕΚ εκχωρεί όλα τα δικαιώματά της επί του οικοπέδου στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, για να ανεγείρει γήπεδο και να το εκμεταλλεύεται αποκλειστικά για 49 χρόνια, **πώς δέχτηκαν τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ως συγκυρίου του έργου; Από ποια νόμιμη διαδικασία προκύπτει αυτή η συγκυριότητα;**

Είναι παραπάνω από προφανές, **ότι η συγκυριότητα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ είναι παράνομη**, όπως ήταν και ο αρχικός ισχυρισμός της για αποκλειστική κυριότητα του έργου. Αυτό από μόνο του (πέρα από τις υπολοιπές αλχημείες) **καθιστά την άδεια άκυρη και τους υπηρεσιακούς παράγοντες που την υπέγραψαν ελεγκτέους σε όλα τα επίπεδα**.

Η προϊσταμένη της ΔΑΟΚΑ Ντόρα Γαλάνη περίμενε τρία χρόνια να της δώσει μια απάντηση για τη νομιμοποίηση της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, εκδίδει φαφνικά άδεια από καινού στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ και στο Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ;

Δεν μας ενδιαφέρουν οι (δεδομένες) πιέσεις που ασκήθηκαν από την πολιτική ηγεσία και τα παζάρια που έγιναν μέχρι και την τελευταία στιγμή. Ένας δημόσιος υπάλληλος οφείλει να σέβεται τη νομιμότητα. Όταν δεν τη σέβεται, πρέπει να ξέρει ότι είναι **υπόλογος**. Περιτελεί να πούμε, ότι στην συγκεκριμένη σκανδαλώδη πράξη, ο **δόλος** αυτών που την υπέγραψαν **είναι υπερχείλις**, όπως λένε οι νομικοί. **Γνώριζαν τα πάντα και ενήργησαν εν πλήρει συνειδήσει**.

πρόηγηθεί οι απαραίτητες νομικές ενέργειες - να την πάρουν από το σωματείο δηλαδή). Κι αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά οι υπηρεσιακοί παράγοντες της ΔΑΟΚΑ, που υπέγραψαν την άδεια.

Συνοψίζουμε: έχουμε μια άδεια που εμφανίζεται ως μοναδικό κύριο του έργου σε ποσοστό 100% το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ και την ίδια στιγμή εκδίδεται αναγνωρίζοντας ως συγκυρίου του έργου το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ και τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, χωρίς να προσδιορίζει ποσοστό συγκυριότητας και χωρίς να αναφέρει από ποιο νόμιμο έγγραφο προκύπτει αυτή η συγκυριότητα!

Είναι φανερό τι έγινε. Οι υπηρεσιακοί παράγοντες της ΔΑΟΚΑ αρνήθηκαν να εκδώσουν άδεια μόνο στο όνομα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, διότι το παραχωρητήριο είναι παντελώς παράνομο. Ετσι, εμφάνισαν την τελευταία στιγμή ως συγκυρίου του έργου το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ. Όμως, αν το παραχωρητήριο ήταν νόμιμο, τότε θα εξεδόταν την άδεια στο όνομα της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Αφού δε δέχτηκαν τη νομιμότητα του παραχωρητηρίου, με το οποίο η Ερασιτεχνική ΑΕΚ εκχωρεί όλα τα δικαιώματά της επί του οικοπέδου στη «Δικέφαλος 19

Ντάλα καλοκαίρι η ψήφιση του νομοσχεδίου για την ανώτατη εκπαίδευση

Με τη διαδικασία του επείγοντος κατατέθηκε στη Βουλή το νομοσχέδιο «Οργάνωση και λειτουργία της Ανώτατης Εκπαίδευσης, ρυθμίσεις για την Έρευνα και άλλες διατάξεις». Στην ολομέλεια θα συζητηθεί στις 31 Ιουλίου και θα ψηφισθεί την 1η Αυγούστου, κατά την προσφιλή μέθοδο όλων των αστικών κυβερνήσεων, να ψηφίζονται νομοσχέδια που μπορεί να προκαλέσουν αντιδράσεις ντάλα καλοκαίρι.

Με το νομοσχέδιο, η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, διατηρεί ατόφιο στον πυρήνα του το πνεύμα και τη φιλοσοφία του νόμου Διαμαντοπούλου, αν και καταργεί κάποιες ακραίες διατάξεις του, που στην πράξη συνάντησαν εμπόδια και δεν προχώρησαν (π.χ. Συμβούλια ιδρύματος), ενώ επαναφέρει ρυθμίσεις που φέρουν ένα απατηλό «άρωμα δημοκρατίας» (π.χ. ψευδεπίγραφο άσυλο, συμμετοχή φοιτητών στα πανεπιστημιακά όργανα). Έχει τα μάτια της στραμμένα στην «ολοκλήρωση του Ενιαίου Χώρου Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης» (ο οποίος πραγματοποιείται και με την υλοποίηση κατευθύνσεων της Διακήρυξης της Μπολόνια) και στη στρατηγική που αναπτύσσεται διεθνώς και αποβλέπει στην οργάνωση και λειτουργία του πανεπιστημίου-επιχείρησης. Ενώ πανεπιστήμιου που αναζητά πόρους από «τρίτους» για να επιβιώσει, που νομιμοποιεί τα διδάκτρα (για την ώρα στα μεταπτυχιακά), που έχει δεσμούς με επιχειρηματικά συμφέροντα, που συμπορεύεται και συναρτάται με τις στρατηγικές που υιοθετούνται για τις καπιταλιστικές οικονομίες από τα αστικά κράτη, που παρέχει πτυχία πολλών ταχυτήτων για κάθε «τσέπη», που συμβάλλει στην απάτη της «διά βίου μάθησης», που απαιτεί «τάξη και ασφάλεια» (εξ ου και η «ολοβή» και ψευδεπίγραφη επαναφορά του ασύλου, η διατήρηση της ηλεκτρονικής ψήφου).

Τα παραπάνω υλοποιούν οι εξής διατάξεις:

♦ Το άσυλο ορίζεται ως **«ακαδημαϊκό»** και αναγνωρίζεται «για την κατοχύρωση... των ακαδημαϊκών ελευθεριών στην έρευνα και τη διδασκαλία... την προστασία του δικαιώματος στη γνώση και τη μάθηση, έναντι οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει».

Επέμβαση δημόσιας δύναμης σε χώρους των Α.Ε.Ι. επιτρέπεται αυτεπαγγέλτως σε περιπτώσεις κακουργημάτων και εγκλημάτων κατά της ζωής και **«ύστερα από απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση»**.

Από το κείμενο του νομοσχεδίου που κατατέθηκε στη Βουλή απαλείφθηκε η αρχική διατύπωση, σύμφωνα με την οποία η επέμβαση των δυνάμεων καταστολής γινόταν αυτεπαγγέλτως σε «περιπτώσεις πλημμελημάτων και κακουργημάτων», καθώς αφενός μεν «έβγαζε μάτι» (όλες οι πράξεις διαμαρτυρίας από την κατάληψη, την απεργία, κ.λπ. μπορούν να θεωρηθούν πλημμελήματα), αφετέρου ήταν πλεονασμός. Γιατί η αμέσως επόμενη συνέχεια της πρότασης **«και ύστερα από απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση»**, καλύπτει και αυτές τις περιπτώσεις (τον χαρακτηρισμό πράξεων διαμαρτυρίας και

αντίστασης ως πλημμελήματα).

Οι πράξεις αυτές, που παρεμποδίζουν την έρευνα και τη διδασκαλία, θεωρούνται ότι «καταλύουν» το άσυλο και επομένως μπορούν να προκαλέσουν την αυτεπάγγελτη επέμβαση των δυνάμεων καταστολής.

Από την άλλη, η απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου, (αποτελείται από τον Πρύτανη, τους Αντιπρυτάνεις, έναν εκπρόσωπο των φοιτητών και τον εκπρόσωπο των διοικητικών υπαλλήλων) λαμβάνεται κατά πλειοψηφία. Το νομοσχέδιο προβλέπει ότι «Το Πρυτανικό Συμβούλιο συγκροτείται και λειτουργεί νόμιμα έστω και αν δεν έχει υποδειχθεί ο εκπρόσωπος των φοιτητών», ενώ **«σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η άποψη υπέρ της οποίας τάχθηκε ο Πρύτανης»**. Κοντολογίς, ο Πρύτανης στην ουσία είναι αυτός που αποφασίζει να επιτρέψει την επέμβαση των δυνάμεων καταστολής στο Πανεπιστήμιο και άσυλο ουσιαστικά δεν υφίσταται.

♦ Αναπαράγεται ο τραγέλαφος της «ανωτατοποίησης» των ΤΕΙ, με διαδικασίες «ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε». Αυτό κρίνεται απαραίτητο, επειδή έτσι ικανοποιείται η Διακήρυξη της Μπολόνια (τρεις κύκλοι σπουδών, ο πρώτος τριετής) και επειδή υπηρετείται η επόμενη στόχευση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ για συγχωνεύσεις ΑΕΙ με κάποια ΤΕΙ και υποβιβασμό άλλων. Στο πλαίσιο αυτό διατηρούνται οι δύο «παράλληλοι τομείς» της ανώτατης εκπαίδευσης, ο πανεπιστημιακός (Πανεπιστήμια) και ο τεχνολογικός (ΤΕΙ).

Όλα τα όργανα διοίκησης των ΤΕΙ ακολουθούν τον τρόπο ονομασίας των Πανεπιστημίων (Σύγκλητος, Πρύτανης, Πρυτανικό Συμβούλιο, μέλη ΔΕΠ, κ.λπ.).

♦ Στα ΑΕΙ μπορεί να οργανώνονται διετή προγράμματα επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης για αποφοίτους των ΕΠΑΛ, τα οποία θα παρέχουν διπλώματα επιπέδου 5 του Εθνικού και Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων.

«Χάντρες και καθρεφτάκια» για τους «ιθαγενείς», τα παιδιά της εργατικής τάξης, επιχειρηματικές μπιζνες για τα Πανεπιστήμια (οι λεπτομέρειες χρηματοδότησης αυτών των προγραμμάτων παραμένουν, προς το παρόν, άγνωστες).

♦ Τα ΑΕΙ πρέπει: **«Να συμβάλλουν στη διά βίου μάθηση»**. **«Να ανταποκρίνονται στις αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας»**, **«με προσήλωση στις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής»**.

♦ Με ΠΔ προβλέπεται η ίδρυση, συγχώνευση, μετονομασία και κατάργηση ΑΕΙ όταν, μεταξύ άλλων, αυτό «επιβάλ-

εται από τον δυσανάλογα μεγάλο ή μικρό ετήσιο αριθμό φοιτητών ή αποφοίτων ανά μέλος ΔΕΠ σε ένα ΑΕΙ» ή αυτό «συνάδει με τις οικονομικές και κοινωνικές αναπτυξιακές ανάγκες και τις δυνατότητες της χώρας ή μιας συγκεκριμένης περιφέρειας».

Προετοιμάζεται νέο «σχέδιο Αθηνά», που θα οδηγήσει και σε «αναβάθμιση» ή «υποβάθμιση» ΤΕΙ κατόπιν «αξιολόγησης».

♦ Παραρτήματα των ΑΕΙ μπορεί να ιδρύονται σε άλλες χώρες.

♦ Διατηρούνται οι «προγραμματικές συμφωνίες» των ΑΕΙ με το κράτος, όπως προβλέπεται στο νόμο Διαμαντοπούλου.

Οι «προγραμματικές συμφωνίες» επιβάλλουν «στενό κορσέ» στα Ιδρύματα, πλήττουν το πολυδιαφημισμένο «αυτοδιοίκητο», είναι βασισμένες στην «απόδοση και αποδοτικότητα» των ΑΕΙ και η μη κατάρτισή τους συνεπάγεται την αναστολή της κρατικής χρηματοδότησης.

♦ Τα συλλογικά όργανα (Σύγκλητος, Πρυτανικό Συμβούλιο που επανέρχεται, Κοσμητεία, Γενική Συνέλευση Σχολής, Τμήματος, Γενική Συνέλευση Τομέα) ενισχύονται με τη συμμετοχή φοιτητών και εργαζομένων.

Το μέτρο της «συνδιοίκησης», με καθορισμένο τον ρόλο και τη φύση του Πανεπιστημίου στον καπιταλισμό, αποσκοπεί στην ενσωμάτωση στο σύστημα φοιτητών και εργαζομένων.

♦ «Στην πρώτη άγωνα διαδικασία με κάλη (σ.σ. για την εκλογή Πρυτάνεων και Αντιπρυτάνεων) **για άλλο λόγο πλην ισοψηφίας** ή αν δεν συγκεντρωθεί απόλυτη πλειοψηφία, η Κεντρική Εφορευτική Επιτροπή **υποχρεούται να διεξάγει την εκλογική διαδικασία μέσω ηλεκτρονικής ψήφου**».

Διατηρείται η αντιδραστική επιλογή της ηλεκτρονικής ψήφου του νόμου Αρβανιτόπουλου, στην περίπτωση που το επιβάλλουν αυτό «άλλοι λόγοι». «Άλλος λόγος» μπορεί να είναι και η παρέμβαση του φοιτητικού κινήματος, που θα κρίνει σε κάποιες περιπτώσεις ότι επιβάλλεται με μαχητικές ενέργειες η ακύρωση των εκλογών των πρυτανικών αρχών.

♦ Με ΥΑ είναι δυνατό να ιδρύεται σε κάθε ΑΕΙ Κέντρο Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης (Κ.Ε.Δ.Ι.Β.Ι.Μ.), που αναπτύσσει προγράμματα **«επιμόρφωσης, συνεχιζόμενης εκπαίδευσης, κατάρτισης και εν γένει διά βίου μάθησης»**.

«Τα υφιστάμενα Ινστιτούτα Διά Βίου Εκπαίδευσης των Ιδρυμάτων και τα

Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης των Ιδρυμάτων ενσωματώνονται στο ΚΕΔΙΒΙΜ».

«Πόροι του Κέντρου είναι οι ακόλουθοι:

α) χρηματοδοτήσεις από επιχειρησιακά ή άλλα προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση,

β) χρηματοδοτήσεις από φορείς του δημοσίου ή **ιδιωτικού τομέα** και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλους διεθνείς οργανισμούς, καθώς και δωρεές και χορηγίες προς το Κέντρο,

γ) **έσοδα από εκπαιδευόμενους**,

δ) έσοδα από την ανάπτυξη, παραγωγή και αξιοποίηση εκπαιδευτικού και άλλου υλικού, **από την εκπόνηση μελετών, από την παροχή υπηρεσιών και από την εκτέλεση επιμορφωτικών έργων που αφορούν στη διά βίου μάθηση»**.

Η ρύθμιση αυτή αποτελεί πλευρά του επιχειρηματικού πανεπιστημίου. Ταυτόχρονα αποτελεί για το αστικό κράτος μέσο απόκρυψης των μεγάλων ποσοστών ανεργίας και απαλλαγής από την ανάγκη γενναίας χρηματοδότησης των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

♦ Οι σπουδές διαχωρίζονται σε κύκλους: πρώτος, δεύτερος, τρίτος. Τον διαχωρισμό επέβαλε η Διακήρυξη της Μπολόνια, με πολύ συγκεκριμένο στόχο, να καθλωήσει τη συντριπτική πλειοψηφία των φοιτητών στον προπτυχιακό κύκλο, που ορίζει να είναι τριετής. Στόχος είναι να γίνουν αυτές οι σπουδές (πτυχίο bachelor) περισσότερο «φθηνές» και «εύελικτες». Η ανέλιξη στους δυο τελευταίους κύκλους πρέπει να αποτελεί προνόμιο μόνο λίγων και εκλεκτών.

♦ Νομοθετείται η επιβολή διδάκτρων («τέλη φοίτησης») στα Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών (Π.Μ.Σ.).

Τα Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών ιδρύονται με απόφαση της Συγκλήτου που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της Συνέλευσης του Τμήματος.

Στην εισήγηση εκτίθενται, μεταξύ άλλων, αναλυτικά: οι κατηγορίες των πτυχίων που γίνονται δεκτοί, ο αριθμός των μεταπτυχιακών φοιτητών, οι δυνατότητες και οι ανάγκες του οικείου Τμήματος σε προσωπικό και υλικοτεχνική υποδομή για την απόρροια λειτουργία του προγράμματος, το αναλυτικό λειτουργικό κόστος του προγράμματος, οι πηγές χρηματοδότησης και οι εν γένει πόροι της λειτουργίας του, η ειδική αιτιολόγηση της τυχόν ανάγκης επιβολής τέλους φοίτησης, καθώς και του ύψους του τέλους αυτού.

Η εισήγηση συνοδεύεται από μελέτη σκοπιμότητας, αναλυτικό προϋπολογισμό λειτουργίας κατ' έτος και για πέντε (5) συνεχή έτη, καθώς και έκθεση βιωσιμότητας του προγράμματος.

Η απόφαση ίδρυσης του Π.Μ.Σ., προτού δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, κοινοποιείται στον υπουργό Παιδείας. Αν ο υπουργός διαπιστώσει α) ότι υπάρχει πρόδηλη δυσαναλογία μεταξύ των τελών φοίτησης και των παροχών προς τους φοιτητές, ή β) ότι το ύψος των τελών φοίτησης είναι

τέτοιο που καθιστά αδύνατη ή δυσχερή τη συμμετοχή σε Π.Μ.Σ. φοιτητών περιορισμένης εισοδηματικής ικανότητας παραβιάζοντας τη γενική ελευθερία πρόσβασης στην παιδεία, ή γ) ότι δεν είναι επαρκώς δικαιολογημένο το λειτουργικό κόστος του προγράμματος, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 37, αναπέμει με ειδική αιτιολογία την απόφαση στη Σύγκλητο.

Αν ο υπουργός Παιδείας δεν αναπέμψει, εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την επομένη της κοινοποίησης σε αυτόν, την απόφαση ίδρυσης Π.Μ.Σ., ο Πρύτανης υποχρεούται να δημοσιεύσει την απόφαση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να ενημερώσει ταυτοχρόνως τον υπουργό Παιδείας.

Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές έχουν όλα τα δικαιώματα και τις παροχές που προβλέπονται και για τους φοιτητές του πρώτου κύκλου σπουδών, πλην του δικαιώματος παροχής δωρεάν διδακτικών συγγραμμάτων.

♦ Απαλλάσσονται άπαξ από τα τέλη φοίτησης στα Π.Μ.Σ. (η απαλλαγή ισχύει για τα δύο (2) πρώτα εξάμηνα φοίτησης και συνεχίζεται και για τα επόμενα εξάμηνα, μόνο αν ο φοιτητής έχει την προβλεπόμενη επίδοση, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στον Κανονισμό Μεταπτυχιακών Σπουδών) οι φοιτητές, των οποίων το ατομικό εισόδημα, εφόσον διαθέτουν ίδιο εισόδημα, και το οικογενειακό διαθέσιμο εισόδημα εισόδημα δεν υπερβαίνουν αυτοτελώς το εβδομήντα τοις εκατό (70%) του εθνικού διάμεσου διαθέσιμου εισοδήματος, σύμφωνα με τα πλέον πρόσφατα κάθε φορά δημοσιευμένα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛ.ΣΤΑΤ.).

Η αίτηση απαλλαγής από τα τέλη φοίτησης υποβάλλεται ύστερα από την ολοκλήρωση της διαδικασίας επιλογής των φοιτητών των Π.Μ.Σ.

Το σχέδιο νόμου ισχυρίζεται ότι «η οικονομική κατάσταση υποψηφίου σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποτελέσει λόγο μη επιλογής σε Π.Μ.Σ.». Όμως, η οικτρή οικονομική κατάσταση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, σε συνδυασμό με την «αιτιολόγηση» από τη μεριά τους της αναγκαιότητας επιβολής τελών φοίτησης, η εισήγηση για τον ανώτατο αριθμό φοιτητών που μπορούν να δεχθούν στα Π.Μ.Σ. και για τις δυνατότητες των Τμημάτων σε προσωπικό και υλικοτεχνική υποδομή, καθώς και η «αβλεψία» του υπουργού Παιδείας να αναπέμψει την εισήγηση μέσα στην αποκλειστική προθεσμία των 30 ημερών, περί άλλα συνηγορούν.

Στο νομοσχέδιο που κατατέθηκε στη Βουλή ενσωματώθηκε επίσης η εξής προσθήκη: **«Σε κάθε περίπτωση, οι απαλλασσόμενοι φοιτητές δεν ξεπερνούν το ποσοστό του τριάντα τοις εκατό (30%) του συνολικού αριθμού των φοιτητών που εισάγονται στο Π.Μ.Σ.»**. Η προσθήκη αυτή, που βάσει «ταβάνι» στον αριθμό των απαλλασσόμενων «τελών φοιτητών» φοιτητών, έγινε για να ικανοποιηθούν εν μέρει οι Πρυτάνεις που ήγειραν ενστάσεις.

♦ Προϋπόθεση για την αμοιβή μέλους Δ.Ε.Π. για τη συμμετοχή του σε Π.Μ.Σ., με τη μορφή μαθήματος, σεμι-

ναρίου ή εργαστηρίου, αποτελεί η διδασκαλία χωρίς αμοιβή, επιπλέον των νομίμων υποχρεώσεών του, ενός μαθήματος, σεμιναρίου ή εργαστηρίου, αντίστοιχα, σε τουλάχιστον ένα Π.Μ.Σ.

Η αμοιβή των μελών Δ.Ε.Π. για την με οποιονδήποτε τρόπο συμμετοχή τους σε ένα ή περισσότερα Π.Μ.Σ. δεν υπερβαίνει ανά μήνα το είκοσι τοις εκατό (20%) των μηνιαίων τακτικών αποδοχών τους.

◆ Οι διδακτορικές σπουδές προσφέρονται δωρεάν.

◆ Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας «καθορίζονται τα κριτήρια και οι διαδικασίες για την οργάνωση διδακτορικών σπουδών από Τμήματα των Τ.Ε.Ι., βάσει εισήγησης Επιτροπής, την οποία συστήνει και συγκροτεί ο Υπουργός Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, αποτελούμενη από καθηγητές Πανεπιστημίων και Τ.Ε.Ι.».

Ανοίγει ο δρόμος για την οργάνωση διδακτορικών από τα Τ.Ε.Ι. Η ρύθμιση εντάσσεται στο πλαίσιο «ανωτατοποίησης» των Τ.Ε.Ι.

◆ Η επιτυχής ολοκλήρωση του πρώτου κύκλου σπουδών, που οργανώνεται σε Τμήματα Α.Ε.Ι. και διαρκεί κατ’ ελάχιστον δέκα (10) ακαδημαϊκά εξάμηνα (υποχρεωτικά εξάμηνα για τη λήψη πτυχίου ή διπλώματος σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών), οδηγεί στην απονομή ενιαίου και αδιάσπαστου τίτλου σπουδών μεταπτυχιακού επιπέδου (integrated master) στην ειδικότητα του Τμήματος.

Ο ενιαίος και αδιάσπαστος τίτλος σπουδών μεταπτυχιακού επιπέδου δεν προσδίδει επιπλέον μοριοδότηση σε διαγωνισμούς, ούτε επιφέρει μεταβολή, όπως ιδίως μισθολογικές και βαθμολογικές.

Αναγνωρίζονται, λοιπόν, ως master τα πτυχία των Πολυτεχνείων και των Γεωπονικών Σχολών. Πρόκειται για την «κολοβή» ικανοποίηση ενός καραμπινάτου συντεχνιακού αιτήματος (ΕΜΠ, ΤΕΕ, Γεωτεχνικό Επιμελητήριο) που σηματοδοτεί έμμεση αποδοχή της Μπολόνια, που ορίζει ότι το βασικό πτυχίο (bachelor) αποκτάται μετά από τριετείς σπουδές. Όταν οι πενταετείς αδιάσπαστες σπουδές οδηγούν σε master, αυτόματα εξισώνονται όλες οι υπόλοιπες σπουδές των ελληνικών πανεπιστημίων, που είναι τετραετείς, με τον πρώτο τριετή κύκλο της Μπολόνια. Κοντολογίς, υποβαθμίζονται.

Μιλάμε για «κολοβή» ρύθμιση, αφού το νομοσχέδιο προβλέπει ότι αυτός ο τίτλος δεν εξασφαλίζει στους κατόχους του μοριοδότηση σε διαγωνισμούς, και επιπλέον μισθολογικές και βαθμολογικές απολαβές. Γι’ αυτό και το ΕΜΠ εξέφρασε δυσaréσκεια και μιλάει για ακύρωση, ουσιαστικά, της ρύθμισης. Οι συριζαίοι επέλεξαν αυτήν την τακτική στοχεύοντας να πετύχουν μ’ έναν σμπάρο δυο τρυγόνια: και τη σκληρή λιτότητα να μη διαταράξουν και το συντεχνιακό αίτημα να «ικανοποιηθούν» (;), για ψηφοθηρικούς λόγους.

◆ Ιδρύονται τα Ακαδημαϊκά Συμβούλια Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας (Α.Σ.Α.Ε.Ε.) σε κάθε διοικητική Περιφέρεια. Το Α.Σ.Α.Ε.Ε. έχει, μεταξύ άλλων, την αρμοδιότητα της χάραξης «προτάσεων στρατηγικής» για την ανάπτυξη των ΑΕΙ και των Ερευνητικών Κέντρων.

«Εισηγείται στα Α.Ε.Ι. και Ε.Κ. που εδρεύουν στην οικεία Περιφέρεια σχετικά με τις διαδικασίες, τα μέσα και τις πηγές εύρεσης πόρων για την ανάπτυξή τους, τη χρηματοδότηση

ερευνητών και αποφοίτων».

«Λαμβάνει υπόψη ιδίως τις αναπτυξιακές προοπτικές και τους στόχους» των ΑΕΙ και των ΕΚ, **«την αναπτυξιακή πολιτική της Περιφέρειας» και «προωθεί τη συνεργασία και την ανάπτυξη δράσεων αλληλεπίδρασης μεταξύ των Α.Ε.Ι. και Ε.Κ. με κοινωνικούς, πολιτιστικούς και οικονομικούς φορείς της οικείας Περιφέρειας».**

Στο διετές σχέδιο στρατηγικής που συντάσσει αποτυπώνονται οι δράσεις που εξασφαλίζουν **«τη σύνδεση με την τοπική κοινωνία» και «τη συμβολή των Α.Ε.Ι. και Ε.Κ. στην οικονομική ανάπτυξη της Περιφέρειας, μέσω της ανάπτυξης του εμπορίου, της βιομηχανίας, της βιοτεχνίας και των επαγγελματιών».**

Προκειμένου το Α.Σ.Α.Ε.Ε. να συντάξει το σχέδιο στρατηγικής «ζητά τη γνώμη των Επιμελητηρίων που εδρεύουν στην οικεία Περιφέρεια».

Το Α.Σ.Α.Ε.Ε. αποτελείται από δέκα εννέα (19) μέλη: α) δεκαέξι (16) μέλη είναι μέλη ΔΕΠ των ΑΕΙ της ίδιας ή άλλης Περιφέρειας ή της αλλοδαπής και ερευνητές Ε.Κ. της οικείας Περιφέρειας β) ένα (1) μέλος υποδεικνύεται από το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Καινοτομίας (Ε.Σ.Ε.Κ.), γ) ένα (1) μέλος ορίζεται με απόφαση του υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, δ) ένα (1) μέλος ορίζεται με απόφαση του υπουργού Παιδείας.

Η αντικατάσταση των Συμβουλίων Ιδρύματος του νόμου Διαμαντοπούλου από τα περιφερειακά Ακαδημαϊκά Συμβούλια είναι άλλο ένα κόλπο των συριζαίων για να διαφύγουν από την εξαγγελία με την οποία μας παραμύθιαζαν προεκλογικά, αλλά και αμέσως μετά, για την ολοκληρωτική κατάργηση αυτών των αντιδραστικών οργάνων, που ήταν επικεφαλής του επιχειρηματικού πανεπιστήμιου και επενέβαιναν επίσης στην εκλογή των πρυτανικών αρχών και στο ακαδημαϊκό έργο. Με την απόδοση αυτών των αρμοδιοτήτων και πάλι στα Πανεπιστήμια, το επιχειρηματικό σκέλος έμενε «ξεκρέμαστο». Γι’ αυτό και οι συριζαίοι έπρεπε να σκαρφιστούν μια νέα δομή, στην οποία δε θα εναντιωνόταν το πανεπιστημιακό κατεστημένο, μιας και το ίδιο δεν είναι αντίθετο με τις μπιζνες που μπορούν να αναπτύξουν τα ιδρύματα.

◆ Από τις νέες ρυθμίσεις που προστέθηκαν σε θέματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, αναφέρουμε την κατάργηση της αναγραφής του χαρακτηρισμού της διαγωγής των μαθητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στα υπηρεσιακά βιβλία και έγγραφα και στους τίτλους σπουδών, όπως ιδίως στα απολυτήρια, τα αποδεικτικά απόλυσης και τα κάθε είδους αποδεικτικά και πιστοποιητικά σπουδών.

Η ρύθμιση αυτή είναι όντως παιδαγωγικά σωστή, γιατί η αναγραφή του χαρακτηρισμού της διαγωγής των μαθητών αποτελούσε καταστατικό μέτρο, που σταμπάρει διά βίου τον μαθητή. Στο σύνολο, όμως, αν πάρει κανείς υπόψη του όλα αυτά που προετοιμάζονται με το νέο Λύκειο των λίγων κι εκλεκτών και των υψηλών ταξικών φραγμών, όπως επίσης και όλα αυτά που τυραννούν την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της (Μνημόνια, συνεχής φτωχοποίηση, ανεργία) είναι σταγόνα στον ωκεανό και μέτρο που χρησιμοποιείται από τους συριζαίους για κοινωνική δημαγωγία. (Όλες οι εμφάνσεις δικές μας)

Γιούλα Γκεσούλη

Ο Παππάς στα νύχια του Βενιζέλου

Αυτός ο (άλλοτε πανίσχυρος) Παππάς πρέπει να έχει «χοντρό πρόβλημα». Δεν εξηγείται αλλιώς η εμφάνισή του στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής (προκειμένου να παρουσιάσει τον νέο διευθύνοντα σύμβουλο της ΕΡΤ), που τον οδήγησε στα νύχια του Βενιζέλου, ο οποίος κυριολεκτικά τον «γλέντησε».

Αντί να περιοριστεί στην παρουσίαση του νέου διευθύνοντα συμβούλου, Βασίλη Κωστόπουλου, για τον οποίο δεν υπήρχαν αντιρρήσεις (όλη η αντιπολίτευση ψήφισε «παρών», χωρίς να υπάρξει καμιά αρνητική ψήφος), αυτός θυμήθηκε τα «παλιά», προσπαθώντας να υπερασπιστεί τον νόμο του, λες και αυτός ακόμα είναι σε ισχύ. «Είχαμε μια λίαν επαναστατική ιδέα (sic!) να εφαρμόσουμε τον νόμο για τις άδειες» είπε. Άλλο που δεν ήθελε ο Βενιζέλος. Χωρίς να ανεβάσει τους τόνους (ένδειξε του πόσο άνετα ένιωθε), θύμισε αναλυτικά ότι ο πυρήνας του νόμου Παππά κατέρρευσε, «κρίθηκε αντισυνταγματικός και δεν παρήγαγε κανένα αποτέλεσμα». Θύμισε και την περιβόητη γνωμάτευση του Ινστιτούτου της Φλωρεντίας περί τεσσάρων τηλεοπτικών αδειών, που έγιναν επτά, υπαινισσόμενος ότι αυτό δεν προέκυψε από τεχνικούς περιορισμούς αλλά ήταν αποτέλεσμα πολιτικού συμβιβασμού.

Σαν παιδάκι που το έπιασαν με το γλυκό στο χέρι, ο Παππάς επανήλθε στο βλακώδες επιχείρημα ότι δεν κρίθηκε το σύνολο του νόμου του αντισυνταγματικό και ότι η αντιπολίτευση μιλούσε για απερίοριστο αριθμό αδειών, για να του απαντήσει σαδιστικά ο Βενιζέλος ότι τα επτά κανάλια είναι αριθμός διπλάσιος από τα τέσσερα και ότι το μόνο που κατάφερε με τη νομοθετική του παρέμβαση ήταν «αντί για τάξη στο ραδιοτηλεοπτικό τοπίο, να προκληθεί διπλή και τριπλή αταξία».

Στο μεταξύ, και το ΕΣΡ εξακολουθεί να «γράφει» κανονικά τον Παππά και τις επιστολές που του απευθύνει για επίσπευση του διαγωνισμού για τις άδειες. Μιλώντας στην κοινοβουλευτική επιτροπή που επεξεργάζεται το νομοσχέδιο του Παππά για το ηλεκτρονικό σύστημα διάθεσης του τηλεοπτικού διαφημιστικού χρόνου, ο αντιπρόεδρος του ΕΣΡ Ροδόλφος Μορώνης πέταξε έναν ακόμα «κάρφαρο» κατά του Παππά: «Θέλω να ελπίζω ότι κάποια εμπόδια που αυτή τη στιγμή αντιμετωπίζει το ΕΣΡ θα ξεπεραστούν σίγουρα και σύντομα και ότι η συνεργασία με το υπουργείο Ψηφιακής Πολιτικής θα συνεχιστεί με ταχείς ρυθμούς, όπως τις τελευταίες λίγες εβδομάδες». Προφανώς, ζητούν κάτι ακόμα από τον Παππά κι αν δεν το κάνει δεν πρόκειται να προχωρήσουν στο διαγωνισμό. Όπως ζητούσαν και προηγούμενα την κατάργηση (είχε μόνον ανασταλεί) της διάταξης του νόμου Παππά, προκειμένου να προχωρήσουν στον καθορισμό των αδειών. Μόλις ο Παππάς έσκυψε το κεφάλι και προχώρησε στην κατάθεση ρύθμισης που καταργούσε την ουσία του νόμου του, ανακοίνωσαν κι αυτοί τον αριθμό των αδειών.

European statistics

Δεν ξέρουμε αν η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ξένη Δημητρίου, που άσκησε αναίρεση κατά του απαλλακτικού βουλευματος για τον περιβόητο πρώην πρόεδρο της ΕΛΣΤΑΤ Ανδρέα Γεωργίου, ενήργησε σε συνεννόηση με την κυβέρνηση ή ορμώνει από την προσωπική της εμμονή (ήταν αυτή που ως αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου είχε κάνει την πρώτη αναίρεση κατά του πρώτου απαλλακτικού βουλευματος για τον Γεωργίου, που οδήγησε στο νέο απαλλακτικό βούλευμα). Εκείνο που μπορούμε να πούμε με σιγουριά είναι πως είναι σχεδόν απίθανο ο Γεωργίου να παραπεμφθεί ως κατηγορούμενος σε βαθμό κακουργήματος για «μαϊμούδισμα» των στοιχείων για το έλλειμμα («ψευδής βεβαίωση»). Κι αν η αναίρεση που άσκησε η Δημητρίου γίνει δεκτή από τον Αρειο Πάγο και αν το τρίτο κατά σειρά βούλευμα που θα κληθεί να εκδώσει το Συμβούλιο Εφετών είναι παραπεμπτικό, δεν υπάρχει περίπτωση να καταδικαστεί από το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων.

Δεν αναφερόμαστε μόνο στην προστασία που έχει ο εν λόγω τεχνokrάτης από τους ιμπεριαλιστές δανειστές, οι οποίοι τον τοποθέτησαν επικεφαλής της ΕΛΣΤΑΤ (τυπικά μόνο ο διορισμός έγινε από την τότε ελληνική κυβέρνηση), αλλά και στο γεγονός ότι τα «στοιχεία Γεωργίου» έχουν γίνει δεκτά και έχουν επικυρωθεί από όλες τις ελληνικές κυβερνήσεις μετά το 2010, συμπεριλαμβανόμενης της σημερινής. Όλοι οι κρατικοί προϋπολογισμοί που καταρτίστηκαν από το 2010 μέχρι σήμερα καταρτίστηκαν με βάση τα «στοιχεία Γεωργίου». Είχαμε, μάλιστα, το παράδοξο, η προπαγάνδα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να υποστηρίζει ότι ο Γεωργίου «μαϊμούδισε» τα στοιχεία για το έλλειμμα του 2009, προκειμένου να μπει η χώρα στα Μνημόνια, και την ίδια στιγμή η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να αποδέχεται αυτά τα στοιχεία και με βάση αυτά να καταρτίζει τους κρατικούς προϋπολογισμούς. Σήμερα, βέβαια, δε συμμετέχει στη σχετική φιλολογία, γιατί έχει προσαρμοστεί πλήρως στις απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών δανειστών και δεν τη βολεύει η αναζωπύρωση της παλιάς φιλολογίας.

Αλλωστε, έχει ήδη καταθέσει στη Βουλή νομοθετική ρύθμιση, με την οποία ο Γεωργίου θα πάρει πίσω και τα δικαστικά έξοδα που κατέβαλε. Αυτή ήταν η απαίτηση των ιμπεριαλιστών στο Eurogroup της 15ης Ιούνη. Θέλουν, λοιπόν, αυτή η ιστορία να ξεχαστεί κι ο Γεωργίου να απαλλαγεί από κάθε κατηγορία, να πάρει τα λεφτά του και να πάει «στην ευχή του Χριστού και της Παναγίας». Θυμίζουμε πως όταν η Δημητρίου άσκησε αναίρεση στο αρχικό βούλευμα που απάλλαξε τον Γεωργίου (Σεπτέμβρης 2016), η Κομισιόν αντέδρασε με σκασιότητα και βιαιότητα. Τρεις κομισάριοι, ο αντιπρόεδρος Ντομπρόβσκι, ο Μοσκοβισί και η Τίσην απαίτησαν από τις ελληνικές αρχές «να αντιμετωπίσουν ενεργά και δημόσια την εσφαλμένη εντύπωση ότι τα δεδομένα υπέστησαν παραποίηση κατά την περίοδο 2010-2015 και να προστατεύσουν την ΕΛΣΤΑΤ και το προσωπικό της από παρόμοιους αβάσιμους ισχυρισμούς!» «Η ανεξαρτησία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής ΕΛΣΤΑΤ και η ποιότητα των στατιστικών είναι ουσιώδους σημασίας. Για την Επιτροπή και την Eurostat είναι απολύτως σαφές ότι τα δεδομένα σχετικά με το ελληνικό δημόσιο χρέος κατά την περίοδο 2010-2015 ήταν απολύτως αξιόπιστα και αναferθηκαν με ακρίβεια στην Eurostat», είχε δηλώσει η Τίσην. Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ είχε αντιδράσει με μια αμύχηνη δήλωση της Γεροβασίλη, που οχυρώθηκε πίσω από την «ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης».

Τελικά «μαϊμούδισε» ή όχι τα στοιχεία ο Γεωργίου; Λάθος ερώτημα. Γιατί τα στοιχεία ήταν και πριν «μαϊμούδισμένα». Είναι πάντοτε «μαϊμούδισμένα», καθώς η στατιστική έχει απεκδυθεί κάθε επιστημονικής αντικειμενικότητας και αποτελεί ένα απλό εργαλείο στήριξης πολιτικών επιλογών. Τα στοιχεία «μαϊμούδιζονται» κάθε φορά με διαφορετικές τεχνικές παραδοχές, προκειμένου να στηρίξουν πολιτικές αποφάσεις που έχουν ήδη παρθεί. Γι’ αυτό κι εμείς από το 2010, όταν ξεκίνησε ο σχετικός ντόρος, γράφαμε ότι δεν υπάρχουν Greek statistics αλλά European statistics.

Φυσικά, στελέχη όπως ο Γεωργίου δεν είναι άμοιρα ευθυνών. Αυτά, όμως, είναι απλά εκτελεστικά όργανα. Δεν είναι τυχαίο ότι τον Γεωργίου τον έφεραν κατευθείαν από το ΔΝΤ (στο οποίο εργαζόταν επί 21 συναπτά έτη) και τον «φύτεψαν» στην ΕΛΣΤΑΤ, σε μια περίοδο που απαιτούνταν «στατιστική προσαρμογή» για να στηριχτεί η μνημονιακή λαίλαπα. Ούτε είναι τυχαίο ότι η Κομισιόν επέμεινε και οι ελληνικές αρχές θέσπισαν την «πλήρη αποπολιτικοποίηση» μηχανισμών όπως η ΕΛΣΤΑΤ και η γενική γραμματεία Δημοσίων Εσόδων, προκειμένου να ασκεί απευθείας έλεγχο σε σημαντικά τμήματα του δημοσιονομικού μηχανισμού και της δημοσιονομικής πολιτικής.

Η άποψη που υποστηρίζει ότι το Μνημόνιο το έφεραν οι «μαϊμούδιές» του Γεωργίου είναι πολιτικάντικος λαϊκισμός. Η κρίση του ελληνικού καπιταλισμού και η υποταγή του στους ιμπεριαλιστές δανειστές έφεραν τα Μνημόνια. Οι «μαϊμούδιές» του Γεωργίου χρησιμοποιήθηκαν απλά ως βοηθητικό εργαλείο. Από τη στιγμή, όμως, που αυτές τις «μαϊμούδιές» τις έχουν αποδεχτεί όλες οι κυβερνήσεις από το 2010 μέχρι σήμερα, κανένας δικαστικός μηχανισμός δεν μπορεί να «αγγίξει» τον Γεωργίου.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Κάτι σάπιο υπάρχει στη Δανιμαρκία (σύνθετη λέξη εκ του «δάνεια» και «μάρκα»), στη μακάρια Μπανανία του νότου που διέρχεται άλλο ένα θέρος δίχως θερισμό, άλλο ένα καλοκαίρι με τον κακό της τον καιρό. Τον ψυχρό και τον ανάποδο...

«Η γλώσσα των πολιτικών είναι έτσι φτιαγμένη ώστε τα ψέματα να φαίνονται αλήθειες και το έγκλημα αξιοσέβαστο, ενώ από την άλλη προσδίδει μια αίσθηση στερεότητας στον αέρα τον κοπανιστό» (George Orwell).

Και αφού αναφερόμαστε στη (θερμ)κοιτίδα του πωλητισμού, γνωρίζει κανείς τι έγινε μ' εκείνη την ταλιμπανικού τύπου καισαροπαπική απόφαση του (ακρο)δεξιού σκέλους της «αριστερής» κυβέρνησης, περί επιραμμάτων... αγίων-προστατών στις στολές στρατιωτικών;

Καθότανε ο Κωνσταντής, σε μια γωνιά ψηνόταν χωρίς καμιά προοπτική να κάνει ένα μπάνιο να κάνει λίγες διακοπές, να πάρει μια ανάσα μετά από τόσο στρίμωγμα στη φάμπρικα για χρόνια γιατί του τα σκουπίσανε να κάνουν μπάνια άλλοι κι εκείνος παρακολουθεί τις μούρες τις θρεμμένες που φτύνουνε απ' το γυαλί εκείνον κι εμάς όλους...

Καιρό έχει να καλέσει σε συμμετοχή σε απεργιακή κινητοποίηση ο ΣυΡΙΖΑ. Τι έγινε, έχασαν ξαφνικά το χιούμορ και τη γελοιότητά τους οι τύποι;

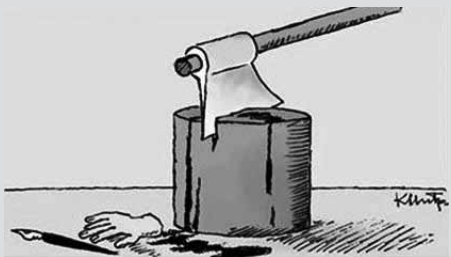
«Δεν υπάρχει κάτι μέχρι τη σημερινή ημέρα, που να χρίζει τον τίτλο “ανεξάρτητος Τύπος”». Το γνωρίζετε και το γνωρίζω. Δεν υπάρχει ούτε ένας από εσάς που να τολμάει να γράψει την ειλικρινή του γνώμη και αν το κάνετε, ξέρετε εκ των προτέρων ότι δεν θα τυπωθεί ποτέ. Πληρώνομαι για να κρατάω τις έντιμες απόψεις μου έξω από την εφημερίδα με την οποία συνδέομαι. Άλλοι από εσάς λαμβάνετε παρόμοιους μισθούς για παρόμοια θέματα και όποιος από εσάς φανεί τόσο ανόητος ώστε να γράψει ειλικρινείς απόψεις, θα βρεθεί στον δρόμο να ψάχνει για άλλη δουλειά. Αν επέτρεπα στις ειλικρινείς απόψεις μου να εμφανιστούν στην εφημερίδα μου, πριν περάσουν 24 ώρες θα έχανα τη δουλειά μου. Η δουλειά του δημοσιογράφου είναι να καταστρέφει την αλήθεια, να ψεύδεται κατάφωρα, να διαστρεβλώνει, να διαβάλλει, να κολακεύει τον θεό του χρήματος και να πουλάει τη χώρα του και τους συνανθρώπους του για το καθημερινό του ψωμί. Το γνωρίζετε και το γνωρίζω και δεν μπορώ να καταλάβω τι ανοησία είναι αυτή η πρόποση στον “ανεξάρτητο Τύπο”. Είμαστε υποτελείς και εργαλεία των πλουσίων ανθρώπων που βρίσκονται στο παρασκήνιο. Είμαστε μαριονέτες, εκείνοι τραβάνε τα κορδόνια και εμείς χορεύουμε. Τα ταλέντα μας, οι δυνατότητες και οι ζωές μας, είναι όλα ιδιοκτησία άλλων ανθρώπων. Είμαστε διανοούμενες πόρνες» (John Swinton).

Ηρθε λοιπόν μέσα σ' όλα και η Τράπεζα της Ελλάδος να διαπιστώσει τι: «Την κατάρρευση του καθαρού πλούτου, των περιουσιακών στοιχείων, του εισοδήματος και της κατανάλωσης των ελληνικών νοικοκυριών για το διάστημα 2009-2014». Και να μας πει ότι «η διάμεση αξία του καθαρού πλούτου των νοικοκυριών κατά τη διάρκεια της κρίσης μειώθηκε κατά 40% και η μεταβολή αυτή είναι στατιστικά σημαντική», καθώς και τα ακόλουθα: «Εκτός από τον καθαρό πλούτο των νοικοκυριών, το διάμεσο ετήσιο εισόδημα των νοικοκυριών μειώθηκε κατά 26% την περίοδο 2009-2014. Το περιορισμένο εισόδημα και η επιβολή φόρων έπληξαν σημαντικά και την κατανάλωση των νοικοκυριών. Το διάμεσο ύψος της συνολικής ετήσιας κατανάλωσης τροφίμων μειώθηκε κατά 27%. Η μείωση αυτή είναι στατιστικά σημαντική σε όλο το εύρος της κατανομής. Τέλος, η αποταμίευση των νοικοκυριών περιορίστηκε κατά την περίοδο της κρίσης». Δε γαλέγω...

Το ίδιο δούλεμα τόσα χρόνια, ζωές ολάκερες. Αηδία, πικρά χαμόγελα, ειρωνεία, οργή, τα ίδια αισθήματα να εναλλάσσονται. Κι έπειτα, ανοργάνωτοι, τσακισμένοι, «μοιραίοι κι άβουλοι αντάμα» προσμένουμε... τι άραγε;

Καλό καλοκαίρι. Εντάξει, τηρούμε την παράδοση του τελευταίου φύλλου πριν από το καλοκαιρινό κλείσιμο της «Κ» και αστειευόμαστε και φέτος. Ισως αυτό να εξακολουθήσει να συμβαίνει για πολλά χρόνια ακόμη. Εκτός και αν...

Κοκκινουσκούφισα

Ο δασάρχης προστατεύει τον λαθροϋλοτόμο

Από το καλοκαίρι του 2014 έχουμε ξεκινήσει την έρευνά μας για την καταστροφή του δάσους Σχίνου-Πισίων-Περαχώρας, ενώ από τον Γενάρη του 2015 ξεκινήσαμε με αρθρογραφία να αποκαλύπτουμε τη μεγάλη αυτή καταστροφή, που συντελείται με λαθροϋλοτομία για καυσόξυλα. Ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου, Π. Καλλίρης, που διακρίνεται για την ευαισθησία του για το δάσος και αγωνίζεται για την προστασία του δασικού πλούτου της χώρας, ανταποκρίθηκε στις καταγγελίες μας, έκανε πολλές αυτοψίες στην περιοχή του Σχίνου και έχει προτείνει από τις 22 Φλεβάρη του 2015 στο Δασαρχείο Κορίνθου, που είναι αρμόδιο, να αποφασίσει:

◆ Την κήρυξη των αποψιλωμένων τμημάτων του δάσους του Σχίνου ως **αναδασωτέων**.

◆ Την έκδοση ΔΑΔ (Δασική Απαγορευτική Διάταξη) απαγόρευσης παντελώς των υλοτομιών στα αποψιλωμένα πευκοτεμάχια για τα επόμενα χρόνια.

◆ Να εξετάσει σοβαρά το ενδεχόμενο ανάκλησης των παραχωρητηρίων (σ.σ. σε ρητινοκαλλιεργητές), ανεξάρτητα αν οι υλοτομίες έγιναν με την προτροπή ή την ανοχή των δασοϊδιοκτητών.

◆ Για να αποτραπούν στο μέλλον οι παράνομες υλοτομίες να αυξηθεί η επιτήρηση των δασών.

Όμως, ο Δασάρχης Κορίνθου, Π. Μπούλιας, απέρριψε όλες τις προτάσεις του προϊστάμενου Δασών Κορίνθου. Από την άλλη, ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου, Ν. Μπακουλόπουλος, αποδέχτηκε την απόφαση του Π. Μπούλια, **χωρίς να κάνει ο ίδιος με τους υπηρεσιακούς παράγοντες της Διεύθυνσής του επιτόπια αυτοψία**.

Αυτή την αρνητική στάση των Π. Μπούλια και Ν. Μπακουλόπουλου εκμεταλλεύτηκαν ο Χ. Φόρτης (που αποδεδειγμένα λαθροϋλοτομεί) και άλλοι και συνέχισαν το καταστροφικό τους έργο, κόβοντας μαζικά πεύκα για καυσόξυλα. Πέρα από την αρθρογραφία μας για το συνεχιζόμενο έγκλημα σε βάρος του ωραιότατου αυτού πευκοδάσους, είχαμε καταγγείλει, στις 13 Μάρτη του 2015, τον Χ. Φόρτη στη δασολόγο του Δασαρχείου Κορίνθου, Β. Κουλού, ως τον άνθρωπο που συστηματικά κόβει μαζικά πεύκα και ελιές τόσο μέσα στο δάσος όσο και στις αυλές σπιτιών

που συνορεύουν με το δάσος. Κατά τη γνώμη μας, από τότε ακόμη έπρεπε ο Φόρτης να κατηγορηθεί από τον Δασάρχη στην Εισαγγελία Κορίνθου, σε βαθμό κακουργήματος, γιατί είχε αναγάγει την παράνομη υλοτομία σε **επάγγελμα**. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, αυτός εξέφραζε σε κατοίκους του Σχίνου φόβο για το τι θα απογίνει αν τον αναγκάσουν να μην κόβει πεύκα, γιατί δεν ξέρει να κάνει τίποτα άλλο.

Συνεχίσαμε να αποκαλύπτουμε το συνεχιζόμενο σκάνδαλο στον Σχίνο και την τακτική των Π. Μπούλια και Ν. Μπακουλόπουλου που «σφύριζαν κλέφτικα». Στις 16 Νοέμβρη του 2016, στείλαμε αίτηση στον Δασάρχη Μπούλια και ζητήσαμε να μας απαντήσει: «Πρώτον, εάν η Β. Κουλού υπέβαλε μηνυτήρια αναφορά στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Κορίνθου κατά του Χρήστου Φόρτη, τότε και με ποιο αριθμό πρωτοκόλλου την υπέβαλε. Δεύτερον, εάν δεν υπέβαλε μηνυτήρια αναφορά, να μας αναφέρει τους λόγους».

Στις 18 Νοέμβρη, ο Π. Μπούλιας μας απάντησε ανάμεσα στ' άλλα: «Πράγματι δόθηκε από εσάς στις 13 Μάρτη του 2015 η ένορκη εξέταση μάρτυρος, ενώπιον της Κουλού Βασιλικής και Μπλάνου Γεώργιου Δασολόγων του Δασαρχείου Κορίνθου, όπου εκτός των άλλων, καταγγείλατε ότι ο κ. Φόρτης Χρήστος πραγματοποιεί παράνομες υλοτομίες στην περιοχή του Περαχώρας-Πισίων-Σχίνου. Στην συνέχεια η Υπηρεσία μας πραγματοποίησε έλεγχο των καταγγελλομένων και διαπιστώσε ότι ήδη είχαν υποβληθεί μηνυτήριες αναφορές στις 21-1-2015, 3-9-2012 και 29-9-2008 κατά του Φόρτη Χρήστου του Περικλή και ως εκ τούτου κρίθηκε ότι η διαβίβαση της ένορκης εξέτασης θα ήταν εκ του περισσού, αφού ήδη υπήρχαν μηνυτήριες αναφορές και δεν καταγγέλλονταν κάποιο νέο αδίκημα».

Δεν ανήκει στην αρμοδιότητα του Μπούλια να κρίνει, αν τα καταγγελλόμενα από εμάς είναι παλιά ή νέα αδικήματα του Φόρτη και αν θα πρέπει να ασκηθεί νέα δίωξη. Αυτό ανήκει στην αρμοδιότητα της Εισαγγελίας και ο Δασάρχης όφειλε να στείλει σ' αυτήν τα καταγγελλθέντα. Εξάλλου, αυτά που καταγγείλαμε στη δασολόγο Β. Κουλού αφορούσαν παραβάσεις του Φόρτη μετά τις 21-1-2015. Επειδή δε καταγγείλαμε ότι η πρακτική του Χ. Φόρτη είναι μόνιμη, αυτός έπρεπε να κατηγορηθεί για το αδίκημα του καταχραστή του δημοσίου, που είναι κακουργηματικού χαρακτήρα και επισύ-

ρει μέχρι ισόβια κάθειρξη. Ενώ ο Π. Μπούλιας γνωρίζει ότι ο Φόρτης κόβει συστηματικά πεύκα στο δάσος και ότι το μαντρί που έχει φτιάξει στο δάσος είναι της συμφοράς και εγκαταλελειμμένο, τον κάλεσε και το 2015 και φέτος να προχωρήσει στη νομιμοποίησή του!

Αυτή η τακτική συνεχίζεται από τον Π. Μπούλια, κόντρα στην πρόταση του προϊστάμενου της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου, Π. Καλλίρη, και στην απόφαση του προϊσταμένου της Διεύθυνσης Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών, Ν. Μπακουλόπουλου, να εκδοθεί πράξη απομάκρυνσης και καταστροφής των παράνομων εγκαταστάσεων που είχαν κατασκευαστεί στο μαντρί από τον Χ. Φόρτη. Από τις αρχές του 2015, μείζον επιμένουμε να απαιτούμε, με δημοσιεύματα και αιτήσεις, από τους προϊστάμενους της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου, του Δασαρχείου Κορίνθου και της Διεύθυνσης Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών να αποφασίσουν την καταστροφή τόσο του μαντρίου στο δάσος όσο και του μαντρίου που είναι ψηλά στο βουνό που περιβάλλει το δάσος του Σχίνου.

Στις 24-11-2016 ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών έστειλε στον Δασάρχη Π. Μπούλια έγγραφο με αριθμό πρωτοκόλλου 224287, και ανάμεσα στ' άλλα σημείωνε: «Επειδή η εν λόγω έκταση είναι όμορη με εντός του δάσους παράνομου ποιμνιοστασίου του Χρήστου Φόρτη του Περικλή, το οποίο κατά την επίσκεψη εντοπίστηκε πλήρως **εγκαταλελειμμένο, χωρίς κανένα ίχνος πρόσφατης κτηνοτροφικής δραστηριότητας** (...) παρακαλούμε για τις άμεσες ενέργειές σας για την **έκδοση απόφασης καταδάφνης** απομάκρυνσης όλων των εγκαταστάσεων και κήρυξης ολόκληρης της έκτασης και του ποιμνιοστασίου και της περιοχής που έχουν γίνει οι παράνομες επεμβάσεις, ως **αναδασωτέες** κατά τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας».

Κλείνοντας δε την πρότασή του επεσήμανε στον Δασάρχη ότι «απαγορεύτηκε η συνέχιση λειτουργίας των ανωτέρω εγκαταστάσεων στις περιπτώσεις που εκδοθεί, πλήρως αιτιολογημένη πράξη του προϊσταμένου του αρμόδιου Δασαρχείου (...) στην οποία διαπιστώνονται συνεχείς επεκτάσεις των ανωτέρω εγκαταστάσεων, κοπή ή εκχέρωση δασικής βλάστησης, καθώς και κατασκευή κτιριακών εγκαταστάσεων, που δεν σχετίζονται με την λειτουργία τους».

Σύμφωνα με στοιχεία που παρουσιάσαμε, από το Γενά-

ρη του 2015 μέχρι σήμερα ο Φόρτης προκάλεσε μεγάλη καταστροφή στο δάσος. Θα έπρεπε, λοιπόν, άμεσα ο Δασάρχης Κορίνθου να πάρει τις αποφάσεις που εισηγήθηκε ο Π. Καλλίρης. Δυστυχώς, ο Δασάρχης αγνόησε με προκλητικό τρόπο την πρόταση του Διευθυντή Δασών και πρότεινε στον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Συντονισμού και Επιθεώρησης Ν. Μπακουλόπουλο, να περιμένει η υπηρεσία του να εκπνεύσει η προθεσμία νομιμοποίησης του μαντρίου του Χ. Φόρτη μέχρι τις 31 Δεκεμβρη του 2017, **αγωνώντας σκόπιμα και προκλητικά, ότι ο Φόρτης προκαλεί συστηματικά μεγάλη καταστροφή στο πευκοδάσος, ενώ το μαντρί του ήταν εγκαταλελειμμένο!**

Όμως, ο υπηρεσιακός προϊστάμενος του Δασάρχη, Ν. Μπακουλόπουλος, συμφώνησε με την πρόταση του προϊσταμένου της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου, Π. Καλλίρη, και τον διέταξε, στις 11 Γενάρη του 2017, να την εφαρμόσει άμεσα. Ο Π. Μπούλιας τον «έγραψε» κανονικά, ενώ στις 18 Ιούλη του 2017 απάντησε σε εμάς, ότι θα περιμένει να εκπνεύσει η προθεσμία για τη νομιμοποίηση ποιμνιοστασίων (24.12.2017), που σημαίνει ότι αρνείται να εφαρμόσει την απόφαση του Ν. Μπακουλόπουλου. Μέχρι το απόγευμα της περασμένης Πέμπτης, που γράφονται αυτές οι γραμμές, ο Δασάρχης εξακολουθεί να περιμένει από τον Χ. Φόρτη «να προβεί σε ενέργειες είτε νομιμοποίησης είτε απομάκρυνσης του πρόχειρου ποιμνιοστασίου του»!

Ο Δασάρχης Κορίνθου Π. Μπούλιας στηρίζει εν ψυχρώ τον Χ. Φόρτη που ξεπατώνει το δάσος και που θα έπρεπε από καιρό να καταδικαστεί ως καταχραστής του δημοσίου, σε βαθμό κακουργήματος. Εξίσου προκλητικός είναι και ο υπηρεσιακός προϊστάμενος του Δασάρχη, Ν. Μπακουλόπουλος, που σε επικοινωνία μας την περασμένη Τετάρτη ισχυρίστηκε ότι από μας μαθαίνει ότι ο Π. Μπούλιας δεν εφαρμόζει την απόφασή του για καταστροφή του μαντρίου και κήρυξης ως αναδασωτέας της έκτασης που κατέστρεψε ο Χ. Φόρτης, ενώ έχουν περάσει επτά μήνες από τότε που εκδόθηκε αυτή η απόφαση!

Να σε τι υπηρεσιακούς παράγοντες στηρίζεται το Δημόσιο για την υπεράσπιση του δασικού πλούτου της χώρας. Θα παρέμβει αυτεπάγγελτα η Εισαγγελία Κορίνθου για να στείλει κατηγορούμενους αυτούς τους κυρίους;

Γεράσιμος Λιόντος

ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

Κηρύσσουν υποχώρηση στη μάχη με το δικαστικό μηχανισμό

Ο Βούτσης -στο παρελθόν λόγω πολιτικής ιδιοσυγκρασίας και από όταν έγινε πρόεδρος της Βουλής, και λόγω θεσμικού ρόλου- παίζει το ρόλο του ειρηνοποιού μεσο-λαβητή ανάμεσα στον ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα αστικά κόμματα. Θυμηθείτε το ρόλο που έπαιξε στη διευθέτηση της κρίσης που είχε προκαλέσει ο νόμος Παππά για τις τηλεοπτικές άδειες, όταν αυτός ο νόμος κατέπεσε στο ΣτΕ, το οποίο τον κήρυξε αντισυνταγματικό. Μετά τα μεταμεσονύκτια... ηρωικά της Γεροβασίλη (με πολλά... χι», γιατί... ήταν κρυωμένη η γυναίκα), ανέλαβε δράση ο Βούτσης. Παραμέρισε τον Παππά, διαπραγματεύθηκε ο ίδιος με τα κόμματα της αντιπολίτευσης και κατάφερε να εκλεγεί ένα ΕΣΡ διακομματικής σύνθεσης, με πρόεδρο πρόσωπο που υπέδειξε η ΝΔ. Εκτοτε, παρά τις «ζαβολιές» που συνεχώς κάνει ο Παππάς, ο Βούτσης είναι ο εγγυητής της συμφωνίας που έκανε με την αντιπολίτευση.

Ο Βούτσης είναι αυτός που ανέλαβε και πάλι να κλείσει το μέτωπο που άνοιξαν κυβερνητικά στελέχη (με εντολή του Μαξίμου) με τον δικαστικό μηχανισμό, μόλις το Μαξίμου συνειδητοποίησε ότι οδεύει σε νέο Βατερλό. Βγήκε, λοιπόν, στο κανάλι της Βουλής και αφού είπε τα απαραίτητα για να καλύψει και την κυβέρνηση («δεν χρειάζεται να υπάρχει κομματικοποίηση και πολιτικοποίηση αντιπολιτευτική από συνδικαλιστικά όργανα της Δικαιοσύνης»), μοίρασε ευθύνες ένθεν κακείθεν και κατέληξε ότι δημόσιες προτάσεις και τοποθετήσεις όπως αυτές του προέδρου της Δημοκρατίας ή **του προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, Νίκου Σακελλαρίου**, αλλά και από πλευράς της κυβέρνησης και του πολιτικού συστήματος, «κατατείνουν σε αυτήν την ορθολογική ενόραση και οπτική γύρω από μια εύλογη αντιπαράθεση που μερικές φορές υπάρχει, και είναι σε θετική κατεύθυνση».

Η φράση-κωδικός είναι η αναφορά στη διαγγελματικού τύπου δήλωση του προέδρου του ΣτΕ. Γιατί ο διορισμένος από τον ΣΥΡΙΖΑ Ν. Σακελλαρίου, που είχε δώσει μάχη για να κριθεί συνταγματικός ο νόμος Παππά για τα κανάλια (αλλά έχασε στην ψηφοφορία, καθώς η αντιπολίτευση και οι καναλάρχες μάζεψαν περισσότερες ψήφους στην Ολομέλεια του ΣτΕ), που είχε κλείσει τα μάτια ακόμα και στη δη-

μόσια διαπόμπευση του αντιπροέδρου του ΣτΕ, Ράντου, με την αποκάλυψη στοιχείων της προσωπικής του ζωής, αυτή τη φορά υπήρξε καταπέλτης κατά της κυβέρνησης.

Μερικά αποσπάσματα από τη δήλωση-διάγγελμα Σακελλαρίου, ο οποίος μίλησε «ως Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, αρχαιότερος Δικαστής της Χώρας και Πρόεδρος του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου», είναι αρκετά για να μας πείσουν για την πρόθεσή του: «Εκπροσωπώντας το σύνολο της ελληνικής Δικαιοσύνης καταδικάζω με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο τις παντελώς αδικαιολόγητες αυτές επιθέσεις από όπου και αν προέρχονται, επιθέσεις, οι οποίες στρέφονται ευθέως κατά του Κράτους Δικαίου, θεμελιώδης πυλώνας του οποίου είναι η ανεξάρτητη Δικαιοσύνη, στη μείωση του κύρους της οποίας προδήλως αποβλέπουν.

Με άκριτες ενέργειες, λοιδωρίες, αδικαιολόγητους και απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς αλλά και προσβλητικούς για τους λειτουργούς της Δικαιοσύνης υπαινιγμούς περί δήθεν αρνήσεώς τους να εκπληρώσουν βασικές υποχρεώσεις τους επιχειρείται, κατά συστηματικό πλέον τρόπο, να κλονισθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών προς την Δικαιοσύνη και τους λειτουργούς της».

Φωτογραφίζοντας υπουργούς, στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και κομματικές φυλλάδες, ο Σακελλαρίου απαίτησε «οι απρόκλητες αυτές επιθέσεις κατά της Δικαιοσύνης και των λειτουργών της να παύσουν αμέσως». Υψώνοντας ασπίδα προστασίας μπροστά από το σύνολο του δικαστικού μηχανισμού, ο Σακελλαρίου απεφάνθη (με ύφος που δε σηκώνει αντίρρηση), ότι «η Δικαιοσύνη σέβεται απολύτως τον θεσμικό ρόλο της νομοθετικής και εκτελεστικής λειτουργίας, απαιτεί όμως και τον ανάλογο σεβασμό του δικού της θεσμικού ρόλου». Αφού συνέχισε με ύμνους για τον δικαστικό μηχανισμό, σαν τα μέλη του να αποτελούν την αφοκρεμα της κοινωνίας (να ξεχάσουμε, άραγε, τον ρόλο που έπαιξε αυτός ο μηχανισμός στην υπηρεσία όλων των δικτατορικών, μοναρχοφασιστικών, χουντικών καθεστώτων;), ο Σακελλαρίου πέταξε ένα «καρφί», φωτογραφίζοντας τη Θάνου, που είναι πλέον επικεφαλής στο Νομικό Γραφείο του Τσίπρα («υποχρεωτική αποχώρηση [των δικαστών] από την υπηρεσία με τη συμπλήρωση του ορίου

ηλικίας, το ακριβές χρονικό σημείο της οποίας προσδιορίζεται από το ίδιο το Σύνταγμα με απόλυτη σαφήνεια και κατά τρόπο ανεπίδεκτο αμφισβήτησεως») και έκλεισε με μια προειδοποίηση προς την κυβέρνηση: «Οφείλουμε τέλος να προειδοποιήσουμε ότι υπό τις παρούσες αμιγώς μνημονιακές συνθήκες θεωρούμε εξαιρετικά επικίνδυνο κάθε συνταγματικό πειραματισμό, ο οποίος θα οδηγούσε σε έλλειμμα δικαιοσύνης».

Η δήλωση Σακελλαρίου επισκίασε ότι είχε ειπωθεί από πλευράς δικαστικού μηχανισμού προηγουμένων. Δηλαδή, τις ανακοινώσεις της Ενωσης Δικαστών και Εισαγγελέων (με τις οποίες διαφώνησε δημόσια η μειοψηφία της, με αποτέλεσμα ένα ξεκατίνιασμα των συνδικαλιστών του δικαστικού σώματος). Η ΕΔΕ είχε καταγγείλει ότι «συστηματικά και μεθοδικά επιχειρείται εδώ και καιρό η πλήρης υποταγή και χειραγώγηση της Δικαιοσύνης ώστε να λειτουργεί όχι ως ανεξάρτητη εξουσία αλλά ως κυβερνητικός μηχανισμός», προσωποποιώντας την καταγγελία της: «Υπουργοί και βουλευτές εκτοξεύουν καθημερινά αστήρικτες κατηγορίες σε βάρος δικαστών και εισαγγελέων για μεροληπτικές αποφάσεις και ύπαρξη σκοπιμοτήτων που στόχο έχουν δήθεν την παρεμπόδιση του Κυβερνητικού έργου». Δε δίστασε μάλιστα να κάνει σύγκριση της συμπεριφοράς της κυβέρνησης με όσα γίνονται στην Πολωνία!

Πετώντας στην άκρη κάθε πρόσχημα, η ΝΔ έσπευσε -με επίσημη ανακοίνωση- να «υιοθετήσει» την ΕΔΕ («Όταν οι έλληνες δικαστές αισθάνονται διαρκείς παρεμβάσεις από την κυβερνητική εξουσία, η Δημοκρατία στη χώρα μας δεν βρίσκεται σε καλό δρόμο») και να καλέσει τον Τσίπρα «έστω και τώρα, να συνειδητοποιήσει τις βαριές του ευθύνες και να σταματήσει τον ολισθηρό δρόμο της χειραγώγησης της ελληνικής Δικαιοσύνης». Στην ίδια γραμμή, αν και λιγότερο απροκάλυπτα, συντάχθηκαν το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι, ενώ ακόμα και η μειοψηφία της ΕΔΕ, στη δημόσια διαφωνία της, δεν παρέλειψε να αναφερθεί σε «ανεπίτρεπτες ευθείες βολές, που δέχθηκε, ως μη όφειλε, τις τελευταίες ημέρες η Δικαιοσύνη από κυβερνητικούς και άλλους γραφικούς πλέον παράγοντες, με αφορμή συγκεκριμένες δικαστικές αποφάσεις και δη ανωτάτων Δικαστηρίων της Χώρας», κριτικάροντας

την πλειοψηφία της ΕΔΕ ότι, παρά αυτές τις επιθέσεις, δεν νομιμοποιείται «να υπερβαίνει τον προαναφερόμενο σκοπό της και να θέτει τη Δικαστική Λειτουργία στο μέσο έντονες πολιτικής αντιπαράθεσης».

Ηταν φανερό ότι οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ βρίσκονταν με την πλάτη στον τοίχο. Η δήλωση Σακελλαρίου ήταν αυτή που τους έκανε... χαλκομανία στον τοίχο. Γιατί, όπως προείπαμε, ο Σακελλαρίου έχει τοποθετηθεί στην προεδρία του ΣτΕ απ' αυτή την κυβέρνηση και μέχρι τώρα ήταν στο πλευρό της. Τότε είναι που στο Μαξίμου είπαν το «Αλέξη, χάσαμε» και κλήθηκε ο Βούτσης να παίξει τον ειρηνοποιό του ρόλο. Δεν είναι τυχαίο ότι η Θάνου, μολοντί κλήθηκε ως πρώην πρωθυπουργός, δεν παρέστη στη γιορτή του Πάκη για την «αποκατάσταση της δημοκρατίας» (προφανώς για να μη βρεθεί βιζαβί με τους μέχρι πρότινος συναδέλφους της). Αντίθετα, ο Σακελλαρίου ήταν εκεί και έκανε και δηλώσεις σε πηγαδάκι με δημοσιογράφους. «Μετά τη σημερινή παρέμβαση, εύχομαι να μη χρειαστεί να επανέλθω» είπε. Και συμπλήρωσε σε στιλ Βούτση, «γλυκαίνοντας» την προηγούμενη σκληρή αντικυβερνητική δήλωσή του: «Υπήρχαν και άγαρμπες παρεμβάσεις από τη μια πλευρά, αλλά και άκομψες απαντήσεις από την άλλη». Η Θάνου απάντησε δυο μέρες μετά, κατηγορώντας τον Σακελλαρίου για υπέρβαση των ορίων του θεσμικού του ρόλου (με τη δήλωση που έκανε).

Η διαπάλη για τον έλεγχο του δικαστικού μηχανισμού δεν πρόκειται, φυσικά, να σταματήσει. Αυτός πάντοτε υπήρχε και πάντοτε θα υπάρχει, γιατί τα αστικά κόμματα θέλουν να αυξήσουν την επιρροή τους σ' αυτόν τον μηχανισμό, τον τόσο σημαντικό για την άσκηση της εξουσίας. Σ' αυτή τη φάση, όμως, όλα δείχνουν ότι οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχασαν κατά κράτος και αναγκάζονται να αναδιπλωθούν. Ετσι όπως διαμορφώθηκαν τα πράγματα, μόνο αυτοί χάνουν από τη διαμάχη. Χάνουν πολιτικά. Ο δικαστικός μηχανισμός δεν έχει να χάσει τίποτα, γιατί υποτίθεται ότι δεν πολιτεύεται. Πέραν των πολιτικών απωλειών, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχουν και «τραχανά απλωμένο», καθώς η υπόθεση Καμμένου-Γιαννουσάκη είναι ανοιχτή και ζέουσα. Κι αν στη Βουλή έχουν την πλειοψηφία, τον δικαστικό μηχανισμό δεν μπορούν να τον εμποδίσουν να τους εκθέσει, άμα το επιλέξει.

Και με δικαστική βούλα ο ΔΟΛ στον Μαρινάκη

Μια τρύπα στο νερό -όπως αναμενόταν- έκανε ο Σαββίδης υποβάλλοντας κατόπιν εορτής ένσταση κατά του διαγωνισμού εκπλειστηριασμού των Μέσων του ΔΟΛ, στον οποίο είχε πάρει κανονικότητα μέρος (χωρίς να εκφράσει καμιά διαφωνία ή ένσταση) και έχασε κατά κράτος από τον Μαρινάκη, που πρόσφερε σχεδόν διπλάσιο τίμημα. Το δικαστήριο κατακύρωσε το αποτέλεσμα του πλειστηριασμού, απορρίπτοντας την ένσταση Σαββίδη, και έτσι ο Μαρινάκης είναι πλέον και τυπικά ιδιοκτήτης του «Βήματος», των «Νέων», του ΒΗΜΑ FM, του in.gr και του ποσοστού που είχε ο ΔΟΛ στο Mega.

Πλέον, εν αναμονή και του διαγωνισμού για τις επτά τηλεοπτικές άδειες, μπαίνουμε στην τελική ευθεία για τη διαμόρφωση του νέου τοπίου στα ΜΜΕ. Παλιοί παίχτες αποσύρθηκαν (Ψυχάρης, Μπόμπολας), ένας νέος παίχτης εμφανίστηκε (Μαρινάκης), δυο παραδοσιακές εφοπλιστικές οικογένειες διατήρησαν αλώβητη τη δύναμή τους (Βαρδινογιάννηδες, Αλαφούζοι), ενώ ο Σαββίδης δε θα μπορέσει να παίξει κανένα ρόλο, καθώς οι υπόλοιποι δεν του αναγνωρίζουν κανένα ρόλο κι αυτός εκτέθηκε ταυτιζόμενος ανοιχτά και απροκάλυπτα με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι πως οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν έχουν καμιά πρόσβαση σ' αυτό το καινούργιο τοπίο. Από τη στιγμή που οι Μπομπολαίοι βγήκαν από το παιχνίδι, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχουν απέναντί τους ένα συμπαγές εχθρικό τείχος, το οποίο αποτελείται από τρία μιντιακά συγκροτήματα (Αλαφούζο, Μαρινάκη, Βαρδινογιάννη), συν τα κανάλια των Κοντομηνά και Κυρια-κού, συν τις παραδοσιακές δεξιές φυλλάδες. Με την ΕφΣυν, το Documento και τη νέα κυριακάτικη του Λιβάνη, χωρίς κανάλι και με μοναδικό ραδιοφωνικό σταθμό το κομματικό «Στο Κόκκινο» δεν μπορούν ν' αντιμετωπίσουν αυτό το τείχος. Και δεν έχουν καν στη διάθεσή τους το «όπλο» του νόμου Παππά και του διαγωνισμού για τα κανάλια, με το οποίο προσπάθησαν να φτιάξουν φιλικό σύστημα. Αυτό τελείωσε με την ακύρωση του νόμου Παππά και πλέον όλη η διαδικασία ελέγχεται από το ΕΣΡ, στο οποίο οι Τσιπροκαμμένοι δεν έχουν τον έλεγχο.

Με τιμές αρχηγού κράτους

Τι είναι ένας Επίτροπος της ΕΕ; Ενα πολιτικό πρόσωπο με τεχνοκρατικά καθήκοντα. Με στάτους υποδεέστερο από το στάτους ενός υπουργού χώρας-μέλους της ΕΕ. Δεν είναι σπάνιο το φαινόμενο οι Επίτροποι, μολοντί είναι πολιτικά πρόσωπα, να αντιμετωπίζονται σαν υψηλόβαθμοι τεχνοκράτες. Ο επίτροπος Μοσκοβισί, όμως, που επισκέπτεται συχνά-πυκνά την Ελλάδα (βρίσκει την ευκαιρία και για σύντομες διακοπές σε ένα περιβάλλον που έχει δηλώσει ότι του αρέσει - όπως και του Γιούνκερ), γίνεται κάθε φορά δεκτός με τιμές αρχηγού κράτους. Αφού συναντηθεί με τον Τσακαλώτο και έχει κάποια συνεργασία, στη συνέχεια γίνεται δεκτός από τον πρωθυπουργό στο Μαξίμου και μετά από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας στο προεδρικό μέγαρο (αυτή τη φορά συναντήθηκε και με τον Μητσοτάκη).

Την περασμένη Τρίτη, που ο Μοσκοβισί ήρθε για μια ακόμα φορά στην Ελλάδα, ο πρόεδρος Πάκης έβγαλε και λόγο μπροστά στις κάμερες, δίνοντας ακόμα πιο επίσημο χαρακτήρα σε μια ανεπίσημη τελετή (ανεπίσημη γιατί κανένα πρωτόκολλο δεν την προβλέπει). Εγλειψε με το γνωστό του τρόπο τον Μοσκοβισί, υπενθύμισε πως «ό,τι συμφωνήσαμε θα το τηρήσουμε στο ακέραιο» και κατέληξε με την... καθιερωμένη έκφραση ελπίδας: «Περιμένουμε -όταν έλθει η ώρα αυτή- να γίνει αυτό που πρέπει, και από τους εταίρους στο θέμα του ελληνικού χρέους».

Από άποψη ουσίας, αυτά που είπε ο Παυλόπουλος είναι χωρίς σημασία. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές θα κάνουν ό,τι πρέπει να κάνουν «όταν έρθει η ώρα». Ο,τι πρέπει να κάνουν για να κατοχυρώσουν τα συμφέροντά τους, για να εξασφαλίσουν τη συνέχιση της αποικιοκρατικού τύπου επιτροπείας επί του ελληνικού κράτους. Γιατί να κάνουν κάτι το διαφορετικό; Επειδή ο κάθε φαφλατάς τύπου Παυλόπουλου και ο κάθε απατεωνίσκος τύπου Τσίπρα τους υπενθυμίζει τα «ευρωπαϊκά ιδανικά της ισότητας και της αλληλεγγύης»; Η είδηση δε βρίσκεται στις παπάρες που εκστόμισε ο Παυλόπουλος (αυτή είναι η δουλειά του), αλλά στη φιέστα που στήθηκε για πολλοστή φορά ενώπιον ενός παράγοντα των Βρυξελλών, που ούτε εκπροσωπεί τίποτα διαφορετικό από όλους τους υπόλοιπους παράγοντες, ούτε μπορεί, ούτε θέλει να ακολουθήσει πολιτική διαφορετική από τους άλλους.

Ο Μοσκοβισί είναι ένας τυπικός ιμπεριαλιστής της γαλλικής σχολής, ο οποίος περισσότερο ικανοποιεί την προσωπική του ματαιοδοξία (δεν είναι και λίγο να σε τιμούν ως αρχηγό κράτους σε μια ευρωπαϊκή χώρα) παρά λειτουργεί ως απεσταλμένος του Γιούνκερ ή του Σόιμπλε (ο Γιούνκερ δεν τον έκανε καν αντιπρόεδρο της Κομισιόν, ενώ οι Γερμανοί τον βλέπουν πάντοτε ως Γάλλο). Για το πολιτικό σύστημα της «Ψωροκώσταινας», όμως, ο Μοσκοβισί είναι ένα είδος «μεγάλου φίλου», που επιτρέπει με τη συμπεριφορά του να οικοδομούνται πολιτικά παραμύθια.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Όλα δείχνουν ότι με την ψήφισή του νέου αθλητικού νόμου και τη νομιμοποίηση της τακτικής ΓΣ της ΕΠΟ, στις 12 ή 13 Αυγούστου θα έχουμε τη διεξαγωγή εκλογών στην ΕΠΟ. Επειδή όμως πρόκειται για το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, στο οποίο οι εκπλήξεις και οι ανατροπές είναι συχνό φαινόμενο, δε θα στοιχηματίζαμε μεγάλο ποσό στην επιβεβαίωση των δεδομένων, αφού οι συμμαχίες ανάμεσα στους τέσσερις μεγάλους αλλάζουν συνεχώς, με αποτέλεσμα να αλλάζει συνεχώς το πλαίσιο και τα δεδομένα διεξαγωγής των εκλογών.

Μέχρι πριν από μερικές βδομάδες, ήταν σίγουρο ότι θα υπάρχει μόνο η υποψηφιότητα Γραμμένου, όμως όλα δείχνουν ότι τελικά θα έχει αντίπαλο, αφού οι Ενώσεις που αποτελούν την αντιπολίτευση αποφάσισαν να κατεβάσουν ως υποψήφιο τον πρώην βουλευτή Καβάλας, Γιώργο Κаланτζή, για να καταγράψουν τη δύναμή τους, δεδομένου ότι η εκλογή του Γραμμένου θεωρείται εξασφαλισμένη, έχοντας τη στήριξη του Σαββίδη, του Μελισσανίδη και του Αλαφούζου και την ανοχή του Μαρινάκη. Ο ερυθρόλευκος πρόεδρος, αν και θεωρείται ο καθοδηγητής της αντιπολίτευσης, δεν έχει εκφραστεί υπέρ κάποιου υποψηφίου, ενώ ο εκπρόσωπος του Ολυμπιακού συντάσσεται με τις αποφάσεις της πλειοψηφίας και ψηφίζει, ότι και οι υποστηρικτές του Σαββίδη και του Μελισσανίδη.

Ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της εκλογικής μάχης, εφόσον πραγματοποιηθεί τελικά, αυτό που πρέπει να θεωρείται σίγουρο είναι ότι θα υπάρχει διαρκής παρακολούθηση από τις διεθνείς ομοσπονδίες, οι οποίες θα καθορίζουν επί της ουσίας τις εξελίξεις και την πορεία εξυγίανσης. Με βάση αυτό το δεδομένο, ακόμη και αν επαληθευθούν οι εκτιμήσεις ότι η εκπροσώπηση του Ολυμπιακού στη νέα διοίκηση της ΕΠΟ θα είναι ανύπαρκτη, αφού Σαββίδης και Μελισσανίδης έχουν συμφωνήσει στα πρόσωπα και έχουν μοιράσει τις θέσεις ερήμην του Μαρινάκη, οι ερυθρόλευκοι επί της ουσίας θα έχουν τον σημαντικό λόγο και άποψη στις εξελίξεις.

Πρώτο, γιατί είναι η μοναδική ομάδα που έχει ρίξει φράγκα στην πιάτσα και έχει «ταϊσει» πολλούς από τους ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου. Δεύτερο, γιατί η παρουσία του υιού Θεοδωρίδη στην ηγεσία της ΟΥΕΦΑ δε θα επιτρέψει πωλύπληκτα χτυπήματα και παιχνίδια σε βάρος του Ολυμπιακού. Ήδη, η απόφαση να ισχύσει video referee στο επόμενο πρωτάθλημα, η οποία επιβλήθηκε από ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ με σκοπό να αποτρέψει «μονόπλευρες» διαιτησίες, θα διασφαλίσει σε σημαντικό βαθμό το 50-50 και δε θα επιτρέψει στους νικητές της εκλογικής μάχης να κάνουν όργια υπέρ τους. Από τη στιγμή λοιπόν που οι ερυθρόλευκοι έχουν ποιοτικότερο έμφυχο υλικό, ακόμη και αν είναι οι χαμένοι στις εκλογές της ΕΠΟ, εξασφαλίζουν μέσω ΟΥΕΦΑ την «ουδετερότητα» της διαιτησίας και θα είναι το φαβορί για την κατάκτηση του τίτλου.

Η αναβάθμιση του ποδοσφαίρου...ξαναεπαναλαμβάνεται

Η ψήφισή του νέου αθλητικού νόμου, που είχε κατατεθεί από τον Βασιλειάδη, άνοιξε το δρόμο για τη διενέργεια εκλογών στην ΕΠΟ για την ανάδειξη νέας διοίκησης της ομοσπονδίας, αφού νομιμοποίησε τη Γενική Συνέλευση της Παρασκευής 28 Ιούλη. Πριν αναφερθούμε στις εξελίξεις στην ΕΠΟ και στα δεδομένα που έχουν διαμορφωθεί, θα κάνουμε ένα σχολιασμό στα βασικά σημεία του αθλητικού νόμου.

Ένα πρώτο σημείο που πρέπει να τονίσουμε για το νόμο Βασιλειάδη, ο οποίος -σύμφωνα με τα λεγόμενα του υφυπουργού- έχει την έγκριση της ΟΥΕΦΑ και της ΦΙΦΑ, είναι ότι αντιμετωπίστηκε με συναινετική διάθεση από τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Επί της αρχής, εκτός από τους κυβερνητικούς εταίρους «υπέρ» ψήφισε και η Ένωση Κεντρώων, «παρών» ψήφισαν η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, το ΚΚΕ και το Ποτάμι και «όχι» η νεοναζιστική συμμορία του Μιχαλολιάκου. Ο Βασιλειάδης δε θα μπορούσε να αφήσει να πάει χαμένη μια τέτοια ευκαιρία και αναφέρθηκε στο κλίμα συναίνεσης, στην ομιλία του πριν την ψηφοφορία, στην οποία μεταξύ άλλων είπε: «Σε συνεργασία με τη FIFA πάμε για μία νέα μέρα στην ΕΠΟ. Χαίρομαι που, παρά τις διαφωνίες, στο τέλος της ημέρας συμφωνούμε ότι οι περισσότερες διατάξεις είναι προς την σωστή κατεύθυνση. Δεν επιδιώκουμε συγκρούσεις, αλλά συζήτηση. Τα προβλήματα είναι πολλά. Αναγνωρίζω ότι μπορεί να γίνονται και λάθη». Όπως δε συνηθίζεται σε αυτές τις περιπτώσεις, ακολούθησε την τακτική των προκατόχων του και αναφέρθηκε στη «νέα μέρα» που ξημερώνει για το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο.

Είναι φανερό ότι τα κόμματα της αντιπολίτευσης επέλεξαν να είναι «και με τον χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ», αφού δε θέλησαν να έρθουν σε αντιπαράθεση με τις οδηγίες και τις ντιρεκτίβες που έστειλαν ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ. Επέλεξαν το «παρών» για να μπορέσουν να δείξουν καλό πρόσωπο στους «έξω» και ταυτόχρονα να μην ταυτιστούν με την κυβέρνηση.

Σε προηγούμενο φύλλο είχαμε κάνει αναφορά στα κυριότερα σημεία του νόμου, που αφορούν τη μείωση του ύψους της εγγυητικής

επιστολής που καταθέτουν στην Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού οι ΚΑΕ (μπάσκετ), την αλλαγή στο καθεστώς εκκαθάρισης των ΠΑΕ (μεταφέρονται τα χρέη τους στη νέα ΠΑΕ που θα δημιουργηθεί), την παράταση για πολλοστή φορά στην έναρξη του μέτρου της «κάρτας φιλάθλου» και στην επέκταση της υποχρεωτικότητας της «κάρτας υγείας» των ποδοσφαιριστών και για τις προπονήσεις των ομάδων. Όπως θα δούμε στη συνέχεια, όλη η λογική του νέου νόμου είναι να βοηθήσει τους καπιταλιστές που δραστηριοποιούνται στον αθλητισμό, θέτοντας ορισμένους κανόνες που αποθαρρύνουν τις «αρπαχτές», αφού οι μεγάλοι θέλουν να έχουν ένα συγκεκριμένο πλαίσιο και να ρυθμίζουν αυτοί το πότε θα τηρείται αυστηρά και πότε θα γίνεται λάστιχο «για το καλό του αθλήματος».

Ξεκινώντας από τη μείωση της εγγυητικής επιστολής των ΚΑΕ κατά 40% (από 100.000 ευρώ μειώθηκε στις 60.000 ευρώ) και σε συνδυασμό με τη μείωση από 25% σε 5% του συνολικού μπάτζετ κάθε ομάδας που θα πρέπει να καλύπτεται από την εγγυητική, είναι φανερό ότι η έλλειψη ρευστότητας είναι κάτι παραπάνω από ορατή και προκειμένου να υπάρξει πρωτάθλημα στο μπάσκετ, επανέρχεται στις συμφωνίες ο «λόγος» και το «σφίξιμο του χεριού». Με το πρόσχημα της βιωσιμότητας των μικρομεσαίων ομάδων θεσπίστηκε η μείωση της εγγυητικής, όμως στην πράξη είναι φανερό ότι ο βασικός στόχος ήταν να ευνοηθούν οι μεγάλες ΚΑΕ οι οποίες έχουν παίχτες με μεγάλα συμβόλαια και κατά συνέπεια με τη μείωση στο 5% της συνολικής εγγυητικής επιστολής κερδίζουν σημαντικά πόσα. Στο σημείο αυτό αξίζει να τονιστεί ότι σχεδόν στο σύνολό τους οι εφημερίδες, αθλητικές και μη, αναφέρθηκαν μόνο στη μείωση του ύψους της βασικής εγγυητικής, που αφορά το σύνολο των ΚΑΕ, και δεν έκαναν αναφορά στην αβάντα της μείωσης του ποσοστού για το σύνολο που είναι κομμένο και ραμμένο στις απαιτήσεις των δυο μεγάλων ΚΑΕ (Ολυμπιακός και Παναθηναϊκός).

Στην κατεύθυνση εξυπηρέτησης των συμφερόντων των μεγάλων ΠΑΕ κινείται και η αλλαγή στο καθεστώς εκκαθάρισης των ΠΑΕ (μεταφέρονται τα χρέη τους στη

νέα ΠΑΕ που θα δημιουργηθεί), αφού αφενός αποτρέπει την εμφάνιση κάποιου καπιταλιστή-κομήτη που θα «επενδύσει» στο χώρο με τη λογική της «αρπαχτής» και αφετέρου εξασφαλίζει την αιωνιότητα της παραμονής ενός καπιταλιστή στην ομάδα, αφού πολύ δύσκολα θα ξαναδούμε φαινόμενα όπως αυτό της ΠΑΕ ΑΕΚ, που την οδήγησαν στη χρεοκοπία και τον υποβιβασμό στη Γ' Εθνική, προκειμένου να απαλλαγεί από τα χρέη που συσσωρεύτηκαν στη ομάδα. Η ενίσχυση της επιχειρηματικής διάστασης της ομάδας και η περαιτέρω ενίσχυση του ρόλου της σαν αθλητική καπιταλιστική επιχείρηση είναι φανερό ότι θα έχει σαν επακόλουθο να μειωθεί ο ρόλος της «ιστορίας» και της «φανέλας» στον καθορισμό των στόχων και του τρόπου λειτουργίας της ομάδας. Ολοένα και περισσότερο οι αποφάσεις θα παίρνονται με γνώμονα το επιχειρηματικό συμφέρον της ομάδας και όχι με βάση την ιστορία και τις αξίες της.

Όσον αφορά την παράταση -για πολλοστή φορά- στην έναρξη του μέτρου της «κάρτας φιλάθλου», είναι ξεκάθαρο ότι το μέτρο θα ισχύσει όταν οι ιδιοκτήτες των ομάδων αποφασίσουν να διαλύσουν τους «ιδιωτικούς στρατούς» που δημιουργούν από τις τάξεις των οργανωμένων οπαδών των ομάδων τους. Όσο μια μερίδα των οργανωμένων οπαδών λειτουργεί για να υλοποιούνται τα επιχειρηματικά σχέδια του ιδιοκτήτη της ΠΑΕ, δεν μπορεί να εφαρμοστεί η «κάρτα φιλάθλου», γιατί αυτές οι δουλειές απαιτούν τη μεγαλύτερη δυνατή ανωνυμία και «διάχυση» των εμπλεκόμενων σε αυτές τις μάζες.

Τέλος, σχετικά με την επέκταση της «κάρτας υγείας», είναι μάλλον για συμβολικούς λόγους, προκειμένου να φαίνεται ότι υπάρχουν κανόνες στον τρόπο λειτουργίας του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, και λιγότερο για να εφαρμοστεί στην πράξη. Η εφαρμογή του μέτρου απαιτεί να ξοδεύονται αρκετά φράγκα από τον προϋπολογισμό των ΠΑΕ και αυτό είναι από ακατόρθωτο έως απίθανο να συμβεί σε μια περίοδο που στα ταμεία των ομάδων κατοικούν «νυχτερίδες και αράχνες».

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΜΑΡΚ ΓΟΥΕΜΠ

Το μόνο αγόρι στη Νέα Υόρκη

Ο νεαρός Τόμας μόλις αποφοίτησε από το κολέγιο και ψάχνει το επόμενο βήμα στη ζωή του. Η ζωή του τού φαντάζει πολύ βαρετή, ενώ οι λογοτεχνικές ιστορίες που γράφει για τον -σύμβουλο εκδόσεων- πατέρα του είναι απλώς ικανοποιητικές. Στην προσπάθειά του να βρει το δρόμο του, θα έρθει κοντά με έναν εντελώς μποέμ γείτονα, ενώ η ζωή του θα αλλάξει, όταν γνωρίσει την πολύ γοητευτική ερωμένη του πατέρα του.

Ο σκηνοθέτης των ταινιών «(500) Μέρες με τη Σάμερ» και «The Amazing Spider-man» ασχολείται με μια ανάλαφρη ιστορία ενηλικίωσης, με φόντο την πόλη της Νέας Υόρκης, ιδωμένη υπό ένα πρίσμα με άρωμα Γούντι Αλεν.

ΜΑΙΚΛ ΣΟΟΥΓΟΛΤΕΡ

Ερωτας μετ' εμποδίων

Η ταινία βασίζεται στην αληθινή ιστορία γνωριμίας του Κου-μάλ Ναντζιάνι και της συζύγου του Εμιλι Γκόρντον, οι οποίες υπογράφουν και το σενάριο, ενώ ο Ναντζιάνι κρατά και τον πρωταγωνιστικό ρόλο, δηλαδή υποδύεται μια κινηματογραφική εκδοχή του εαυτού του.

Ο Κουμάλ Ναντζιάνι γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Πακιστάν, ενώ προσπαθεί να κάνει καριέρα σαν stand up κωμικός στο Σικάγο. Σε μια από τις παραστάσεις του θα γνωρίσει την Εμιλι και θα ερωτευτούν ο ένας τον άλλο. Όμως οι γονείς του συνεχίζουν να του προεنعύνουν κοπέλες και ο ίδιος δεν έχει αποκαλύψει στην Εμιλι ότι ακόμα δεν έχει μιλήσει στους γονείς του για τη σχέση τους.

Πρόκειται για μια ρομαντική κομεντί, η οποία ακολουθεί την κλασική συνταγή, παράλληλα, όμως, προσπαθεί να δώσει μια πιο φρέσκια πνοή στο είδος.

ΕΛΙΑ KAZAN

Το λιμάνι της αγωνίας

Μία από τις ταινίες του Καζάν (έτος παραγωγής 1954, δύο μόλις χρόνια μετά τη ρουφιανιά του σκηνοθέτη κατά συναδέλφων του κομμουνιστών, στο πλαίσιο του έργου της Επιτροπής Αντιαμερικανικών Δραστηριοτήτων, με αποτέλεσμα να μπουν στη μαύρη λίστα του μακαρθισμού), που έχει βρει τη θέση της στην ιστορία του κινηματογράφου, επανεκδίδεται αυτήν την εβδομάδα.

Στο Νιου Τζέρσεϊ της δεκαετίας του 50, μια ομάδα γκάνγκστερ έχει πάρει με τη βία την αρχηγία του συνδικάτου των εργατών

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Το σκηνικό στημένο σε σταυροδρόμι
ο τροχαίος απών
ο νοσοκόμος κοιμάται
η απεργία εξαπλώνεται στα μπαρ
τα εστιατόρια και στο ικρίωμα.
Απεργούν οι γιατροί
οι δικηγόροι, οι μαιευτικές κλινικές
και τα λεωφορεία.
Μόνιμοι επαγγελματίες απεργοσπάστες
οι χωροφύλακες.
Ντυθήκανε στολή νοσοκόμου
και κοιμούνται**

► Τις δολοφονίες Αφροαμερικανών από μπάτσους τις έκανε γαργάρα ο συντάκτης του ΒΗΜΑΤΟΣ Κοσμάς Βίδος (tonima.gr/opinions/article/?aid=893818). Προτιμά το παράδειγμα του καταδικασμένου σε θάνατο για τη δολοφονία δυο μπάτσων και του ΕΚΤΕΛΕΣΜΕΝΟΥ στην Βιρτζίνια των ΗΠΑ. Το ότι οι μπάτσοι, όταν δολοφονούν, χαίρουν ασυλίας δεν τον απασχολεί τον κύριο... Είναι να μη στη... βιδώνει μετά;

► Χαρές στο ΒΗΜΑ: «Εκδόθηκε η οικοδομική άδεια για το γήπεδο της ΑΕΚ». Συντάκτης: Μάχη Τράτσα. Το ότι η άδεια είναι διάτρητη δεν απασχολεί συντάκτιδα και εφημερίδα. Αυτοί, οι υπερασπιστές της νομιμότητας...

► «Κίνδυνος για νερό με δελτίο στην Ιταλία».

► = αύξηση της τιμής του.

► Μήνυση Καμίνη και ΕΣΑ (σαν την παλιά ΕΣΑ ακούγεται...) για τις καταστροφές στην Ερμού. Η καταστροφή της ζωής δύο ανθρώπων είναι σαφώς εκτός του βεληνεκούς τους.

► Ζώα.

► Κήτη υπερμεγέθη.

► Βραχιολάκι στις φυλακές, GPS στις δουλειές. Όλο και πιο καλά...

► Ανεκδοτάκι: οι ιδιώτες επενδυτές εγγυώνται δάνεια ύψους δισ. (έλα να δεις).

του λιμανιού. Οι εγκληματίες αυτοί βγάζουν χρήματα εκμεταλλευόμενοι την εργασία των εργατών. Όσοι επαναστατούν τιμωρούνται, ακόμα και με θάνατο. Όταν ο Τέρι γίνεται αυτόπτης μάρτυρας της δολοφονίας ενός εργάτη, θα δεχτεί πιέσεις από παντού για να καταθέσει στην αστυνομία. Στην αρχή επικρατεί ο φόβος μέσα του, ακόμη περισσότερο γιατί ο αδερφός του είναι το δεξί χέρι του αρχηγού της μαφίας. Όμως, η συνειδησή του δε θα του επιτρέψει να μείνει στη σιωπή.

Μια από τις κλασικές ταινίες του Καζάν με καταγγελτική διάθεση, η οποία κέρδισε οκτώ Οσκαρ.

BIM BENTERΣ

Η Αλίκη στις πόλεις

Επανεκδοση μιας από τις πιο κομβικές ταινίες δρόμου (road movies), του 1975. Η εν λόγω ταινία του γερμανού σκηνοθέτη θεωρείται μια από τις καλύτερες του είδους της.

Ο Φιλίπ, απογοητευμένος από το ταξίδι του στη Νέα Υόρκη-μ-

**στολή συνηγόρου δίχως ταυτότητα
οδηγούν τους κρατούμενους
σε χωράφια ξερά
δραπετεύοντας μαζί με τους δραπέτες.
Εξαίσια νύχτα γεμάτη αρώματα επιτάφιου
φώτα περιπόλου αραιά
πλήρης η επιτυχία της απεργίας.
Κερδίσαμε!
Από αύριο το πρωί
-έπεσε πολλή η δουλειά-
θα κρεμούν δυο-δυο
στο ικρίωμα.**

τερός; Σώμα από το σώμα του Σύριζα δεν ήταν; (avgj.gr/article/10842/8315609/O-giannnnis-me-ta-tessera-ni).

► Οι ιππότες που λένε νι (M. Python).

► Το ποίημα της αρχής ονομάζεται Εφιάλτης 2, είναι της Τατιάνας Γκρίτση-Μιλλιέξ και δημοσιεύτηκε στην «Επιθεώρηση Τέχνης», αριθ. 102, Ιούλιος 1963.

► «Γενναίος» ο τίτλος των ΝΕΩΝ: «Αντισταθείτε». Και ολίγον κλεμμένος από το ομώνυμο ποίημα του Μιχάλη Κατσαρού.

► Δροσιές ο καιρός, καύσωνας ενσκήπτει στα πορτοφόλια.

► «Η οικονομία επανέρχεται» - Πιερ Μοσκοβισί. Η εργατική τάξη νοσεί...

Βασίλης

ΚΡε πως αλλάζουν οι καιροί, θα πει κάποιος. Εκεί που είσαι ήμουνα κι εδώ που είμαι θα 'ρθεις, λέμε εμείς.

Τα «Νέα», που υπερασπίστηκαν με νύχια και με δόντια την «έξοδο στις αγορές» των Σαμαροβενιζέλων το 2014 και παραμύθιαζαν καθημερινά τους αναγνώστες τους με το success story, τώρα, με εύστοχα πρωτοσέλιδα και ανάλογες αναλύσεις, ξετινάζουν τους Τσιπραίους που κάνουν ακριβώς το ίδιο τρία χρόνια μετά.

Η «ΕφΣυν», που το 2014 ξετινάζε τους Σαμαροβενιζέλους, προπαγανδίζει σήμερα -με τον πιο χυδαίο τρόπο- την «έξοδο στις αγορές» των Τσιπροκαμμένων και το δικό τους success

story, ξεχνώντας τι έγραφε το 2014 και τι έλεγε ο Τσίπρας το 2014.

Συμπέρασμα: μην εμπιστεύεσαι ποτέ τον αστικό Τύπο. Όλες οι φυλλάδες του είναι σκατά. Ανεξάρτητα από το ύψος, ανεξάρτητα από τις υπογραφές. Υπηρετούν συμφέροντα και διαμορφώνουν τη γραμμή τους ανάλογα με τις κατά καιρούς επιδιώξεις αυτών των συμφερόντων.

Μην καταπίνεις αμάσητα ό,τι σου σερβίρουν. Διάβαζέ τους, έχοντας φροντίσει να διαμορφώσεις κριτική σκέψη και αποθέματα γνώσεων που οξύνουν την κριτική σου ικανότητα. Και μην ξεχνάς να διαβάξεις την «Κόντρα»...

ας και το αμερικάνικο όνειρο αποδείχτηκε απατηλό- αποφασίζει να επιστρέψει στην Ευρώπη. Ξαφνικά, συναντά την εννιάχρονη Αλίκη που πρέπει να την παραδώσει στη γιαγιά της και με την οποία ξεκινά μια απίστευτη περιπέτεια.

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

♦ Τους πήραν στο ψιλό οι εφημερίδες του Μαρινάκη (και όχι μόνο). Αλλά την πρωτιά κανένας δεν μπορεί να μας την πάρει. Η «Κόντρα» χρησιμοποίησε τον όρο «παιδική χαρά». Κι όχι εκ των υστέρων. Οχι μετά την κατάπτωση. Από την πρώτη στιγμή της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Τότε που οι πολλοί μιλούσαν για τον «τακτικιστή» Τσίπρα και τον «σοφό» Δραγασάκη, που έστεφαν με δάφνινο στεφάνι τον Μπαρουφάκη κτλ. Μια απλή επισκόπηση και ανάλυση των ενεργειών τους εκείνη την περίοδο, κυρίως στο πεδίο των διαπραγματεύσεων με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, έδειχνε πως συμπεριφέρονται σαν «παιδική χαρά» και όχι σαν μια αστική κυβέρνηση που ξέρει τι θέλει. Είχαν βέβαια το σκοπό τους. Επρεπε να φτάσουν τα πράγματα στο «αμήν» για να βάλουν τις υπογραφές τους κάτω από το τρίτο Μνημόνιο.

♦ Ας ξεκινήσουμε με μερικά ερωτήματα: συνείδηση δολοφόνων έχουν οι Παλαιστίνιοι που ματώνουν εδώ και επτά δεκαετίες για να κερδίσουν την εθνική τους ανεξαρτησία; Δολοφόνοι οι Βάσκοι της ETA ή οι Ιρλανδοί του IRA, που είχαν στην προμετωπίδα τον αγώνα τους (με βία και ειρηνικά μέσα) την ανεξαρτητοποίηση των εδαφών τους από την Ισπανία και τη Βρετανία, αντίστοιχα; Ο καθένας μπορεί ν' αρπάξει ένα σπρέι και να γράψει ό,τι του κατέβει, ό,τι του φαίνεται... άκρως επαναστατικό, όμως με την Ιστορία και με τα κοινωνικά φαινόμενα δεν πρέπει να παίζουμε. Το έθνος και η εθνική συνείδηση δεν είναι μια κατασκευή. Είναι φαινόμενα που εμφανίστηκαν ιστορικά και διαδραμάτισαν συγκεκριμένο ρόλο. Ρόλο προοδευτικό αρχικά, αφού η εθνική συγκρότηση έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στην εξαφάνιση της φεουδαρχίας μέσω των αστικών επαναστάσεων. Η ίδια αυτή εθνική συγκρότηση, με τη μορφή αστικών κρατών πλέον, χρησιμοποιήθηκε ως καύσιμο για να εξασφαλίσουν οι αποικιοκράτες κρέας για τα κανόνια τους, όταν κατακτούσαν τον κόσμο, για ν' αποκτήσουν οι ιμπεριαλιστές κρέας για τα κανόνια, όταν βουτούσαν την ανθρωπότητα σε αιματηρούς πολέμους. Και τότε ακόμα, η εθνική συνείδηση δεν είχε μόνο την όψη των αποικιοκρατών που κατακτούσαν εδάφη ή των ιμπεριαλιστών που κατακτούσαν αγορές και εξαρτούσαν χώρες χαμηλής ή μέσης καπιταλιστικής ανάπτυξης. Η εθνική συνείδηση τροφοδότησε τις αντιαποικιοκρατικές επαναστάσεις στην Ασία, την Αφρική, τη Λατινική Αμερική. Η εθνική συνείδηση εξακολουθεί να τροφοδοτεί και σήμερα επαναστάσεις, όπως αυτές που αναβράζαμε στην αρχή. Φυσικά, δε βρισκόμαστε στον 19ο ή στις αρχές του 20ού αιώνα. Ακόμα και στα έθνη που ακόμα βρίσκονται υπό υποδούλωση έχει αναπτυχθεί ο ταξικός διαχωρισμός. Και το εθνικό ζήτημα έχει μπλεχτεί αναγκαστικά με το κοινωνικό ζήτημα. Ακόμα και εκεί που το εθνικό ζήτημα εμφανίζεται (και είναι) κυρίαρχο (π.χ. στην Παλαιστίνη), οι πολιτικές δυνάμεις που ηγούνται του εθνικού κινήματος αναγκαστικά τοποθετούνται επί του κοινωνικού. Δεν μπορείς, λοιπόν, μ' έναν ανιστόρητο και κοινωνιολογικά φαιδρό αφορισμό να ξεμπλέξεις μ' ένα ιστορικό φαινόμενο. Αυτό είναι στρουθοκαμηλισμός.

Το απόγευμα της περασμένης Δευτέρας, από το υπουργείο Οικονομικών εκδόθηκε ένα δελτίο Τύπου δεκαπέντε λέξεων: «Για την ενημέρωσή σας, η επισυναπτόμενη ανακοίνωση έχει εκδοθεί από το γραφείο Τύπου του πρωθυπουργού». Η ανακοίνωση του γραφείου Τύπου του πρωθυπουργού, που διένειμε ο Τσακαλώτος μ' αυτό το ουδέτερο και ψυχρό διαβιβαστικό, αφο-

«Εξοδος στις αγορές»

Πάρτι των τοκογλύφων του χρηματιστικού κεφαλαίου

ρούσε την «έξοδο στις αγορές». Μ' αυτόν τον πρωτότυπο τρόπο, ο Τσακαλώτος είπε σε όλους ότι η «έξοδος στις αγορές» αποφασίστηκε από τον Τσίπρα και όχι από τον ίδιο ως αρμόδιο υπουργό Οικονομικών. Αλλωστε, ο Τσίπρας ήταν εκείνος που προσπάθησε προ καιρού να κρατήσει κρυφό το ταξίδι στο Παρίσι, όπου συναντήθηκε με εκπροσώπους του τραπεζικού μονοπωλίου Ρότσιλντς, χωρίς να συνοδεύεται από τον υπουργό Οικονομικών ή έστω από τον πρόεδρο του ΟΔΔΗΧ (Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους).

Την επομένη, όταν ολοκληρώθηκε η δημοπρασία του ομολόγου, ο Τσακαλώτος πήγε στο Μαξίμου και βγαίνοντας έκανε μια δήλωση που ξεκινούσε μ' έναν... χρησμό της Πυθίας: «Σχετικά με την έξοδο στις αγορές που είχαμε σήμερα, σε αγγλικούς όρους "ήταν μία **ικανοποιητική έξοδος**", ενώ σε ελληνικούς ήταν **"κάτι παραπάνω από αυτό που περιμέναμε"**». Ήταν σαν να έλεγε «εγώ δεν πανηγυρίζω». Αντίθετα, το Μαξίμου, στη δική του ανακοίνωση, έμπηξε ουρανομήκη κραυγή: «Η έξοδος της Ελλάδας στις αγορές στέφθηκε από **απόλυτη επιτυχία** και επιβεβαιώνει τη θετική πορεία της ελληνικής οικονομίας, η οποία βαδίζει με σταθερά βήματα προς την οριστική έξοδο από την κρίση και τα μνημόνια».

Η διαφορά στον τόνο της κάθε κυβερνητικής πλευράς δείχνει πως υπήρξε διαφωνία. Ο Τσακαλώτος μάλλον ήθελε να ακούσουν τον Ντράγκι και τον Στουρνάρα, που συμβούλεψαν όχι βιασύνη. Αν για τον Στουρνάρα μπορούσε κανείς να επικαλεστεί την προσπάθεια προσωπικής δικαίωσης, τι θα μπορούσε να προσάψει

στον Ντράγκι, που είχε χαρακτηρίσει πρόωγη τη συζήτηση για την επιστροφή της Ελλάδας στις «αγορές», όπως και το ενδεχόμενο συμμετοχής των ελληνικών ομολόγων στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης;

Αυτά, όμως, δεν έχουν καμιά ιδιαίτερη σημασία. Η περιβόητη «έξοδος στις αγορές» ήταν μια **πολιτική απόφαση**, όπως ήταν και η αντίστοιχη απόφαση των Σαμαροβενιζέλων το 2014. Ο Τσίπρας ήθελε να στηρίξει το δικό του «success story», σε μια εποχή που βάλεται πανταχόθεν. Δεν έχει να «πουλήσει» τίποτα στον ελληνικό λαό και επέλεξε να «πουλήσει» φρούδες ελπίδες σε όσους έχουν την αφέλεια να τον πιστεύουν ακόμα. Η όλη διαδικασία ήταν απόλυτα συμφωνημένη, γι' αυτό και ο Τσίπρας προανήγγειλε το τελικό επιτόκιο από την προηγούμενη μέρα, κουβεντιάζοντας στο προεδρικό μέγαρο.

Ενα σκοπό είχαν οι γκεμπελίσκοι του Μαξίμου. Να ισχυριστεί πως «βγήκε στις αγορές» με όρους καλύτερους απ' αυτούς των Σαμαροβενιζέλων. Γι' αυτό και τόνισαν ειδικά αυτό το σημείο: «Το κουπόνι του πενταετούς ομολόγου διαμορφώθηκε στο 4,375% και το ύψος της απόδοσης στο 4,625%, πολύ καλύτερα από την αντίστοιχη δοκιμαστική έξοδος της κυβέρνησης Σαμαρά το 2014, όταν οι αριθμοί ήταν 4,75% και 4,95%». Και σ' αυτό λένε ψέματα, όπως και στον ισχυρισμό τους ότι «κέρδισαν την εμπιστοσύνη επενδυτών και όχι funds». Ας τα δούμε με τη σειρά.

Από τα 3 δισ. ευρώ που άντλησαν τελικά, το 1 δισ. προήλθε από τρεις ελληνικές τράπεζες (Εθνική, Alpha Bank και Eurobank) και άλλο μισό

δισ. από το Κοινό Κεφάλαιο των ασφαλιστικών ταμείων, που αντάλλαξαν ομόλογα των Σαμαροβενιζέλων (έκδοσης 2014 και λήξης 2019) με το νέο ομόλογο των Τσιπροκαμμένων. Επομένως, από τους «επενδυτές» πήραν μόνο 1,5 δισ. ευρώ, χωρίς να ξέρουμε ποιοι ήταν αυτοί οι «επενδυτές».

Το βέβαιο είναι πως οι «επενδυτές» έδειξαν ενδιαφέρον. Τα 6,5 δισ. ευρώ έφτασαν οι προσφορές, έναντι 4 δισ. που ζήτησε η κυβέρνηση. Μόνο που το μέσο επιτόκιο που προέκυπτε απ' αυτές τις προσφορές διαμορφωνόταν στο 4,875%. Έτσι, άρχισαν να κόβουν προσφορές, για να μπορέσουν να ρίξουν το μέσο επιτόκιο. Από τα 6,5 δισ. ευρώ, έφτασαν να δεχτούν μόνο 3 δισ. ευρώ, δηλαδή ποσό μικρότερο από τα 4 δισ. που ζητούσαν αρχικά. Αν αυτό ονομάζεται «εμπιστοσύνη των αγορών», τότε οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι ζητούσαν να ανταλλάξουν ομόλογα ύψους 2 δισ. από τους κατόχους του πενταετούς ομολόγου του 2014, τελικά όμως περιορίστηκαν στο 1,6 δισ., από το οποίο το 1,5 δισ. προήλθε -όπως είπαμε- από τρεις ελληνικές τράπεζες και το Κοινό Κεφάλαιο των ασφαλιστικών ταμείων. Δηλαδή, ούτε οι «διεθνείς επενδυτές» κάτοχοι ομολόγων έκδοσης 2014 τους έκαναν τη χάρη να το ανταλλάξουν με ένα επιτόκιο που θα βόλευε την κυβερνητική προπαγάνδα. Προτίμησαν να κρατήσουν τα ομολογά τους μέχρι το 2019.

Η ονομαστική διαφορά ανάμεσα στο επιτόκιο που πέτυχαν οι Σαμαροβενιζέλοι το 2014 (4,95%) και σ' αυτό που πέτυχαν οι Τσιπροκαμμένοι το 2017 (4,625%) έτσι κι αλλιώς δεν προσφέρεται για πανηγυ-

ρισμούς, γιατί είναι -σε ονομαστικούς όρους- ασήμαντη. Το κυριότερο όμως είναι ότι **σε πραγματικούς όρους οι Τσιπροκαμμένοι δανείστηκαν με υψηλότερο επιτόκιο σε σχέση με τους Σαμαροβενιζέλους**. Τα επιτόκια στην ευρωζώνη μεταξύ 2014 και 2017 έχουν πέσει, λόγω του προγράμματος «ποσοτικής χαλάρωσης» της ΕΚΤ. Επομένως, η σύγκριση δεν πρέπει να γίνει σε ονομα-

στικούς αλλά σε πραγματικούς όρους. Η διαφορά ανάμεσα στο ελληνικό και στο γερμανικό πενταετές ομόλογο (το περιβόητο spread) ήταν με την έκδοση του 2014 4,41 μονάδες. Το 2017 το spread διαμορφώθηκε στις 4,81 μονάδες. Για να μπορούν να πουν ότι δανείστηκαν με καλύτερους όρους σε σχέση με τους Σαμαροβενιζέλους, θα έπρεπε το επιτόκιο να διαμορφωθεί σε επίπεδο χαμηλότερο από το 4,25%. Αυτό φοβήθηκαν και δεν έκαναν τη δημοπρασία τη Δευτέρα 17 Ιούλη, όπως γράψαμε κι εμείς την προηγούμενη εβδομάδα. Περρίμεναν μπας και πιάσουν κάτι καλύτερο, δεν τα κατάφεραν, αλλά επειδή ήθελαν να έχουν υλικό για πολιτική προπαγάνδα, βγήκαν και δανείστηκαν με χειρότερους όρους (εξ ου και η γκρίνια του Τσακαλώτου).

Αρκεί και μόνο το γεγονός ότι τα κοράκια έδωσαν προσφορές που κάλυψαν μιάμιση φορά το ζητούμενο ποσό, αποτελεί απόδειξη του ότι μυρίστηκαν «ψητό». Ακόμα, όμως, και το «σεμνό» ποσό των 3 δισ., που δανείστηκε τελικά η κυβέρνηση, αποκαλύπτει ένα πάρτι των τοκογλύφων, ντόπιων και ξένων.

Ανεξάρτητα απ' αυτό, όμως, εκείνο που δεν πρέπει να ξεχνάμε είναι πως η «έξοδος στις αγορές», ακόμα και αν γίνει με «κανονικούς» όρους (κάποια στιγμή θα γίνει, αλλά αυτή μάλλον αργεί ακόμα), δεν είναι παρά η ανακύκλωση του κρατικού δανεισμού, πάντα με τοκογλυφικούς όρους, που η διαχείρισή του έχει ως όρο τη συνέχιση της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού, ενώ παράλληλα διαιωνίζει την αποικιοκρατικό τύπου επιτροπεία των ιμπεριαλιστών δανειστών επί του ελληνικού κράτους. Γι' αυτό πανηγυρίζει ο Τσίπρας!

βαθύ κόκκινο

Αδίστακτη μαφία

Την άνοιξη του 2014, ο Φλαμπουράρης με τον Στρατούλη πραγματοποίησαν άγνωστο αριθμό συναντήσεων στα γραφεία του ομίλου Μελισσανίδη, ενός καπιταλιστή που ήταν γνωστός για τις στενές του σχέσεις με τον Σαμαρά, με αντικείμενο την υπερψήφιση από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ της σκανδαλώδους διάταξης που προωθούσε η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, προκειμένου ο εν λόγω καπιταλιστής να φτιάξει ένα φαραωνικό γήπεδο σε βάρος του άλσους της Νέας Φιλαδέλφειας και των γύρω περιοχών.

Το «ντιλ» κλείστηκε και το ανακοίνωσε στη Βουλή ο ίδιος ο Στρατούλης. Γνωρίζουμε τι ήταν αυτό που θα έδινε ο ΣΥΡΙΖΑ στον Μελισσανίδη (υπερψήφιση μόνο των συγκεκριμένων διατάξεων, που προστέθηκαν στο νομοσχέδιο για το Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας-Αττικής, το οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ θα καταψήφιζε). Δεν μάθαμε ποτέ τι θα έδινε σε αντάλλαγμα ο Μελισσανίδης στον ΣΥΡΙΖΑ. Και δεν είμαστε αφελείς για να πιστέψουμε ότι ένα κόμμα που βάδιζε προς την εξουσία, έκανε μια τόσο άθλια παρασκηνιακή συναλλαγή μόνο και μόνο επειδή κάποια στελέχη του εμφορούνταν από «αγνά κитρινόμαυρα αισθήματα».

Μεσολάβησε η τραμπούκικη δράση του «οπαδικού στρατού» ενάντια στους κατοίκους που αντιδρούσαν στην καταστροφή του άλσους. Ξέσπασε θύελλα. Ξεσηκώθηκε ο κόσμος, ακόμα και στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ (ποιος ξεχνάει ένα πύρινο άρθρο του νυν υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Βαγγέλη Αποστόλου;), με αποτέλεσμα, μετά από μια ψηφοφορία στην πολιτική γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία εμφανίστηκε να κρίθηκε εντελώς οριακά, ο ΣΥΡΙΖΑ αποφάσισε να καταψηφίσει τις εν λόγω διατάξεις και να δεσμευτεί πως όταν γίνει κυβέρνηση θα τις καταργήσει και θα φέρει άλλες, συμβατές με τα αιτήματα των κατοίκων.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε κυβέρνηση και, φυσικά, ξέχασε και αυτή τη δέσμευσή του, όπως και όλες τις άλλες. Χωρίς στη συγκεκριμένη περίπτωση να έχει κάποια μνημονιακή υποχρέωση. Κι όχι μόνο ξέχασε τη «δέσμευσή» του, αλλά βάλθηκε να ολοκληρώσει το περιβαλλοντικό έγκλημα, ασκώντας πρωτοφανείς πιέσεις στα στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης και ωθώντας τα στη μια παρανομία μετά την άλλη.

Ο ίδιος ο Μελισσανίδης απέδωσε τα εύσημα στον Φλαμπουράρη, χωρίς τον οποίο -όπως είπε- όχι άδεια δε θα έβγαινε, αλλά θα τους είχαν πάρει και το οικόπεδο. Ο Φλαμπουράρης είναι παντελώς αναρμόδιος για όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με την άδεια του γηπέδου. Δεν εμπλέκεται σε καμία φάση της ελεγκτικής και εγκριτικής διαδικασίας. Με ποια ιδιότητα παρενέβαινε, όπως ο ίδιος ο Μελισσανίδης αποκάλυψε, χωρίς να υπολογίζει ότι έτσι τον «έδινε» κανονικά; Η μόνη ιδιότητα που μπορεί να σκεφτεί κανείς είναι αυτή του στελέχους του στενού πρωθυπουργικού επιτελείου, που είχε κλείσει το «ντιλ» του 2014, το οποίο κατέβηκε από το ράφι και ξανατοποθετήθηκε στο τραπέζι μόλις ο ΣΥΡΙΖΑ σχημάτισε κυβέρνηση.

Εκ του τελικού αποτελέσματος, που πέρασε από διάφορες φάσεις, για τις οποίες έχουν δημοσιευτεί αναλυτικότερα ρεπορτάζ από την εφημερίδα μας (για την τελική φάση μπορείτε να διαβάσετε σ' αυτό το φύλλο, στη σελίδα 8), γνωρίζουμε πλέον ότι έγινε σωρεία παρανομιών. Η μία μετά την άλλη, η μία πάνω στην άλλη. Αδίστακτα τσαλαπάτησαν τη νομιμότητα, χρησιμοποιήσαν δημόσιους υπάλληλους σαν εκτελεστικά όργανα ασκώντας τους πρωτοφανείς πιέσεις, δε δίστασαν μπροστά σε τίποτα.

Και δεν είναι η μοναδική περίπτωση. Θυμηθείτε τα δάση του Ελληνικού, που ο Φλαμπουράρης έβαλε τη νομική του σύμβουλο να στείλει ιταμή διαταγή στο Δασάρχη Πειραιά, απαιτώντας του να υπογράψει, γιατί αυτό απαιτεί το Μνημόνιο!

Κάνουμε ρεπορτάζ εδώ και δεκαετίες. Εχουμε παρακολουθήσει κυβερνήσεις και υπουργούς να παρανομούν. Τέτοιο αδίστακτο modus operandi έναντι των δημόσιων υπάλληλων δεν έχουμε ξαναδεί.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση